

รายงานการพัฒนา

แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นางสาวสุธามาศ ยุพเยาว์

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ

โรงเรียนสวรรค่อนันต์วิทยา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 1

กิตติกรรมประกาศ

การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากครูชำนาญการพิเศษ
จำนวน 5 ท่านดังนี้ นายสิริชัย สร้อยเพชรเกษม ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ ก่อนเกษียณอายุราชการ
ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม ประเมินผล วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ สาขา
วิจัย วัฒนผล ประเมินผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 ดร.ศุภกรรัตน์ มิ่งสมร
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สาขา หลักสูตรและการสอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สุโขทัย เขต 2 นางพรทิพย์ ภูเพียงใจ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาไทย โรงเรียนสวรรคค่อนันต์
วิทยา นางวันทนีย์ สุขเจริญ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาไทย โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม และ
นางสาววรุณี ทองศรีพงษ์ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาไทย โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก
ที่ได้ให้คำแนะนำตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณนายถวิล หิรัญศรี ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญโรงเรียนชัยมงคลพิทยา นางสาวประภา มากรุ่ง
ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาไทย โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา และนางแสงอรุณรัตน์ รอดสถิตย์
ครูภาษาไทยดีเด่นของคุรุสภา ประจำปีพุทธศักราช 2554 ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการพิสูจน์อักษร
ตรวจทานเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ นายสมชาย ธรรมปรีชา ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา คณะครู และบุคลากร
ทางการศึกษา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการทดลองหาประสิทธิภาพ
ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
1โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยในครั้งนี้ขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณ
ทุกท่านอันจะเป็นกำลังใจให้ผู้ศึกษาได้สร้างสรรค์ผลงานเพื่อพัฒนางานด้านการศึกษาต่อไป

(นางสาวสุธามาศ ยุพเยาว์)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

30 กันยายน 2557

ชื่อเรื่อง	รายงานการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง
ผู้ศึกษา	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นางสาวสุธามาต ยุกพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
ปีการศึกษา	โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนด้วย

แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 50 คน โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครูที่ปรึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง

จำนวน 4 เล่ม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง จำนวน 40 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด

มหัตศรรรย์คำพ้อง จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ

t - test dependent ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง จำนวน 4 เล่ม มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.13) และเมื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์ วิทยา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 50 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีประสิทธิภาพ 85.05/84.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง โดยภาพรวมอยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.43)

สารบัญ

	เรื่อง	หน้า
	กิตติกรรมประกาศ	ก
	บทคัดย่อ	ข
	สารบัญ	ค
	สารบัญตาราง	ฉ
	สารบัญตารางภาคผนวก	ณ
	สารบัญแผนภูมิ	ญ
บทที่ 1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	จุดมุ่งหมายของการศึกษา	4
	สมมติฐานของการศึกษา	4
	ขอบเขตของการศึกษา	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
	ประโยชน์ที่จะได้รับ	8
บทที่ 2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ..	9
	เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แบบฝึก เสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	28
	เอกสารเกี่ยวกับการสอนหลักภาษาไทย	36
	เอกสารเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน	39
	เอกสารเกี่ยวกับแบบฝึก	45
	เอกสารเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้	53
	เอกสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	60
	เอกสารเกี่ยวกับการจัดหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง	70
	เอกสารเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	82
	เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ	91
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	96

สารบัญ (ต่อ)

	เรื่อง	หน้า	
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	102	
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	102	
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	102	
	ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ		
	ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง	103	
	ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด		
	มหัทศจรย์คำพ้อง	107	
	ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์		
	ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง	110	
	ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ		
	ของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง	113	
	ขั้นตอนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง	115	
บทที่ 4	การวิเคราะห์ข้อมูล	118	
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	120	
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	124	
	แสดงการวิเคราะห์พัฒนาคุณภาพและหาประสิทธิภาพ		
	ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง	124	
	แสดงการวิเคราะห์ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน		
	กับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง	131	
	ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ		
	ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง	133	
	บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	134
		สรุป	134
		อภิปรายผล	136
ข้อเสนอแนะ		141	
บรรณานุกรม	142		
ภาคผนวก	148		
ภาคผนวก ก	รายนามผู้เชี่ยวชาญ	149	
ภาคผนวก ข	สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ	151	
ภาคผนวก ค	สำเนาแบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ	157	

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ภาคผนวก ง	168
ภาคผนวก จ	184
ภาคผนวก ฉ	189
ภาคผนวก ช	194
ภาคผนวก ซ	202
ภาคผนวก ฌ	212
ภาคผนวก ฎ	215
ภาคผนวก ฏ	217
ภาคผนวก ฐ	226
ภาคผนวก ฑ	235
ภาคผนวก ท	244
ภาคผนวก ฒ	246
ภาคผนวก ณ	273
ภาคผนวก ด	298
ประวัติผู้ศึกษา	350

สารบัญตาราง

ตาราง	เรื่อง	หน้า
1	แสดงชั่วโมงเรียน รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101 (ชั่วโมงคิดวิเคราะห์) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครูที่ปรึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557	6
2	แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน	12
3	แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 2 การเขียน	13
4	แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด	14
5	แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย	14
6	แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม	15
7	แสดงหน่วยการเรียนรู้ รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	16
8	แสดงโครงสร้างรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา ภาคเรียนที่ 1	18
9	แสดงโครงสร้างรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา ภาคเรียนที่ 2	24
10	แสดงการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 1 เรื่อง คำพ้องรูป	28
11	แสดงการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 2 เรื่อง คำพ้องเสียง	30

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	เรื่อง	หน้า
12	แสดงการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 3 เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)	32
13	แสดงการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 4 เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)	34
14	แสดงการจัดการหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 4	70
15	แสดงการจัดการหน่วยการเรียนรู้ (รายชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 4	72
16	แสดงการจัดการหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 - 8	73
17	แสดงการจัดการหน่วยการเรียนรู้ (รายชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 - 8	76
18	แสดงการจัดการหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 - 11	77
19	แสดงการจัดการหน่วยการเรียนรู้ (รายชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 - 11	78
20	แสดงการจัดการหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 - 16	79
21	แสดงการจัดการหน่วยการเรียนรู้ (รายชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 - 16	80
22	แสดงแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง	107
23	แสดงจำนวนข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง	111
24	แสดงสรุปการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล จากผลการตรวจประเมิน ความถูกต้องเหมาะสมและความสอดคล้องของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง จำนวน 4 เล่ม จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน	124
25	แสดงผลการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ในการทดลองครั้งที่ 1 (1 : 1) จำนวน 3 คน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556	127

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	เรื่อง	หน้า
26	แสดงผลการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ในการทดลองครั้งที่ 2 (1 : 10) จำนวน 9 คน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556	128
27	แสดงผลการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ในการทดลองครั้งที่ 3 (1 : 100) จำนวน 30 คน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556	129
28	แสดงผลการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557	130
29	แสดงการเปรียบเทียบผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนกับ ผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่ม ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557	131
30	แสดงการเปรียบเทียบผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับ ผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริม ทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่ม ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียน สุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557	132
31	แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557	133

สารบัญตารางภาคผนวก

ตาราง	เรื่อง	หน้า
32	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน	169
33	แสดงค่าดัชนีความเหมาะสมของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน	172
34	สรุปการหาค่า IOC ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง จำนวน 40 ข้อ จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน	175
35	แสดงผลการหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง	177
36	แสดงคะแนนการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง และค่า p ค่า q จำนวน 40 ข้อ	179
37	แสดงค่าดัชนีความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจ หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน	181
38	แสดงผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง โดยคำนวณจากโปรแกรม SPSS	182
39	แสดงคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่มรวมกัน และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) และคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสวรรค์อนันต์วิทยา ในการทดลองครั้งที่ 1 (1 : 1) จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556	185
40	แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสวรรค์อนันต์วิทยา ในการทดลองครั้งที่ 1 (1 : 1) จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556	188

สารบัญตารางภาคผนวก (ต่อ)

ตาราง	เรื่อง	หน้า
41	แสดงคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่มรวมกัน และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) และคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา ในการทดลองครั้งที่ 2 (1 : 10) จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556	190
42	แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา ในการทดลองครั้งที่ 2 (1 : 10) จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556	193
43	แสดงคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่มรวมกัน และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) และคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา ในการทดลองครั้งที่ 3 (1 : 100) จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556	195
44	แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา ในการทดลองครั้งที่ 3 (1 : 100) จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556	200

สารบัญตารางภาคผนวก (ต่อ)

ตาราง	เรื่อง	หน้า
45	แสดงคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในรูปแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่มรวมกัน และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) และคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคีอนันต์วิทยา ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557	203
46	แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง แต่ละเล่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคีอนันต์วิทยา ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557	208
47	แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคีอนันต์วิทยา ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557	210
48	แสดงผลคะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคีอนันต์วิทยา ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557	213
49	แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคีอนันต์วิทยา ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557	216
50	แสดงผลการประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของโรงเรียนที่ได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จำนวน 25 โรงเรียน	299

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ	เรื่อง	หน้า
1	สรุปขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	106
2	สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	109
3	สรุปขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	112
4	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริม ทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	114
5	สรุปขั้นตอนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	117
6	สรุปขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนการสร้างและทดลองใช้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	119

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และความเป็นไทย เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกัน อีกทั้งยังเป็น เครื่องมือ

ในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความคิด ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่ แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมและประเพณี ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ ควรค่าแก่การอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยต่อไป (กรมวิชาการ, 2545 หน้า 3) ประเทศไทย เป็นประเทศที่มีภาษาของตนเอง มีตัวอักษรไทยเป็นตัวอักษรประจำชาติมากกว่า 700 ปี ซึ่งเป็นมรดก อันล้ำค่าที่บรรพบุรุษ

ได้สร้างไว้และเป็นเครื่องแสดงว่าไทยเราเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมสูงส่งมาแต่โบราณกาลที่ยืนมาจนถึง ปัจจุบัน คนไทยผู้เป็นเจ้าของภาษาควรภาคภูมิใจที่ชาติไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ดังพระ ราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชซึ่งทรงพระราชทานไว้ว่า “เราโชคดีที่มี ภาษาของตนเอง

แต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้” (สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย, 2547 หน้า 7) เพราะฉะนั้นเราจึงควรช่วยกันธำรงรักษาภาษาไทยให้คงอยู่ต่อไป โดยการปลูกฝังจิตสำนึกให้เยาวชน เห็นคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย และผู้ที่จะสามารถปลูกฝังจิตสำนึกให้เยาวชนเห็นคุณค่าและ ความสำคัญของภาษาไทยได้ดี คือ ครูสอนวิชาภาษาไทย นั่นเอง แต่ปรากฏว่า วิธีการสอนของครู ภาษาไทย

ไม่น่าสนใจ ขาดสื่ออุปกรณ์ที่ช่วยในการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายที่จะเรียน วิชาภาษาไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนหลักภาษาไทยที่ถือว่าเป็นระเบียบแบบแผนของภาษาที่ กำหนดขึ้น เพื่อให้คนที่ใช้ภาษาเดียวกันใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตรงกัน

ด้วยเหตุนี้ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาไทยจึงได้กำหนดให้วิชา ภาษาไทยเป็นวิชาในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เป็นเกณฑ์ในการกำหนด คุณภาพ

ของผู้เรียน และเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ทั้ง 5 ทักษะ คือ การอ่าน, การเขียน, การฟัง การดู และการพูด, หลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม อย่างสัมพันธ์กัน เพราะภาษาไทย

เป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกันและใช้ภาษาในการประกอบกิจกรรมทั้ง ส่วนตัว ครอบครัว กิจกรรมทางสังคม ประเทศชาติ ดังนั้นการเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิด ทักษะ

อย่างถูกต้อง ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็น ทักษะ

ของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้ และประสบการณ์การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียน เพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมี เหตุผลการใช้ภาษาช่วยพัฒนาตนเองในการเรียนรู้กลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ การรู้จักวัฒนธรรมประจำ ชาติ

การฝึกปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามข้อปฏิบัติและหลักเกณฑ์ ซึ่งนักการศึกษาได้เห็นความสำคัญของวิชา ภาษาไทยเป็นอย่างมากเพราะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้กลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ

ในฐานะที่ผู้ศึกษาเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาเป็นเวลาหลายปี พบปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทย ดังนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ขาดความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 5 สาระ ซึ่งมีเนื้อหาไม่ สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับความต้องการของชุมชนและนักเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ยังใช้หนังสือเรียน เป็นหลัก

จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สภาพการจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลาย ปัญหาด้านตัวครู เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่หลักสูตร กำหนดไว้ กล่าวคือ ครูผู้สอนขาดความเตรียมความพร้อมทางด้านทักษะที่ดี ขาดความชำนาญในการ สอน สื่อ อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ตลอดจนขาดการวัดผลที่ดี จึงทำให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ช้า ขาดการเตรียมความพร้อมในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ขาดการจัดทำสื่อหรือนวัตกรรม ใหม่ ๆ ที่ใช้ประกอบการสอน ขาดเทคนิคการสอน ขาดการศึกษานอกสถานที่โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

ตามสภาพจริง ครูจึงยึดหนังสือเรียนและห้องสี่เหลี่ยมไว้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ไม่ ทราบความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน

ปัญหาที่พบมากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย คือ ปัญหาด้านทักษะการอ่าน และปัญหาด้านทักษะการเขียน ทักษะ 2 ด้านนี้เป็นทักษะสำคัญและเป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้ในวิชา ภาษาไทย

การอ่านเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่จำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอและไม่มีวันสิ้นสุดสามารถฝึกได้เรื่อย ๆ

ตามวัยและประสบการณ์ของผู้อ่านเพราะการอ่านนั้นจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความคิด และความบันเทิงใจ ช่วยปรับปรุงให้สติสัมปยุต

และการอ่านยังก่อให้เกิดประโยชน์แก่มนุษย์โดยตรง โดยเฉพาะในชีวิตประจำวันนักเรียน นักศึกษา จำเป็นจะต้องใช้การอ่านเป็นประจำ เพื่อศึกษาหาความรู้จากหนังสือและจากตำราเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นผู้มีความสามารถอ่านออกเขียนได้จึงมีชีวิตที่ได้เปรียบและสมบูรณ์แบบในการติดต่อสื่อสาร ทั้งเรื่องส่วนตัวและส่วนรวมอย่างได้ผลดีกว่าผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้ (กองทัพ เคลือบ พณิชกุล, 2542 หน้า 80) ส่วนทักษะการเขียนเป็นการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้ส่งสาร

ออกไปเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านเข้าใจได้รับทราบความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการเหล่านั้นในการเขียนภาษาไทย มีแบบแผนที่ต้องการรักษา มีถ้อยคำสำนวนที่ต้องใช้ เฉพาะและต้องเขียนให้แจ่มแจ้งเพราะผู้อ่านไม่สามารถถามผู้เขียนได้เมื่ออ่านไม่เข้าใจ ผู้ที่จะเขียนต้องใช้ถ้อยคำ

ให้เหมาะสมกับผู้รับสารด้วย (มารีนา ชันสรवल, 2545) สาเหตุของปัญหาด้านการอ่านและการเขียนที่เกิดขึ้นอาจมาจากสาเหตุหลายประการ ดังที่ กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2550 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า สาเหตุที่เด็ก

อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ มีสาเหตุใหญ่ ๆ คือ ความยากจน ต้องขาดเรียนบ่อย ๆ จนเวลาเรียนไม่ครบ เด็กที่

ไม่พูดภาษาไทยที่บ้าน เด็กในโรงเรียนที่มีครูไม่พอหรือขาดแคลนครู และมีปัญหาการเรียนรู้อยู่ ซึ่งมีประมาณร้อยละ 5 - 6 บางโรงเรียนอาจมีมากกว่านี้ การอ่านเป็นรากฐานสำคัญในการศึกษาหาความรู้ เป็นปัจจัย

ในการพัฒนามนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เต็มเต็มด้วยศักยภาพแห่งวิชาการความรู้ที่หลากหลาย มนุษย์ทุกคนมีความต้องการในการขวนขวายหาความรู้มาใส่ตนเอง การอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวัน การอ่านนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำหรับได้มาซึ่งความรู้แก่บุคคลแล้ว ยังเป็นประโยชน์ในการพัฒนาประเทศชาติช่วยให้จิตใจมีความสุขและความเพลิดเพลินอีกด้วย บุคคลที่มีชีวิตผ่านพ้นวัยเรียนในโรงเรียนไปแล้ว ถ้ามีนิสัยรักการอ่านหนังสือก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ทันสมัยไม่ล้าหลัง

จากรายงานการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101 ท 21102 และรายวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม ท 21201 ท 21202 หลายปีการศึกษาที่ผ่านมา ของโรงเรียนสวรรค์ อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 พบว่านักเรียนในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

ยังมีทักษะการอ่านอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ดังที่ จริยา จิราธิวัฒน์, 2550 หน้า 25 กรรมการมูลนิธิบีบีซี กล่าวถึงสถานการณ์การอ่านของเด็กไทยในปัจจุบัน จากสำนักงานสถิติแห่งชาติปี 2548 สัมภาษณ์ผู้อบรมการอ่านหนังสือของเด็กไทยโดยเฉลี่ยเพียงปีละ 5 เล่มต่อคน ขณะที่

ประเทศพัฒนาแล้วอย่างอเมริกา อัตราการอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยปีละ 50 เล่มต่อคน อาจเพราะมีสื่อร่ำอื่น ๆ ทั้งทางโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เกมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ ซึ่งรูปลักษณ์น่าสนใจ ประกอบกับเป็นสื่อใหม่ทันสมัย เป็นที่นิยมของเด็กมากกว่า อีกทั้งปฏิเสธไม่ได้ว่า เด็กไทยจำนวนมากขาดแคลนโอกาสทางการศึกษา

ไม่มีหนังสือดี ๆ อ่าน

ผู้ศึกษาในฐานะเป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมานานเห็นว่าสื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพทั้งด้านตัวผู้สอนและนักเรียนให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิมและเพื่อให้ผลการเรียนรู้ดีขึ้นกว่าเดิมด้วย ตลอดจนให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

วิชาภาษาไทย จากสภาพปัญหาและเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้ว ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าควรที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก เป็นนามธรรม เข้าใจยาก ไม่สนุก น่าเบื่อ ปัญหาที่พบบ่อยครั้งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง คำพ้อง คือ นักเรียนไม่เข้าใจลักษณะของคำพ้องแต่ละชนิด

เริ่มจากคำพ้องรูป นักเรียนจะมีปัญหามากในเรื่องการอ่านเพราะเป็นคำอ่านได้ 2 แบบ และทั้ง 2 แบบ มีความหมายต่างกัน จึงทำให้อ่านผิดพลาดบ่อยครั้ง ผู้ศึกษาจึงได้นำหลักสังเกตคำพ้องรูปมานำให้นักเรียนศึกษาและใช้เป็นเครื่องมือแก้ปัญหาด้านการอ่านคำพ้องรูป โดยกำหนดหลักการอ่านคำพ้องรูปดังนี้

ถ้าเป็นคำประพันธ์ให้สังเกตจากสัมผัส ถ้าเป็นประโยคให้สังเกตข้อความที่ประกอบเป็นสำคัญ นอกจากนี้

มีตัวอย่างคำพ้องรูป แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป ที่สามารถพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ

ใช้คำพ้องรูปได้อย่างถูกต้อง

คำพ้องเสียง นักเรียนจะมีปัญหามากในเรื่องการเขียนเพราะเป็นคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน คำ ๆ หนึ่ง มีคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกันหลายคำ แต่เขียนต่างกันและมีความหมายต่างกัน จึงทำให้เกิดปัญหาการเขียนสะกดคำผิด คำกลุ่มนี้เป็นคำที่มีใช้มากที่สุดในภาษาไทย เข้ามาพร้อมกับความเจริญทางศาสนา วิชาการ วรรณคดี และวัฒนธรรม ในอดีต ส่วนใหญ่จะเป็นคำที่มาจากภาษาอื่น เช่น ภาษาบาลี สันสกฤต จีน ชาว ญี่ปุ่น รวมไปถึงภาษาของชาติตะวันตก จึงทำให้เขียนผิดพลาดบ่อยครั้ง ผู้ศึกษาจึงได้นำ

หลักสังเกตคำพ้องเสียงดังนี้ คำที่มีรูปพยัญชนะต้นเหมือนกัน ตัวสะกดและตัวการันต์ต่างกัน ออกเสียง
อย่างเดียวกัน ความหมายของคำต่างกัน, คำที่ออกเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน แต่รูปพยัญชนะต้น
ตัวสะกด

ตัวการันต์ต่างกัน และความหมายต่างกัน, คำที่ใช้อักษรคู่ คือ อักษรสูงกับอักษรต่ำ รูปวรรณยุกต์ต่างกัน
และความหมายต่างกัน, คำที่ใช้อักษรนำ คือ ห นำอักษรต่ำเดี่ยว ออกเสียงอ่านอย่างเดียวกัน แต่ใช้
รูปวรรณยุกต์และความหมายต่างกัน และคำที่ใช้ ไ-, ใ-, ไ-ย, -ย มีเสียงซ้ำกัน แต่ใช้คนละความหมาย
นอกจากนี้ มีตัวอย่างคำพ้องเสียง แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องเสียง ที่สามารถพัฒนานักเรียนให้ม
ความรู้

ความเข้าใจใช้คำพ้องเสียงได้อย่างถูกต้อง

คำพ้องรูปพ้องเสียง นักเรียนจะมีปัญหาในเรื่องการสื่อสารเพราะเป็นคำที่เขียนเหมือนกัน
อ่านเหมือนกัน แต่มีความหมายแตกต่างกัน เป็นคำต่างชนิดและต่างหน้าที่กัน บางทีอาจเรียกคำพ้อง
ประเภทนี้ว่า “คำหลายความหมาย” จึงทำให้บอกความหมายของคำผิดเสมอ ในระหว่างการสื่อสารกัน
ผู้ศึกษาจึงได้นำหลักสังเกตคำพ้องรูปพ้องเสียง นอกจากนี้มีตัวอย่างคำพ้องรูปพ้องเสียง แบบฝึกเสริม
ทักษะ

เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง ที่สามารถพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจใช้คำพ้องรูปพ้องเสียง
ได้อย่างถูกต้อง

คำพ้องความหมาย นักเรียนจะมีปัญหาในเรื่องการนำคำประเภทนี้ไปใช้เพราะเป็นคำคนละคำ
แต่มีความหมายเหมือนกันหรือมีความหมายใกล้เคียงกันมาก มีหลายคำ เนื่องจากคำในภาษาไทย มีคำ
ให้เลือกใช้ได้มากมายตามความเหมาะสม มักใช้คำในลักษณะนี้ในการแต่งบทร้อยกรอง คำพ้องประเภท
นี้

มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “คำไวพจน์” ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการนำคำประเภทนี้ไปใช้ ผู้ศึกษาจึงได้นำ
หลักสังเกตคำพ้องความหมาย นอกจากนี้มีตัวอย่างคำพ้องความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้อง
ความหมาย ที่สามารถพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจใช้คำพ้องความหมายได้อย่างถูกต้อง

จากการศึกษานวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา พบว่า สื่อที่ทำให้เด็กมี
ทักษะหรือมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียน คือ แบบฝึก เพราะแบบฝึกจะช่วยให้ผู้เรียนได้มี
การฝึกฝนทำซ้ำได้บ่อย ๆ หรือฝึกทุกวัน โดยใช้รูปแบบการฝึกต่าง ๆ นอกจากนี้แบบฝึกยังทำให้นักเรียน
มีเจตคติ

ต่อการเรียนสูงกว่าวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมการสอนในคู่มือครู เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้
ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนด เพื่อแก้ปัญหาในการเรียน
หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรยค์คำ
พ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เล่มขึ้น เพราะเห็น

ว่าเป็นแนวคิดที่ดี ช่วยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความเข้าใจในเรื่อง คำพ้อง มากยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ เรื่อง คำพ้อง ไปใช้ได้เป็นอย่างดี และช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้นไป

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เล่ม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการศึกษา

1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ 80/80
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจไม่ต่ำกว่าระดับมาก

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ขอบเขตประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นนักเรียนที่ผู้ศึกษาทำการสอนอยู่ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ซึ่งกำลังศึกษา

อยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 5 ห้องเรียน ได้แก่ ม.1/1, ม.1/2, ม.1/4, ม.1/5 และ ม.1/6 จำนวนนักเรียน 249 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 50 คน โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครูที่ปรึกษา

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1) แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เล่มดังนี้
  - เล่มที่ 1 เรื่อง คำพ้องรูป
  - เล่มที่ 2 เรื่อง คำพ้องเสียง
  - เล่มที่ 3 เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)
  - เล่มที่ 4 เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)
- 2) ความพึงพอใจที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เล่ม
ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนและความพึงพอใจที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

4. ขอบเขตระยะเวลาดำเนินการ

- 1) การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในระหว่างเดือนมกราคม ถึง กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556
- 2) ผู้เชี่ยวชาญสาขาภาษาไทยตรวจประเมิน ในระหว่างเดือนมีนาคม ถึง เมษายน พ.ศ. 2556
- 3) การทดลองครั้งที่ 1 (1 : 1) จำนวน 3 คน ในระหว่างวันที่ 14 พฤษภาคม - 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 โดยใช้เวลาดทดลองทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง
- 4) การทดลองครั้งที่ 2 (1 : 10) จำนวน 9 คน ในระหว่างวันที่ 9 กรกฎาคม - 30 สิงหาคม พ.ศ. 2556 โดยใช้เวลาดทดลองทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง
- 5) การทดลองครั้งที่ 3 (1 : 100) จำนวน 30 คน ในระหว่างวันที่ 4 พฤศจิกายน - 27 ธันวาคม

พ.ศ. 2556 โดยใช้เวลาดทดลองทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

6) ปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในระหว่างวันที่ 3 มิถุนายน - 8 สิงหาคม พ.ศ.

2557

ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง โดยทดลองใช้ในชั่วโมงเรียน รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101 (ชั่วโมงคิดวิเคราะห์) ซึ่งในปีการศึกษา 2557 ทางโรงเรียน สวรรค์อนันต์วิทยาได้กำหนดให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101 (ชั่วโมงคิดวิเคราะห์) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครูที่ปรึกษา สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในช่วงเวลา 14.55 -

15.50 น. ของวันอังคารและวันศุกร์ทุกสัปดาห์ ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงชั่วโมงเรียน รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101 (ชั่วโมงคิดวิเคราะห์) ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรค์อนันต์วิทยา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและเป็นห้องเรียน

ที่ผู้ศึกษาเป็นครูที่ปรึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

วัน	ชั่วโมงที่ 1	ชั่วโมงที่ 2	ชั่วโมงที่ 3	ชั่วโมงที่ 4	ชั่วโมงที่ 5	ชั่วโมงที่ 6	ชั่วโมงที่ 7	ชั่วโมงที่ 8
	08.30 - 09.25	09.25 - 10.20	10.20 - 11.15	11.15 - 12.10	12.30 - 13.05	13.05 - 14.00	14.00 - 14.55	14.55 - 15.50
จันทร์								
อังคาร								ภาษาไทยพื้นฐาน (คิดวิเคราะห์)
พุธ								
พฤหัสบดี								
ศุกร์								ภาษาไทยพื้นฐาน (คิดวิเคราะห์)

7) สรุปและเขียนผลการพัฒนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรค์อนันต์วิทยา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครูที่ปรึกษา หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เสร็จสิ้นแล้ว ใน

ระหว่าง

วันที่ 15 สิงหาคม - 24 กันยายน พ.ศ. 2557

นียมศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง สื่อการสอนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาทำความเข้าใจ และฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้องและพัฒนาหลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง และช่วยให้เกิด

การเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้นชัดเจนขึ้น

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบแบบปรนัยที่สร้างขึ้นสำหรับ ใช้วัดความรู้ความเข้าใจ เรื่อง คำพ้อง ในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตถรรยคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นี้ ผู้ศึกษาได้สร้าง

แบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นมา 2 ฉบับ ฉบับแรกเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน) และฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน) ซึ่งผู้ศึกษา ได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน) นี้ ให้เป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน) แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบ แบบเลือกตอบ (Multiple choice) จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้ง 2 ฉบับนี้ เมื่อผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้ศึกษาได้นำมาแก้ไขปรับปรุง ให้ถูกต้องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจึงจะได้แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ จากนั้นผู้ศึกษา จึงจะสามารถนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน) ไปใช้ประเมินผลก่อนเรียน (Pretest) ได้ ส่วนการประเมินผลหลังเรียน (Posttest) จะใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน (หลังเรียน) ในการประเมินผล

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลลัพธ์หรือพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เป็น ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางความคิดของนักเรียนในด้านดีที่มีต่อการเรียนภาษาไทย ด้วยการใช่แบบฝึกเสริมทักษะโดยวัดความพึงพอใจได้จากแบบประเมินความพึงพอใจของ นักเรียน

ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตถรรยคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า

(Rating Scale) กำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert)

5. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน ที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพโดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้ด้านความรู้จากการทำแบบฝึก

เสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรยคำพ้อง ทั้ง 4 เล่มรวมกัน เป็นค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) และจากผลการเรียนรู้ด้านความรู้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรยคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) ซึ่งกำหนดเกณฑ์

80/80

ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการวัดและประเมินผล ด้านความรู้จากประสิทธิภาพของกระบวนการ

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการวัดและประเมินผล

ด้านความรู้จากประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยสูงขึ้น
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง คำพ้อง มากขึ้น
3. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ
4. ครูมีสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการสอนเพื่อให้เกิดผลดี

เกิดผลดี

แก่นักเรียนต่อไป

5. นำแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรยคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปเผยแพร่ให้ครูและนักเรียนโรงเรียนอื่นได้ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สอน

เรื่อง คำพ้อง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้ศึกษาและเสนอรายละเอียดตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้
แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เอกสารเกี่ยวกับการสอนหลักภาษาไทย
4. เอกสารเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน
5. เอกสารเกี่ยวกับแบบฝึก
6. เอกสารเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้
7. เอกสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
8. เอกสารเกี่ยวกับการจัดหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง
9. เอกสารที่เกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
10. เอกสารที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก หน้า 1)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการ

พัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้าน วัฒนธรรมประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก หน้า 1 - 2)

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงการอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบท ร้อยแก้ว

คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้อย่างคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ การฟัง การดู และการพูด การ ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็น เหตุเป็นผล

การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ หลักการใช้ ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่ง

บทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความ เพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มี คุณค่าของไทยซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมใน อดีตและ

ความงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึง ปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก หน้า 2 - 3)

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา

ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว

ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้า

อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก หน้า 5)

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรง ความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียน คำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ ชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผลตลอดจน

เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้

ในชีวิตประจำวัน พุทธรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด
พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทใน
การฟัง ดู และพูด

เข้าใจและใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด
ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยค การแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11

สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่
ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต
จริง

**การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง
รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

สาระที่ 1 การอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก หน้า 17 - 18)

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตาราง 2 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	* การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสี่กวาง กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 และโคลงสี่สุภาพ
2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	* การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น
3. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	- เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น
4. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน	- บทสนทนา - นิทานชาดก
5. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท	- วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์
6. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูง โน้มน้าวใจ	- บทความ - สารคดี - บันเทิงคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์
7. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดัที่ยากขึ้น	* การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ
8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	* การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
9. มีมารยาทในการอ่าน	* มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก หน้า 28 - 29)

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว

ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้า
อย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 3 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 2 การเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	* การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย	* การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
3. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน	* การบรรยายประสบการณ์
4. เขียนเรียงความ	* การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	* การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์
6. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	* การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ
7. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	* การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ * การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล
8. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	* การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
9. มีมารยาทในการเขียน	* มารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก หน้า 42)

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตาราง 4 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 3 การฟัง การดู และการ
พูด

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู 2. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู	* การพุดสรุปความ พุดแสดงความรู้ ความคิดอย่าง สร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู
3. พุดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังและดู 4. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหา โน้มน้าวใจ	* การพุดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหา โน้มน้าว
5. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า จากการฟัง การดู และการสนทนา	* การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน
6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	* มารยาทในการฟัง การดู และการพุด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก หน้า 50)

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของ
ชาติ

ตาราง 5 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย	* เสียงในภาษาไทย
2. สร้างคำในภาษาไทย	* การสร้างคำ - คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง
3. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	* ชนิดและหน้าที่ของคำ
4. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและ ภาษาเขียน	* ภาษาพูด * ภาษาเขียน
5. แต่งบทร้อยกรอง	* กาพย์ยานี 11
6. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและ สุภาษิต	* สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก หน้า 56)

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตาราง 6 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	* วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น
2. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ	* การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม
3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	
4. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
5. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	* บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

หน่วยการเรียนรู้ รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ตาราง 7 แสดงหน่วยการเรียนรู้ รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวนหน่วยการเรียนรู้ 20 หน่วย		ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลา 120 ชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
หลักภาษาและการใช้ภาษา		
1	การอ่านออกเสียง	6
2	การอ่านในชีวิตประจำวัน	5
3	การเขียนสื่อสารด้วยถ้อยคำ	4
4	การเขียนเพื่อการสื่อสาร	10
5	การเขียนแสดงความคิดเห็นจากสื่อ	3
6	การฟังและการดูสื่อ	3
7	การฟัง การดู และการพูดในชีวิตประจำวัน	6
8	เสียงในภาษาไทยและการสร้างคำ	5
9	ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	5
10	ความแตกต่างของภาษา	5
11	สำนวน คำพังเพย และสุภาษิต	5
12	การแต่งบทร้อยกรอง	7
13	คำพ้อง	16
วรรณคดีและวรรณกรรม		
1	นิราศภูเขาทอง	6
2	โคลงโลกนิติ	4
3	สุภาษิตพระร่วง	4
4	กาพย์ เรื่อง พระไชยสุริยา	6
5	ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา	8
6	กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน	6
7	นิทานพื้นบ้าน	6
รวม		120

ที่มา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา, 2557 หน้า 9

คำอธิบายรายวิชา รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1
เวลา 68 ชั่วโมง
หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษา
รหัสวิชา ท 21101
จำนวน 1.5

ฝึกทักษะการอ่าน การฟัง การดู การพูด การเขียน และประเมินค่าวรรณคดี วรรณกรรม โดยการศึกษาการอ่านออกเสียง จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ตีความค่านิยมจากเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือ และมีมารยาทในการอ่าน การเขียนสื่อสารด้วยถ้อยคำ การเขียนแสดงความคิดเห็นจากสื่อ การฟังและการดูสื่อ เสียงในภาษาไทย และการสร้างคำ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค และการแต่งบทร้อยกรอง

วิเคราะห์ ประเมินค่า และข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน สุภาษิตพระร่วง และนิทานพื้นบ้าน ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่าน การฟัง การดู การพูด การเขียน สร้างสรรค์ความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา เลือกรับฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ พูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมี วิจารณญาณ

แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ เสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การฟัง และการดู

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/5 ม.1/7 ม.1/9

ท 2.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/6 ม.1/9

ท 3.1 ม.1/4 ม.1/6

ท 4.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/5

ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5

รวม 20 ตัวชี้วัด

ที่มา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา, 2557 หน้า 10

โครงสร้างรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียน
ที่ 1

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสอดคล้อง เหมาะสม จากมาตรฐานการเรียนรู้
และตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ลงสู่หลักสูตร
สถานศึกษา โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา ดังตาราง 18

ตาราง 8 แสดงโครงสร้างรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
ของโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา ภาคเรียนที่ 1

หลักภาษาและการใช้ภาษา					
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	การอ่านออกเสียง	ท 1.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/5 ม.1/7 ม.1/9	การอ่านออกเสียงเป็นการสื่อสาร ที่สำคัญ ทำให้ผู้รับสารมีความเข้าใจและเกิด ความรู้ความบันเทิงได้ ผู้อ่านจะต้องรู้หลักใน การอ่านออกเสียง ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง จึงจะทำให้การ อ่านออกเสียงน่าฟังและมีความถูกต้องตาม หลักการอ่าน จับใจความสำคัญจากเรื่องที่ อ่าน ตีความคำยากจากเอกสารวิชาการ โดย พิจารณาจากบริบท ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำ วิธีการใช้งานของเครื่องมือ และมีมารยาทในการอ่าน	6	6
2	การเขียนสื่อสาร ด้วยถ้อยคำ	ท 2.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/9	การคัดลายมือมีความสำคัญมากต่อการ พัฒนาไปสู่ทักษะการเขียน ซึ่งการเขียนเป็นการสื่อสารที่จะต้อง รู้หลักเกณฑ์ วิธีการเขียน เพื่อให้สามารถ เลือกใช้ถ้อยคำในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและแสดง ให้เห็นการมีมารยาทที่ดีในการเขียน	4	3
3	การเขียนแสดง ความคิดเห็นจากสื่อ	ท 2.1 ม.1/6	การเขียนแสดงความคิดเห็นเป็น การเขียนถ่ายทอดความรู้สึกเกี่ยวกับสาระ จากสื่อต่าง ๆ ที่ได้รับในชีวิต ประจำวัน ส่งผลทำให้เกิดความรู้และการ แลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างกัน	3	2

ตาราง 8 (ต่อ)

หลักภาษาและการใช้ภาษา (ต่อ)					
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
4	การฟังและการดูสื่อ	ท 3.1 ม.1/4 ม.1/6	การฟัง การดูสื่อต่าง ๆ เป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะต้องอาศัยการฟัง การดูเพื่อเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบ และมีมารยาทที่ดี จึงจะช่วยให้การฟัง หรือการดูนั้นมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินชีวิต	3	2
5	เสียงในภาษาไทยและการสร้างคำ	ท 4.1 ม.1/1 ม.1/2	ภาษาประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาไทยจึงควรคำนึงถึงการออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน เพื่อให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ อีกทั้งควรเข้าใจลักษณะของเสียงภาษาไทย ส่วนการสร้างคำในภาษาไทยมีความสำคัญยิ่ง เพราะทำให้มีคำใหม่ในภาษาเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำคำใหม่เหล่านั้นไปใช้ในการสื่อสารให้เกิดประโยชน์ได้	5	5
6	ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ท 4.1 ม.1/3	คำในภาษาไทย สามารถจำแนกได้ตามชนิดและหน้าที่ซึ่งปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ ในประโยค การเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำแต่ละชนิดนั้นจะช่วยให้การสื่อสารถูกต้องตรงตามความหมาย ชัดเจน และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	5	5
7	การแต่งบทร้อยกรอง	ท 4.1 ม.1/5	การแต่งคำประพันธ์ ควรทราบถึงลักษณะฉันทลักษณ์และ ความสละสลวยของภาษา เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	7	7

ตาราง 8 (ต่อ)

หลักภาษาและการใช้ภาษา (ต่อ)					
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
8	คำพ้อง	<p>ท 1.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/4 ม.1/5 ม.1/7 ม.1/8 ม.1/9</p> <p>ท 2.1 ม.1/1 ม.1/9</p> <p>ท 3.1 ม.1/6</p> <p>ท 4.1 ม.1/2 ม.1/3</p> <p>ท 5.1 ม.1/4 ม.1/5</p>	<p>“คำพ้อง” หมายถึง ต้องกัน ตรงกัน ซ้ำกัน คำพ้องในภาษาไทยมี 4 ชนิด คือ คำพ้องรูป เป็นคำที่เขียนเหมือนกัน แต่อ่านต่างกัน และมีความหมายต่างกัน คำพ้องเสียง คือ คำที่ ออกเสียงอ่านเหมือนกัน แต่เขียนสะกดต่างกัน และมีความหมายของคำต่างกัน คำพ้องรูปพ้องเสียง เป็นคำที่ เขียนเหมือนกัน อ่านเหมือนกัน แต่ความหมายแตกต่างกัน คำพ้องความหมาย คือ คำคนละคำกัน แต่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน</p>	16	40

ตาราง 8 (ต่อ)

วรรณคดีและวรรณกรรม					
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
1	กาพย์ เรื่อง พระไชยสุริยา	ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5	กาพย์เรื่องพระไชยสุริยา มีความไพเราะ คำที่ใช้เป็นคำไทยง่าย ๆ มีสัมผัสคล้องจอง เหมาะสำหรับการท่องจำและยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ ทั้งยังได้ข้อคิดคติธรรมจากเนื้อเรื่องอีกด้วย	6	10
2	กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน	ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5	กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวานเป็นผลงานพระราชานิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ที่แสดงให้เห็นถึงพระปรีชาสามารถในเชิงกวีของพระองค์ เป็นวรรณคดีที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพวิถีชีวิตของชาววังที่มีความละเอียดอ่อนและพิถีพิถันในทุกขั้นตอนของการทำทั้งอาหารคาว อาหารหวาน และผลไม้ แสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่และฝีมือของผู้ทำเป็นอย่างยิ่ง	6	10
3	สุภาษิตพระร่วง	ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4	สุภาษิตพระร่วงเป็นคำสอนที่มีมาตั้งแต่อดีตและยึดถือเป็นคติเตือนใจมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยเป็นสุภาษิตที่มีคุณค่า ให้ข้อคิด คติธรรม ในการดำเนินชีวิต นับว่าเป็นวรรณคดีที่มีคุณค่าต่อบุคคลและสังคม ซึ่งควรคู่แก่การศึกษาและปฏิบัติตามคำสอนเพื่อความเจริญรุ่งเรือง และเป็นสิริมงคล	4	6

ตาราง 8 (ต่อ)

วรรณคดีและวรรณกรรม (ต่อ)					
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
4	นิทานพื้นบ้าน	ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4	นิทานพื้นบ้าน เป็นเรื่องเล่าสืบทอดกันมาด้วยปากต่อปากจากความทรงจำ จึงไม่อาจสืบสาวได้ว่า ใครเป็นผู้แต่ง หรือผู้เล่าเป็นครั้งแรก นิทานเป็นเรื่องเล่าที่มีมาช้านาน เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น โดดโผน และเสริมสร้างจินตนาการ นิทานจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการอบรมสั่งสอนเยาวชน	3	4

ที่มา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา, 2557 หน้า 11 - 15

คำอธิบายรายวิชา รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2

ชั้นมัธยมศึกษา
รหัสวิชา ท

21102

เวลา 52 ชั่วโมง

จำนวน 1.5

หน่วยกิต

ฝึกทักษะการอ่าน การฟัง การดู การพูด การเขียน และประเมินค่าวรรณคดี วรรณกรรม โดยการศึกษา การอ่านในชีวิตประจำวัน การเขียนเพื่อการสื่อสาร การฟัง การดู และการพูดในชีวิตประจำวัน ความแตกต่างของภาษา และสำนวน คำพังเพย สุภาษิต

วิเคราะห์ ประเมินค่า และข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม เรื่อง นิราศภูเขาทอง โคลงโลกนิติ ราชาริราช ตอน สมิงพระรามอาสา และนิทานพื้นบ้าน ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่าน การฟัง การดู การพูด การเขียน สร้างสรรค์ความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา ลีอกฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ พูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณ์ญาณ

แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ เสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การฟัง และการดู

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/5 ม.1/6 ม.1/7 ม.1/8 ม.1/9

ท 2.1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5 ม.1/7 ม.1/8 ม.1/9

ท 3.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/5 ม.1/6

ท 4.1 ม.1/4 ม.1/6

ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5

รวม 26 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียน
ที่ 2

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสอดคล้อง เหมาะสม จากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ลงสู่หลักสูตร

สถานศึกษา โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา ดังตาราง 2.1.8

ตาราง 9 แสดงโครงสร้างรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
ของโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา ภาคเรียนที่ 2

หลักภาษาและการใช้ภาษา					
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	การอ่านในชีวิตประจำวัน	ท 1.1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/5 ม.1/6 ม.1/7 ม.1/8 ม.1/9	การอ่านเป็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิง ซึ่งส่งผลให้ผู้อ่านมีความฉลาด รอบรู้และทันต่อเหตุการณ์	5	10
2	การเขียนเพื่อ การสื่อสาร	ท 2.1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5 ม.1/7 ม.1/8 ม.1/9	การเขียนเป็นการสื่อสารที่มุ่งให้ผู้อ่านรับรู้ เข้าใจเรื่องราวอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยผู้เขียน จะต้องมีจุดมุ่งหมาย และศึกษาหลักการ เขียนสื่อสาร แต่ละประเภทให้เข้าใจ จึงจะ ทำให้การเขียนสื่อสารมีประสิทธิภาพและมี มารยาท ที่ดีในการเขียน	10	20
3	การฟัง การดู และ การพูดในชีวิต ประจำวัน	ท 3.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/5 ม.1/6	การฟัง การดู และการพูดเป็นทักษะ ที่ใช้ควบคู่กันเสมอในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้ ส่งสารและผู้รับสารมีความเข้าใจตรงกัน ดังนั้นจึงควรรู้จักพิจารณาเรื่องที่ฟัง ที่ดูให้ เป็นเรื่อง ที่เกิดประโยชน์เพื่อนำมารวบรวม เป็นข้อมูลความรู้ และนำไปปรับใช้ ให้เกิดประโยชน์	6	20
4	ความแตกต่างของภาษา	ท 4.1 ม.1/4	ภาษาพูดและภาษาเขียนต้องใช้ให้ถูกต้อง ตามหลักภาษา กาลเทศะและบุคคล เพื่อให้ การสื่อสารนั้นบรรลุ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ภาษาพูด	5	10

			กับภาษาเขียนนั้นมีความแตกต่างกัน การใช้ภาษาจึงต้องมีความระมัดระวังเพื่อใช้ ให้เหมาะสม		
--	--	--	---	--	--

ตาราง 9 (ต่อ)

หลักภาษาและการใช้ภาษา (ต่อ)					
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
5	สำนวน คำพังเพย และสุภาษิต	ท 4.1 ม.1/6	สำนวน คำพังเพย และสุภาษิตที่ใช้อยู่ ในชีวิตประจำวัน ควรคำนึงถึง ความถูกต้อง และใช้ให้เหมาะสม ตามความหมายและบริบทของ การใช้สำนวน เพื่อให้การสื่อสารนั้น สัมฤทธิ์ผล	5	10

ตาราง 9 (ต่อ)

วรรณคดีและวรรณกรรม					
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	นิราศภูเขาทอง	ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5	นิราศภูเขาทอง เป็นผลงานประพันธ์ประเภทนิราศของสุนทรภู่มีความยาวทั้งสิ้น 176 คำกลอน แต่งในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับบันทึกการเดินทางจากวัดราชบูรณะไปยังจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเพื่อนมัสการเจดีย์ภูเขาทอง โดยมีการกล่าวถึงพระมหากษัตริย์คุณ ของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยที่มีต่อสุนทรภู่ พร้อมทั้งสอดแทรกข้อคิดและวิถีชีวิตของคน ในริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา	6	10
2	โคลงโลกนิติ	ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4	โคลงโลกนิติ เป็นโคลงสุภาษิตเก่าแก่ที่ให้แนะแนวทางการปฏิบัติตนในสังคม คนไทยใช้สอนและยึดถือปฏิบัติกันมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ถ้อยคำภาษาที่ใช้เป็นคำง่าย ๆ แต่มีความไพเราะ และมีความเปรียบเทียบคาย จึงทำให้เป็นที่จดจำกันสืบต่อมา	4	6
3	ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา	ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4	ราชาธิราช เป็นเรื่องแปลจากพงศาวดารมอญ มาเรียบเรียงเป็นร้อยแก้ว มีสำนวนภาษาสละสลวย เจ้าพระยาพระคลัง (หน) เป็นผู้อำนวยการแปลร่วมกับกวีท่านอื่น ซึ่งในการแปลครั้งนี้มีพระราชประสงค์เพื่อเป็นการบำรุงและส่งเสริม	8	10

			สติปัญญาของคนในชาติ ดังนั้น เรื่องราชาธิราช จึงควรค่าแก่การศึกษา ทั้งในด้านเนื้อเรื่อง สำนวน ภาษา และคุณค่าในด้านต่าง ๆ		
--	--	--	---	--	--

ตาราง 9 (ต่อ)

วรรณคดีและวรรณกรรม (ต่อ)					
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
4	นิทานพื้นบ้าน	ท 5.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4	นิทานพื้นบ้าน เป็นเรื่องเล่าสืบทอดกันมาด้วยปากต่อปากจากความทรงจำ จึงไม่อาจสืบสาวได้ว่า ใครเป็นผู้แต่ง หรือผู้เล่าเป็นครั้งแรก นิทานเป็นเรื่องเล่าที่มีมาช้านาน เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น โดดโผน และเสริมสร้างจินตนาการ นิทานจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการอบรมสั่งสอนเยาวชน	3	4

ที่มา : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา, 2557 หน้า 17 - 20

เอกสารเกี่ยวกับการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสอดคล้อง เหมาะสม จากมาตรฐานและตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ลงสู่หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา ดังตาราง 10 - 13

ตาราง 10 แสดงการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 1 เรื่อง คำพ้องรูป

เล่มที่ 1 เรื่อง คำพ้องรูป		
มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
<p>สาระที่ 1 การอ่าน</p> <p>มาตรฐาน ท 1.1</p> <p>ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/1</p> <p>อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2</p> <p>จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/4</p> <p>ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/5</p> <p>ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/7</p> <p>ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดัที่ยากมากขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/8</p> <p>วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/9</p> <p>มีมารยาทในการอ่าน</p>	<p>* คำพ้องรูป</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะของคำพ้องรูป - หลักการสังเกตการอ่านคำพ้องรูป - ตัวอย่างคำพ้องรูปและความหมาย - บทร้อยกรองช่วยจำ “คำพ้องรูป” แต่งด้วยกาพย์ยานี 11 จำนวน 64 บท ประพันธ์โดยเงาะสวรรคค่อนันต์

เล่มที่ 1 เรื่อง คำพ้องรูป (ต่อ)		
มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
<p>สาระที่ 2 การเขียน</p> <p>มาตรฐาน ท 2.1</p> <p>ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารเขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.1/1</p> <p>คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด</p> <p>ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.1/9</p> <p>มีมารยาทในการเขียน</p>	<p>* การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย</p> <p>* มารยาทในการเขียน</p>
<p>สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด</p> <p>มาตรฐาน ท 3.1</p> <p>สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 3.1 ม.1/6</p> <p>มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>	<p>* มารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>
<p>สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย</p> <p>มาตรฐาน ท 4.1</p> <p>เข้าใจธรรมชาติของภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นของชาติ</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 4.1 ม.1/2</p> <p>สร้างคำในภาษาไทย</p> <p>ตัวชี้วัด ท 4.1 ม.1/3</p> <p>วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค</p>	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้อง</p> <p>* ชนิดและหน้าที่ของคำ</p>
<p>สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม</p> <p>มาตรฐาน ท 5.1</p> <p>เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/4</p> <p>สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง</p> <p>ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/5</p> <p>ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ</p>	<p>* การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดที่ได้จากการอ่าน</p> <p>* บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ</p>

ตาราง 11 แสดงการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี

ที่ 1

เล่มที่ 2 เรื่อง คำพ้องเสียง

เล่มที่ 2 เรื่อง คำพ้องเสียง		
มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
<p>สาระที่ 1 การอ่าน</p> <p>มาตรฐาน ท 1.1</p> <p>ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัย รักการอ่าน</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/1</p> <p>อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสม กับเรื่องที่อ่าน</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2</p> <p>จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/4</p> <p>ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบและ คำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/5</p> <p>ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/7</p> <p>ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำ วิธีการใช้งาน ของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับ ที่ยากมากขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/8</p> <p>วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่าน งานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/9</p> <p>มีมารยาทในการอ่าน</p>	<p>* คำพ้องเสียง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะของคำพ้องเสียง - หลักการสังเกตคำพ้องเสียง ลักษณะต่าง ๆ - ตัวอย่างคำพ้องเสียงลักษณะต่าง ๆ และความหมาย - บทร้อยกรองช่วยจำ “คำพ้องเสียง” แต่งด้วย โคลงสี่สุภาพ จำนวน 60 บท ประพันธ์โดย เจาะสวรรค์อนันต์

เล่มที่ 2 เรื่อง คำพ้องเสียง (ต่อ)		
มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
<p>สาระที่ 2 การเขียน</p> <p>มาตรฐาน ท 2.1</p> <p>ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารเขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.1/1</p> <p>คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด</p> <p>ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.1/9</p> <p>มีมารยาทในการเขียน</p>	<p>* การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย</p> <p>* มารยาทในการเขียน</p>
<p>สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด</p> <p>มาตรฐาน ท 3.1</p> <p>สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 3.1 ม.1/6</p> <p>มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>	<p>* มารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>
<p>สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย</p> <p>มาตรฐาน ท 4.1</p> <p>เข้าใจธรรมชาติของภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นของชาติ</p>	<p>ตัวชี้วัด ท. 4.1 ม.1/2</p> <p>สร้างคำในภาษาไทย</p> <p>ตัวชี้วัด ท. 4.1 ม.1/3</p> <p>วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค</p>	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้อง</p> <p>* ชนิดและหน้าที่ของคำ</p>
<p>สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม</p> <p>มาตรฐาน ท 5.1</p> <p>เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/4</p> <p>สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง</p> <p>ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/5</p> <p>ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า</p>	<p>* การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดที่ได้จากการอ่าน</p> <p>* บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ</p>

ตาราง 12 แสดงการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ที่ 1

เล่มที่ 3 เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)

เล่มที่ 3 เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)		
มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
<p>สาระที่ 1 การอ่าน</p> <p>มาตรฐาน ท 1.1</p> <p>ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัย รักการอ่าน</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/1</p> <p>อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสม กับเรื่องที่อ่าน</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2</p> <p>จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/4</p> <p>ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมาย ในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/5</p> <p>ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/7</p> <p>ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำ วิธีการใช้งาน ของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับ ที่ยากมากขึ้น</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/8</p> <p>วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่าน งานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิต</p> <p>ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/9</p> <p>มีมารยาทในการอ่าน</p>	<p>* คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะของคำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) - ตัวอย่างประโยคที่มีคำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) - ตัวอย่างคำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) - บทร้อยกรองช่วยจำ “คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)” แต่งด้วยกลอนสุภาพ จำนวน 64 บท ประพันธ์โดย เงาะสวรรค์อนันต์
<p>สาระที่ 2 การเขียน</p> <p>มาตรฐาน ท 2.1</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.1/1</p> <p>คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด</p> <p>ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.1/9</p>	<p>* การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย</p> <p>* มารยาทในการเขียน</p>

<p>ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และ เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้า อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>มีมารยาทในการเขียน</p>	
--	---------------------------	--

ตาราง 12 (ต่อ)

<p>เล่มที่ 3 เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) (ต่อ)</p>		
<p>มาตรฐานการเรียนรู้</p>	<p>ตัวชี้วัด</p>	<p>สาระการเรียนรู้</p>
<p>สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาส ต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและ สร้างสรรค์</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 3.1 ม.1/6 มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>	<p>* มารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>
<p>สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษาและ พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นของชาติ</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 4.1 ม.1/2 สร้างคำในภาษาไทย</p> <p>ตัวชี้วัด ท 4.1 ม.1/3 วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำ ในประโยค</p>	<p>* การสร้างคำ - คำพ้อง</p> <p>* ชนิดและหน้าที่ของคำ</p>
<p>สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ ใช้ในชีวิตจริง</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/4 สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง</p> <p>ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/5 ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ</p>	<p>* การวิเคราะห์คุณค่าและ ข้อคิดที่ได้จากการอ่าน</p> <p>* บทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ</p>

ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 4 เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)

เล่มที่ 4 เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)		
มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน	ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/5 ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/7 ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำ วิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือ เครื่องใช้ในระดับที่ยากมากขึ้น ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/8 วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/9 มีมารยาทในการอ่าน ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.1/1 คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.1/9 มีมารยาทในการเขียน	* คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) - ลักษณะของคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) - ลักษณะของคำพ้องความหมายในภาษาไทย - ประโยชน์ของคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) - ตัวอย่างการนำคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ไปใช้ในการแต่งกลอนสุภาพ - ตัวอย่างการนำคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ไปใช้ในการแต่งกาพย์ยานี 11 - ตัวอย่างคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) - การใช้คำพ้องความหมายให้ถูกต้อง - บทร้อยกรองช่วยจำ “คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)” แต่งด้วยกลอนสุภาพ จำนวน 60 บท ประพันธ์โดย เจาะสวรรค์อนันต์ * การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย * มารยาทในการเขียน
สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ		

เล่มที่ 4 เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) (ต่อ)		
มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
<p>สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาส ต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและ สร้างสรรค์</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 3.1 ม.1/6 มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>	<p>* มารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p>
<p>สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา การเปลี่ยนแปลงของภาษาและ พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นของชาติ</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 4.1 ม.1/2 สร้างคำในภาษาไทย</p> <p>ตัวชี้วัด ท 4.1 ม.1/3 วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำ ในประโยค</p>	<p>* การสร้างคำ - คำพ้อง</p> <p>* ชนิดและหน้าที่ของคำ</p>
<p>สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์ วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ ใช้ในชีวิตจริง</p>	<p>ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/4 สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง</p> <p>ตัวชี้วัด ท 5.1 ม.1/5 ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ</p>	<p>* การวิเคราะห์คุณค่าและ ข้อคิดที่ได้จากการอ่าน</p> <p>* บทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ</p>

เอกสารเกี่ยวกับการสอนหลักภาษาไทย

1. ความสำคัญของภาษาไทย

วิพุธ โสภวงศ์ และคณะ (2548 หน้า 23) ได้ให้ความสำคัญของภาษาไทยไว้ดังนี้

- ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ คนไทยใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเป็นเวลายาวนาน ภาษาไทยจึงเป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญของชาติไทย
- ภาษาไทยช่วยให้คนไทยมีความรักสมัครสมานสามัคคีกัน ภาษาช่วยให้คนในชาติเกิดความรู้สึกผูกพันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ทำให้เกิดความสมานฉันท์กลมเกลียวกัน เพราะใช้ภาษาเดียวกัน
- ภาษาไทยใช้สื่อสารสร้างความเข้าใจกันในการดำเนินชีวิต การสื่อสาร ประกอบด้วย การส่งสาร ทั้งการพูดและการเขียน และมีการรับสารด้วยการฟังและการอ่าน การสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน การฟังและการอ่านจะได้ผลสมบูรณ์ตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร เมื่อผู้ส่งสาร และผู้รับสารมีความเข้าใจสารหรือเรื่องราวต่าง ๆ ได้ตรงกัน ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารจึงมีความสำคัญทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารต้องเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของภาษา เพื่อให้การสื่อความหมายเข้าใจตรงกันทั้งการใช้ถ้อยคำและประโยคในการสื่อสารความคิด ภาษาไทยถือว่าการเรียงคำเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเรียงคำผิดที่ความหมายก็จะเปลี่ยนไป การสื่อสารก็จะผิดไปด้วย ผู้ใช้ภาษาต้องเรียนรู้กฎเกณฑ์และระเบียบการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง
- ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีเอกลักษณ์ คือ ประกอบด้วยเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ในการพูดและการอ่าน นำพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ มาประสมเป็นคำแทนเสียงพูด ในการเขียนเรื่องราวต่าง ๆ นำคำมาเรียบเรียงเพื่อพูดและเขียน ภาษาไทยมีเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงสูง และเสียงต่ำ ทำให้เกิด เสียงไพเราะ และที่สำคัญ คือ เสียงวรรณยุกต์สูงต่ำต่างกัน ทำให้เกิดความหมายของคำหลากหลายต่างกัน เป็นการเพิ่มคำไทยให้มากขึ้น นับเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นอัจฉริยะของคนไทย เช่น ผา ผ่า ผ้ำ ไร่ ไร๋ ไร่ ไร่ ไช้ ไร่ ไร่ ไร่ ร้าย ร้าย ร้าย

5. ภาษาไทยช่วยให้คนไทยได้จัดบันทึกเรื่องราวในอดีตมาสู่คนรุ่นปัจจุบัน เช่น ความรู้ด้าน

ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม บทกวีนิพนธ์ ทำให้คนไทยใช้ภาษาอ่านศึกษาหาความรู้ ถ่ายทอดอดีต

สู่ปัจจุบันได้ ใช้ภาษาสร้างสรรค์วรรณคดีและวรรณกรรมได้ ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้า สร้างเสริมสติปัญญาของคนในชาติ สืบทอดวัฒนธรรม ในรูปวรรณคดีและวรรณกรรม และวิชาการด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาไทยได้ว่า ภาษาไทยมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับคนไทยเพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้สื่อสารกันระหว่างคนไทยทั้งชาติ เราต้องเข้าใจและใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง

ตามหลักเกณฑ์การใช้ภาษาและเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้ศึกษาคิดว่าการได้อ่านมาก ๆ จะทำให้ผู้อ่านได้ประสบการณ์และเกิดทักษะในการเรียนรู้ ดังนั้นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้องกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 น่าจะเป็นสื่อที่ช่วยจูงใจให้ผู้เรียนสนใจพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

2. คุรกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550 หน้า 12) กล่าวถึง คุรกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นสื่อสำคัญในการสร้างสรรค์และกลมเกลียวชีวิตเด็กและเยาวชน ครูสามารถใช้ภาษาไทยเป็นสื่อเพื่อขยายบทบาทในการสร้างความรู้ความเข้าใจ สำนักแห่งความผูกพัน รวมถึงการดำเนินชีวิตอย่างมีอุดมคติด้วยความใฝ่ฝันอันงดงาม หากครูและโรงเรียนรู้จักใช้วิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะการคิดของเด็กและเยาวชนอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ จะช่วยให้เด็กและเยาวชนไทยสามารถพัฒนาการตามวัย เป็นลำดับขั้น มีจริยธรรม คุณธรรม พัฒนาตนไปสู่วิถีดำเนินชีวิตที่มีวัฒนธรรม เคารพสิทธิของผู้อื่น เข้าใจในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ยอมรับความแตกต่างสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในท่ามกลางความแตกต่างและความขัดแย้งได้ด้วยปัญญาที่มีสติสัมปชัญญะ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ของโลกด้วยวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่รู้จักปรับตัว และรู้จักควบคุมตนเองในท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง และสถานการณ์วิกฤติด้วยจิตใจรักประชาธิปไตย รักสมานฉันท์ และร่วมกันจรรโลงสันติภาพถาวรให้เกิดขึ้นในมวลมนุษยชาติ

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยได้ว่า ครูที่สอนภาษาไทยจะต้องจัดกระบวนการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการสร้างความรู้ คุณธรรม จริยธรรม

มีทักษะการคิด ใฝ่รู้ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ดำเนินชีวิตอย่างมีอุดมคติ

3. การสอนหลักภาษาไทย

การสอนหลักภาษาไทยมีผู้แนะแนวทางในการสอนไว้หลายแนวทาง (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2526 หน้า 6 - 10) ได้เขียนเสนอแนะวิธีการสอนหลักภาษาไทย ให้เป็นที่น่าสนใจของนักเรียนไว้ดังนี้

1. ปลุกศรัทธา ก่อนสอนวิชาหลักภาษาไทย ผู้สอนควรพูดจูงใจให้นักเรียนเกิดศรัทธาที่จะเรียน

เสียก่อนโดยชี้ให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนร่วม

2. หาตัวอย่าง ควรพยายามสอนจากตัวอย่างไปหากฎเกณฑ์ ครูอาจให้นักเรียนช่วยกันเก็บตัวอย่าง คำ วลี และประโยคที่ใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวันมาพิจารณาเพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าภาษาไทย มีลักษณะอย่างไร ถ้าหาตัวอย่างมาก ๆ อาจนำมาแยกประเภทจัดเข้าหมวดหมู่ และตั้งเข้า

หลักเกณฑ์จนเป็นที่เข้าใจ นักเรียนเห็นจริงจางว่าวิชานี้เรียนให้สนุกได้เหมือนกัน

3. ช่างสังเกต การฝึกให้นักเรียนเป็นคนหูไว ตาไว รู้จักใช้การสังเกตเกี่ยวกับภาษาที่ได้พบเห็น อยู่เสมอนั้นมีประโยชน์มาก เวลาที่เราฟังใครอ่านออกเสียงผิดหรือถูก จะต้องพยายามจับให้ได้ว่า ผิดตรงไหน ผิดอย่างไร และครูควรฝึกให้นักเรียนสังเกตความเปลี่ยนแปลงของภาษาด้วย ถ้าสามารถฝึกจนนักเรียนมีนิสัยเป็นคนช่างสังเกตติดตัวได้แล้ว การเรียนวิชาหลักภาษาจะง่ายขึ้น อีกมาก

4. คิดเหตุผล ควรจะฝึกให้นักเรียนเป็นคนรู้จักเหตุผล รู้จักหาเหตุผลสนับสนุนกฎเกณฑ์ เพื่อจะสามารถใช้ภาษาได้อย่างผู้ที่มีความเข้าใจจริง ๆ แม้ในการแก้ข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่อง ในการใช้ภาษาของนักเรียนเอง ควรชี้แจงให้เห็นโทษของการใช้ภาษาผิดว่าอาจร้ายแรง ถึงขั้นเสียชีวิตได้

5. คิดรวบรวม การเรียนหลักภาษาไทยจะให้สนุก ครูควรฝึกนักเรียนให้เป็นคนรู้จักค้นคว้า รวบรวม เช่น ค้นพจนานุกรม เพื่อให้ทราบความหมายและตัวสะกดที่ถูกต้อง รวบรวมคำวลี สำนวน

ที่ใช้พูดกันหรือเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ จะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ได้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้นต่อไป

6. ร่วมกิจกรรม มีกิจกรรมหลายอย่างที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาได้อย่างสนุก เช่น การทายปัญหา ปริศนาอักษรไขว้ แข่งขันสะกดคำ ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้จะให้นักเรียน ได้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน ทั้งจะช่วยทำให้ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาไทยดีขึ้น ด้วย

7. ทำอุปกรณ์ อุปกรณ์การสอนจะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาสนุกสนานมีชีวิตชีวาขึ้น ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมวางแผนว่าจะทำอุปกรณ์อะไรบ้าง สำหรับช่วยในการเรียนและมอบงาน ให้นักเรียนช่วยกันทำโดยใช้วัสดุ ซึ่งไม่ต้องลงทุนมากนัก
  8. สอนการใช้ การใช้ความรู้เกี่ยวกับหลักภาษานี้เป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญมาก ถ้านักเรียนเรียนแล้ว ไม่ได้ใช้ประโยชน์นักเรียนก็จะไม่เห็นคุณค่าของวิชานี้ ดังนั้นครูจึงควรที่จะให้นักเรียนใช้ความรู้ที่เรียนมาโดยการให้แปลความหมายของชื่อหรือศัพท์ใหม่ ๆ ตีความหมายของคำหรือสำนวน
ในวรรณคดี แต่งคำประพันธ์ เขียนเรียงความ เป็นต้น
  9. ให้หลักเกณฑ์ เมื่อนักเรียนรวบรวมตัวอย่างได้มากพอแล้ว ก็ควรจะให้สรุปเป็นหลักเกณฑ์สั้น ๆ ไว้ช่วยจำ ถ้านักเรียนสามารถสรุปเกณฑ์ในการใช้ภาษาได้ด้วยตนเองก็ยิ่งเป็นการดี เพราะนักเรียนจะจำได้นาน ไม่รู้จำลืม เพราะเป็นความจำที่มีความเข้าใจเป็นพื้นฐาน
  10. บทร้อยกรอง ครูอาจจะหาบทร้อยกรองที่ไพเราะมาอ่านให้นักเรียนฟัง และแนะนำให้นักเรียนสังเกตการเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ในบทประพันธ์ การฝึกให้แต่งอาจจะยาก แต่ก็ควรเริ่มด้วยการ ให้นักเรียนหาคำมาเติมในช่องว่างให้มีเสียงสัมผัสตามลักษณะของคำประพันธ์นั้น ๆ ต่อไปก็หาภาพธรรมชาติหรือ ภาพศิลปะสวย ๆ มาให้นักเรียนบรรยายเป็นกาพย์หรือกลอนง่าย ๆ อาจจะ
ให้แต่งตามความสมัครใจ หรือกำหนดหัวข้อให้บ้างภายหลังที่นักเรียนได้รู้จักแผนผังข้อบังคับ
ของคำประพันธ์นั้นแล้ว
- ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับการสอนหลักภาษาไทยได้ว่า การสอนหลักภาษาไทยให้นักเรียนสนใจ ต้องใช้วิธีการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ปลูกศรัทธา ขั้นที่ 2 หาตัวอย่าง ขั้นที่ 3 ช่างสังเกต ขั้นที่ 4 คิดเหตุผล ขั้นที่ 5 คิดรวบรวม ขั้นที่ 6 ร่วมกิจกรรม ขั้นที่ 7 ทำอุปกรณ์ ขั้นที่ 8 สอนการใช้ ขั้นที่ 9 ให้หลักเกณฑ์ และขั้นที่ 10 บทร้อยกรอง
- จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสอนหลักภาษาไทย ผู้ศึกษาได้นำความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยไปเป็นกรอบในการกำหนดขอบเขตและทิศทางของการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุดมัทศจรีย์
- คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักและภาคภูมิใจในภาษาไทยสมบัติอันล้ำค่าของชาติ ผู้ศึกษาจึงได้แต่งคำประพันธ์เป็นบทร้อยกรองช่วยจำมาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง

เอกสารเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ถือว่าผู้เรียนเป็นผู้มีความสำคัญที่สุด ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ วางแผนการเรียนรู้และประเมินผล การเรียนของตนเอง แสดงออกอย่างอิสระเพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพ เรียนรู้จากสภาพจริงจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว และมีประสบการณ์ตรงที่สัมพันธ์กับสังคม ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทำงานเป็นหมู่คณะเพื่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สามารถทำงานด้วยกันได้อย่างมีความสุขและสร้างสรรค์ ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้และวิธีการสอนแบบเดิมที่ผู้สอนเป็น “ผู้นำเสนอ” เช่น เป็นผู้อธิบายบรรยายเนื้อหา

โดยส่วนใหญ่จึงเปลี่ยนแปลงไป กระบวนการเรียนรู้และวิธีสอนต้องกำหนดใหม่เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย สอดรับกับความต้องการ ความสามารถ ความสนใจ และการนำไปใช้ประโยชน์ได้

ของผู้เรียน ผู้สอนกับผู้เรียนจะต้องร่วมกันก้าวไปสู่สัมฤทธิผลของการศึกษาและพัฒนาคน บทบาทของผู้สอนต้องเป็นผู้จัดการที่คอยควบคุมและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐาน

ของหลักสูตร ในขณะที่ผู้เรียนต้องปรับบทบาทจากการเป็นผู้รับเป็นผู้แสวงหา และเรียนรู้ด้วยการคิด ด้วยการปฏิบัติอย่างแท้จริง ไม่ใช่จดจำเพียงอย่างเดียว (ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ, 2551 หน้า 6)

1. ความหมายของสื่อการเรียนการสอน

มีผู้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

กิดานันท์ มลิทอง (2540 หน้า 267) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่าเป็นสิ่งที่มีบทบาทอย่างมากในการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับที่ผู้สอนต้องการการใช้

สื่อการเรียน ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะเฉพาะและคุณสมบัติของสื่อแต่ละชนิดเพื่อเลือกสื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์การสอน และสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จินตนา ไบกาชูยี (2547 หน้า 11) ให้ความหมายสื่อการเรียนการสอนไว้ว่าสื่อการเรียนการสอน (Instructional Materials) หมายถึง วัสดุหรือเครื่องมือที่จัดทำขึ้นซึ่งมีข้อมูลเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประสบการณ์การเรียนรู้ สำหรับนำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนของครูและนักเรียน

ให้เป็นไปตามหลักสูตรกำหนด สื่อการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ใช้
ประกอบการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหา เกิดทักษะกระบวนการ และความรู้สึกรักคิดต่าง ๆ
อันจะนำไปสู่จุดหมายของหลักสูตร

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับความหมายของสื่อการเรียนการสอนได้ว่า สื่อ คือ หัวใจการเรียนการสอน
และเป็นสิ่งขาดไม่ได้ในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อจึงเป็นเครื่องมือช่วยครูทำหน้าที่
ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ จินตนาการ แทนการพูดการบรรยายและการใช้หนังสือแบบเรียน
เพียงอย่างเดียว ครูจึงมีบทบาทและหน้าที่สำคัญที่จะต้องพัฒนาสื่อการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ
ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน

2. ความสำคัญของสื่อการเรียนการสอน

มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ (2551 หน้า 6 - 8) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการเรียน
การสอนไว้ดังนี้ สื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก
เพิ่มพูนทักษะ และประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา
ศักยภาพทางความคิด ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจน
สร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมให้แก่ผู้เรียน สื่อการเรียนรู้นี้ในยุคปัจจุบันมีอิทธิพลสูงต่อการ
กระตุ้นให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีมากมายหลากหลายรูปแบบ มีบทบาทและให้
คุณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดได้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นกระบวนการ
3. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
4. สร้างสภาพแวดล้อมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่แปลกใหม่ น่าสนใจ ทำให้อยากรู้อยาก
เห็น
5. ส่งเสริมการมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้เรียน
6. เกื้อหนุนผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่ต่างกันให้เรียนรู้ได้เท่าเทียมกัน
7. ช่วยให้ผู้เรียนบูรณาการสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงกัน
8. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการใช้สื่อและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการค้นคว้าเพิ่มเติม
9. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ในหลายมิติจากสื่อที่หลากหลาย
10. เชื่อมโยงโลกที่อยู่ไกลตัวผู้เรียนให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของผู้เรียน

สื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ นอกจากมีบทบาทเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้ว ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. ความรู้ สื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้เชิงเนื้อหา ความรู้เชิงกระบวนการ และความรู้เชิงประจักษ์

จากการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ส่งเสริมการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม พัฒนาความอยากรู้อยากเห็นเชิงสร้างสรรค์ ส่งเสริมการค้นหาและการเชื่อมโยงสาระที่ได้เรียนรู้ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ เข้ากับประสบการณ์ส่วนตัวหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติในครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคมในวงกว้าง

2. ทักษะ สื่อการเรียนรู้ออกกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ ทักษะพื้นฐานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะการจัดการ ทักษะในงานอาชีพ เป็นต้น

3. คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม สื่อต่าง ๆ นอกจากจะให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะแล้วยังมุ่งให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าในตนเอง ภูมิใจในความเป็นไทย มีจิตสำนึกทางสังคมและสิ่งแวดล้อม รู้จักใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ ยอมรับค่านิยมที่ดีงาม ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับความสำคัญของสื่อการเรียนการสอนได้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็น

เครื่องมือของการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เข้าใจความคิดรวบยอด มองเห็นสิ่งที่เรียนรู้ได้เป็นรูปธรรม มีความคิดสร้างสรรค์สร้างประสบการณ์ใหม่ ส่งเสริมกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สื่อการเรียนรู้อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

3. ลักษณะของสื่อการเรียนการสอน

นอกเหนือจากสื่อที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนการสอนโดยตรงตามวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่เคยมีมาแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม ถือเป็นสิ่งเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับเราว่าเราเรียนรู้จากสิ่งนั้น ๆ หรือนำสิ่งเหล่านั้นเข้ามาสู่การเรียนรู้ของเราหรือไม่สื่อทั้งมวลอาจจำแนกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้ (ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ, 2551 หน้า 7 - 9)

1. สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง หนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งได้แสดงหรือจำแนกหรือเรียบเรียง

สาระความรู้ต่าง ๆ โดยใช้หนังสือที่เป็นตัวเขียนหรือตัวพิมพ์เป็นสื่อ เพื่อแสดงความหมาย

สื่อสิ่งพิมพ์มีหลายประเภท เช่น เอกสาร หนังสือ ตำรา หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร จุลสาร

จดหมาย จดหมายเหตุ บันทึก รายงาน วิทยานิพนธ์ เป็นต้น

- สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ได้ผลิตขึ้นเพื่อใช้ควบคู่กับเครื่องมือโสตทัศนวัสดุหรือเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ สื่อการเรียนรู้ดังกล่าว เช่น แถบบันทึกภาพพร้อมเสียง (วีดิทัศน์) แถบบันทึกเสียง สไลด์ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นอกจากนี้สื่อเทคโนโลยียังหมายรวมถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอน การศึกษาผ่านดาวเทียม

3. สื่ออื่น ๆ นอกจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยีแล้ว ยังมีสื่ออื่น ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ซึ่งมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสื่อ 2 ประเภทดังกล่าว เพราะสามารถอำนวยความสะดวก

ให้แก่ท้องถิ่นที่ขาดแคลนสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยีสื่อเหล่านี้อาจแบ่งได้ 4 ประเภทใหญ่

ๆ

ดังนี้

1) สื่อบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน ซึ่งสามารถทำหน้าที่ถ่ายทอดสาระความรู้ แนวคิด เจตคติ และวิธีปฏิบัติตนไปสู่บุคคลอื่น

อาจเป็นบุคลากรที่อยู่ในระบบโรงเรียน เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตัวผู้เรียน นักการภารโรง หรืออาจเป็นบุคลากรภายนอกระบบโรงเรียน เช่น บุคลากรในท้องถิ่นที่มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพต่าง ๆ เป็นต้น

2) สื่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือสภาพที่อยู่

รอบตัว

ผู้เรียน เช่น ผัก ผลไม้ สัตว์ชนิดต่าง ๆ ปรากฏการณ์แผ่นดินไหว สภาพดินฟ้าอากาศ

ห้องเรียนห้องปฏิบัติการ แหล่งวิทยบริการหรือแหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด ชุมชน

สังคม

วัฒนธรรม เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสื่อที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่ง

ครูหาได้

ไม่ยาก

3) สื่อกิจกรรม/กระบวนการ หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการที่ครูหรือผู้เรียนกำหนดขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ใช้ในการฝึกทักษะซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้ของผู้เรียน เช่น การแสดงละคร บทบาท

ปฏิบัติ

สมมุติ

การสาธิตสถานการณ์จำลอง การจัดนิทรรศการ การไปทัศนศึกษานอกสถานที่ การทำ

โครงการ เกม เพลง การปฏิบัติตามใบงาน เป็นต้น

- 4) สื่อวัสดุ/เครื่องและอุปกรณ์ หมายถึง วัสดุที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อประกอบการเรียนรู้ เช่น หุ่นจำลอง แผนภูมิ แผนที่ ตาราง สถิติ กราฟ เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงสื่อประเภท เครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์

ทดลอง

วิทยาศาสตร์เครื่องมือวิชาช่าง เป็นต้น สื่อต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดทำหรือจัดหามาใช้ เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ต้องเชื่อมั่นได้ว่าให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีความหมาย และเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณค่า ห้องสมุดหรือศูนย์สื่อเป็นแหล่ง

เรียนรู้

ที่สำคัญมากที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีอิสระและอย่างร่วมมือกัน

และกัน

ระหว่างเพื่อน สถานศึกษาจึงต้องพัฒนาห้องสมุดให้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่ ยิ่งกว่านั้นโลก

รอบตัว

ผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นภายในสถานศึกษา บ้าน ชุมชน ตลอดจนข้อมูลจากทั่วโลกที่ผู้เรียน สามารถเข้าถึงได้ด้วยเทคโนโลยีก็เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด อีกทั้งยังเพิ่มพูน จนยากจะจดจำได้ทั่วถึง

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับลักษณะของสื่อการเรียนการสอนได้ว่า สื่อการเรียนการสอน

ประกอบด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี สื่ออื่น ๆ ทั้งสื่อบุคคล สื่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สื่อ

กิจกรรม/กระบวนการ

สื่อวัสดุ/เครื่องมือและอุปกรณ์ สถานศึกษาจัดทำหรือจัดหาใช้เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องเชื่อมั่นได้ว่า

ให้สาระการเรียนรู้ที่ถูกต้อง มีความหมายและสร้างสรรค์ความรู้และมีคุณค่า ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้

ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมและมีการร่วมมือกันในกลุ่มระหว่างเพื่อน ส่งเสริมความสามารถในการ คิดวิเคราะห์เพื่อเลือกสรรข้อมูลมาใช้ประโยชน์

4. ลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่ดี

สื่อการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องและหลักการ

สอน

ต่าง ๆ เพื่อจะทำให้สื่อนั้นมีคุณภาพสามารถส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของ

หลักสูตรได้อย่างมีคุณภาพ สื่อการเรียนการสอนที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ (สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2547ก หน้า 5 - 6)

1. เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของหลักสูตร
2. เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน
3. ให้ความรู้แก่ผู้เรียนเป็นขั้นตอนจากง่าย ๆ ไปหายาก
4. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วและประหยัดเวลา
5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิต การใช้ และการประเมินผลสื่อ
6. ได้รับความสนใจของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถตอบสนองได้ทันที
7. ส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อเนื้อหาที่สอน
8. มีความประณีตขนาดเหมาะสมกับผู้เรียนที่จะใช้ประกอบกิจกรรมระหว่างเรียนและเหมาะสมกับการสอนของครู เช่น ถ้าสื่อชิ้นนั้นต้องนำมาแสดงให้นักเรียนดูหน้าชั้น ก็จะต้องมีขนาดใหญ่พอที่นักเรียนทุกคนในชั้นจะสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน รูปร่าง สี ได้รับความสนใจ และมีความชัดเจน

9. ใช้คุ้มค่า คุ้มเวลา และแรงงาน

10. สื่อที่ดีควรผ่านการทดลองใช้และแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่ดีได้ว่า สื่อการเรียนการสอนที่ดีต้องมีลักษณะเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ตามหลักสูตร เหมาะสมกับวัย คำนึงถึงความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็ว ประหยัดเวลาและแรงงาน ได้รับความสนใจ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิต การใช้ การประเมินสื่อ มีการทดลองใช้และแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

5. การผลิตสื่อการเรียนการสอน

มีผู้กล่าวถึงการผลิตสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547ก หน้า 6 - 8) กล่าวไว้ว่า การผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยทั่วไป

มี 3 ลักษณะ ตามความยากง่าย คือ

1. การลอกเรียนแบบที่มีสื่ออยู่แล้ว ได้แก่ การจัดทำสื่อตามคู่มือการผลิต การใช้และการเก็บรักษา

สื่อการเรียนการสอน

2. การนำสื่อที่มีอยู่แล้วมาปรับปรุงให้มีคุณภาพสูงกว่าเดิม

3. การสร้างสื่อขึ้นใหม่ เป็นสื่อที่เน้นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ขั้นตอนการผลิตสื่อการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนด

สื่อที่ควรจัดทำ การศึกษาสภาพปัจจุบันอาจทำได้หลายแนวทางดังนี้

1. ศึกษาแผนการสอนว่ามีเนื้อหาใดบ้างที่ยังไม่มีสื่อการเรียนการสอนให้นำเนื้อหาเหล่านั้นมาจัดลำดับความสำคัญว่า ควรจัดทำสื่อเนื้อหาใดก่อน
2. ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละกลุ่มประสบการณ์มีเรื่องใดบ้างที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่

ผ่าน

แล้วจัดลำดับเรื่องที่เป็นปัญหาของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ไว้

3. ศึกษาสภาพสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ว่าสื่อใดชำรุดสูญหายหรือไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรมการเรียนการสอนในปัจจุบันควรปรับปรุงหรือผลิตขึ้นใหม่ การศึกษาสภาพปัจจุบัน อาจศึกษาเพียงแนวทางเดียวกันหรือทั้ง 3 แนวทางก็ได้ แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดลำดับความสำคัญไว้ ดังนั้นในขั้นนี้จะได้อเนื้อหา จุดประสงค์ เป้าหมาย ที่จะต้องจัดทำสื่อการเรียนการสอน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล โดยพิจารณาทั้งเนื้อหา จุดประสงค์ ผู้เรียน และสื่อ ด้วยวิธีต่อไปนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ ถ้าในขั้นที่ 1 กำหนดเนื้อหาที่จะจัดทำสื่อไว้ให้นำเนื้อหานั้นมาพิจารณาว่าสัมพันธ์กับจุดประสงค์ใดบ้าง ในทำนองเดียวกันในขั้นที่ 1 กำหนด

จุดประสงค์

การเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายในการจัดทำสื่อไว้ ก็ต้องพิจารณาว่าจุดประสงค์นั้นสัมพันธ์กับ

เนื้อหา

ใดบ้าง

2. วิเคราะห์ผู้เรียนโดยศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนและจิตวิทยาการเรียนรู้ ตลอดจนสังเกต

พฤติกรรมเพื่อจะได้ทราบสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ

3. วิเคราะห์ทฤษฎีทางการสอนและจิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อจะได้นำแนวคิดมาใช้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอน

4. วิเคราะห์สื่อการเรียนการสอน เพื่อคัดเลือกว่าสื่อประเภทใดเหมาะสมกับเนื้อหาและ

จุดประสงค์ ของการเรียนรู้ ซึ่งรวมถึงวัสดุอุปกรณ์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะใช้ในการ

ถ่ายทอดเนื้อหา

ไปยังผู้เรียน เมื่อวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ผู้เรียน และวิเคราะห์สื่อการเรียนการสอนแล้วใน

ขั้นนี้

ผู้ผลิตสามารถกำหนดประเภทของสื่อที่จะจัดทำให้สอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับวัย

ของผู้เรียน

ขั้นที่ 3 วางแผนการผลิตสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ การกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมรายคาบเรียน สื่อที่จะใช้ในแต่ละกิจกรรม ออกแบบสื่อ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ คิดวิธีการผลิตสื่อ กำหนดระยะเวลาในการผลิต และเวลาในการใช้สื่อ ตลอดจนงบประมาณที่ใช้ในการผลิตสื่อ

ขั้นที่ 4 ผลิตและทดลองใช้สื่อการเรียนการสอน มีแนวทางดังนี้

1. ผลิตสื่อตามที่วางแผนไว้ในขั้นตอนที่ 3 โดยแสดงภาพประกอบด้วย
2. ทดลองใช้สื่อ โดยทดลองใช้กับนักเรียนรายบุคคล นักเรียนกลุ่มเล็ก และนักเรียนทั้งชั้น พร้อมทั้งบันทึกผลการทดลองแต่ละครั้งไว้ แล้วนำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไข

ข้อบกพร่อง

ของสื่อให้มีคุณภาพตามต้องการ

3. จัดทำคู่มือการผลิตและการใช้ หลังจากปรับปรุงให้มีคุณภาพจนเป็นที่พอใจแล้ว ควรจัดทำคู่มือการผลิตและการใช้สื่อ ตามขั้นตอนอย่างละเอียดเพื่อเผยแพร่ความคิดและวิธีการให้

ผู้อื่น

นำสื่อไปใช้ได้อย่างถูกต้องหรือสามารถผลิตสื่อเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

เอง

ขั้นที่ 5 นำสื่อการเรียนการสอนไปใช้ ก่อนนำสื่อไปใช้ควรเตรียมการดังนี้

1. เตรียมตัวครู ได้แก่ การเตรียมเนื้อหา ทบทวนการจัดลำดับกิจกรรม และทดลองใช้สื่อ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวขณะใช้สื่อ
2. เตรียมตัวผู้เรียน ได้แก่ การให้ผู้เรียนทราบว่าต้องทำกิจกรรมอะไรบ้าง สื่อที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้จับต้องลองทำ
3. เตรียมสถานที่หรือเตรียมห้องเรียนที่จะใช้สื่อ เมื่อทดลองใช้สื่อจนได้ผลเป็นที่น่าพอใจแล้วจึงนำไปเผยแพร่ต่อไป

ขั้นที่ 6 ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน หลังจากการนำสื่อไปใช้แล้วควรมีการติดตาม ประเมินผลการใช้สื่อด้วย เพื่อจะได้ปรับปรุงหรือพัฒนาสื่อให้มีคุณภาพมากขึ้น การประเมินผลการใช้สื่อกระทำได้ 2 วิธี คือ

1. ประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินความสนใจและความสะดวกในการใช้สื่อของครูและผู้เรียน โดยการทดสอบ สัมภาษณ์ หรือสังเกตพฤติกรรมของครูหรือผู้เรียนที่ใช้สื่อนั้น
2. ประเมินผลที่ได้จากการใช้สื่อ เป็นการประเมินผลการเปลี่ยนแปลง ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนภายหลังการใช้สื่อนั้น อาจใช้วิธีการศึกษาเปรียบเทียบกับนักเรียนสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งสอนโดยใช้สื่อที่ผลิตขึ้นใหม่กับอีกกลุ่มหนึ่งสอนตามแผนการสอนปกติแล้วเปรียบเทียบ ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มระหว่างการประเมินผลก่อนและหลังเรียน

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอนได้ว่า การผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยทั่วไป มี 3 ลักษณะ คือ การลอกเลียนแบบที่มีสื่ออยู่แล้ว การนำสื่อที่มีอยู่แล้วมาปรับปรุงให้มีคุณภาพสูงขึ้นกว่าเดิม การสร้างสื่อขึ้นใหม่ เน้นความคิดสร้างสรรค์ โดยมีขั้นตอนในการผลิตสื่อ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตสื่อ ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งพิจารณาจากเนื้อหา จุดประสงค์ ขั้นวางแผนการผลิตสื่อการเรียนการสอน กำหนดจุดประสงค์ กิจกรรม สื่อที่จะใช้ แต่ละกิจกรรมออกแบบสื่อ จัดทำวัสดุอุปกรณ์ ขั้นผลิตและทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนทั้งรายบุคคล กลุ่มเล็ก และกลุ่มใหญ่ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ขั้นนำสื่อการเรียนการสอนไปใช้โดยเตรียมตัวครู เตรียมตัวผู้เรียน เตรียมสถานที่ ขั้นประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน โดยประเมิน 2 ส่วน คือ ประเมินกระบวนการและประเมินผลที่ได้จากการใช้สื่อ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน ผู้ศึกษาได้นำความรู้ไปใช้สร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อใช้พัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงชัน เอกสารเกี่ยวกับแบบฝึก

1. ความหมายของแบบฝึก

จินตนา ไบกาชุยี่ (2535 หน้า 17) กล่าวว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด เป็นสื่อการเรียนสำหรับให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะและความแตกฉานในบทเรียน

วารสุดา บุญยไวโรจน์ (2536 หน้า 37 อ้างถึงใน สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544 หน้า 2) กล่าวว่า แบบฝึกหัดเป็นสื่อการสอนที่จัดทำขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ทำความเข้าใจ และฝึกฝนจนเกิดแนวคิด ที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้นแบบฝึกหัดยังเป็นเครื่องช่วยบ่งชี้ให้ครูทราบว่าผู้เรียนหรือผู้ใช้แบบฝึกหัดมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมีจุดเด่นที่ควรส่งเสริมหรือมีจุดด้อย ที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ตรงไหนอย่างไร แบบฝึกหัดจึงเป็น เครื่องมือสำคัญที่ครูทุกคนใช้ในการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ

สงบ ลักษณะ (2536 หน้า 61 อ้างถึงใน สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544 หน้า 2) กล่าวว่า แบบฝึก เป็นสื่อใช้ฝึกทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการปฏิบัติของนักเรียน นิยมใช้ในกลุ่มวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การงานและพื้นฐานอาชีพ

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2540 หน้า 106 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2551 หน้า 447) กล่าวว่า แบบฝึก คือ การจัดประสบการณ์ การฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องหลากหลายและแปลกใหม่

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับความหมายของแบบฝึกได้ว่า แบบฝึก คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

2. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกให้มีคุณภาพต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาเพราะการเรียนการสอนจะได้ผลดีควรใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ความสามารถและความสนใจของนักเรียน การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลที่นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบและทดลองไว้แล้วสำหรับการสร้างแบบฝึกมีดังนี้

1. วิธีการสอนของกาเย มีความเห็นว่า การเรียนรู้มีลำดับขั้นและผู้เรียนต้องเรียนรู้เนื้อหาจากง่ายไปหายาก พรรณี ช. เจนจิต (2538 หน้า 434 อ้างถึงใน สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544 หน้า 4) ได้กล่าวถึงแนวคิดของกาเยไว้ดังนี้ การเรียนรู้มีลำดับขั้น ดังนั้นก่อนที่จะสอน

เด็ก

แก้ปัญหาได้นั้น เด็กจะต้องเรียนรู้ความคิดรวบยอดหรือกฎเกณฑ์มาก่อน ซึ่งในการสอนให้

เด็ก

ได้ความคิดรวบยอดหรือกฎเกณฑ์นั้น จะทำให้เด็กเป็นผู้สรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเอง แทนที่ครูจะเป็นผู้บอก การสร้างแบบฝึกหัดจึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก

2. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวว่า ธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ผู้เรียน

สามารถ

เรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน ดังนั้นสรุปได้ว่า การ

สร้าง

แบบฝึกต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักเรียนได้เรียนตามอัตราการเรียนรู้ของตนก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์ (2538 หน้า 65 - 73) กล่าวถึง การสร้างแบบฝึกว่า ต้องยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องมาสร้างแบบฝึก ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศและสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- 1) ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความ

ถนัด

ความสามารถ และความสนใจภาษาแตกต่างกันก่อนสอน ควรมีการทดสอบ

ความสามารถ

ทางภาษาของนักเรียนเสียก่อน นักเรียนคนใดมีความสามารถสูงก็ให้การสนับสนุนให้มีทักษะสูงยิ่งขึ้นไปอีก ส่วนนักเรียนคนใดมีทักษะต่ำควรพยายามซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ

2) การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนสามารถเรียนรู้ ทักษะการ

เขียน

ได้คล่องแคล่วชำนาญก็เพราะมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือกระทำด้วยตนเอง จึงเป็นโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนมากที่สุด

3) การเรียนจากการฝึกฝน (Law of Exercis) การฝึกฝนเป็นกฎการเรียนรู้ของนักจิตวิทยาชื่อ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจและเกิดทัศนคติที่ดี ถ้า

ผู้เรียน

ได้ฝึกฝน ได้ทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ภาษามากเท่าใด ก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

4) กฎแห่งผล (Law of Effect) นักเรียนได้เรียนแล้วย่อมต้องการทราบผลของตนว่าเป็นเพราะฉะนั้นเมื่อมีงานให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ครูควรรีบตรวจและคืนนักเรียนโดย

อย่างไร

รวดเร็ว

ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจที่ได้รับผลการเรียน

5) กฎการใช้และไม่ได้ใช้ (Law of Use and Disuse) ภาษาเป็นวิชาทักษะต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะคล่องแคล่วและชำนาญในการใช้ภาษา ถ้าหากเรียนแล้วไม่ได้ใช้นาน ๆ ก็ลืมไปหมด หรือมีทักษะไม่ดีเท่าที่ควร

6) แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะเป็นสิ่งเร้าเพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจตั้งใจฝึกฝนทักษะและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

เรียน

ไพบูลย์ เทวรักษ์ (2540 หน้า 23 อ้างถึงใน สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544 หน้า 4) ได้กล่าวถึง

และจัดสภาพการ

พฤติกรรมที่แสดงออก ดังนั้นผู้สร้าง

ฝึกให้ผู้ฝึกได้แสดงพฤติกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ผู้สร้างต้องการ

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามประสงค์และแนวทางที่กำหนดให้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางด้านจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่าจะ

รู้สึก

การ
นั้น

นึกคิดอย่างไร เขาจึงได้ทดลองและสรุปได้ว่า บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำโดยมี
เสริมแรงเป็นตัวการ เมื่อบุคคลตอบสนองของสิ่งเร้าควบคู่กันในช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้า

จะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เพิ่มขึ้น การสร้างแบบฝึกจึงควรยึดทฤษฎีการเรียนรู้
ของสกินเนอร์ด้วยเพราะบุคคลจะเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำ

4. ทฤษฎีการลองผิดลองถูกของธอร์นไดค์ ตามที่ สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ
(2550 หน้า 54) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1) กฎแห่งความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อทุกคนมีความพร้อมที่จะกระทำ

2) กฎแห่งผล หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำ ๆ และยิ่งทำมาก
ความชำนาญจะเกิดขึ้นได้ง่าย

3) กฎแห่งการฝึกหัด หมายถึง การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้อง

ควบคุม

และจัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะ
พฤติกรรมที่แสดงออก

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้กับการสร้างแบบฝึกได้ว่า การสร้างแบบฝึกที่ดีนั้น
จะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาเพื่อให้ได้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนและยังเป็น
แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจที่จะเรียนแบบฝึก ได้รับ
ประสบการณ์ตรง จากการลงมือกระทำด้วยตนเองและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนเพื่อนำไปสู่
ความสำเร็จในการเรียนรู้ ได้เป็นอย่างดี

3. จุดประสงค์การเรียนรู้กับการสร้างแบบฝึก

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 หน้า 87 - 90) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมทางด้านพุทธิพิสัยนั้นเป็นกิจกรรม
ทางสมอง ซึ่งบลูม (Bloom) และคณะได้จำแนกไว้ 6 ระดับ เรียงจากพฤติกรรมที่ต่ำสุดถึงสูงสุด คำ
กิริยา

ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับระดับต่าง ๆ ของการกำหนดจุดประสงค์การเรียนทางด้านความรู้ มีดังนี้

1. ความรู้ ความจำ
2. ความเข้าใจ
3. การประยุกต์ใช้
4. การวิเคราะห์
5. การสังเคราะห์

6. การประเมินค่า

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 หน้า 5) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกต้องยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นสำคัญ เพราะจุดประสงค์การเรียนรู้ คือ เป้าหมายสุดท้ายที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ ดังนั้นการนำจุดประสงค์มาเป็นเครื่องนำทางจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้อง การแบ่งชนิดของจุดประสงค์ทางการเรียนสามารถแบ่งได้ตามลักษณะของพฤติกรรม คือ พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย พฤติกรรมด้านจิตพิสัย และพฤติกรรมทางด้าน ทักษะพิสัย

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้กับการสร้างแบบฝึกได้ว่า การใช้คำสั่งในแบบฝึกควรคำนึงถึงพฤติกรรมที่จะนำไปสู่จุดประสงค์ในแต่ละด้านด้วย จึงขอนำพฤติกรรมซึ่งเป็นคำกริยาที่บ่งถึง การกระทำอันจะนำไปสู่จุดประสงค์ในแต่ละด้านเสมอ

4. ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยเสริมทักษะให้กับผู้เรียน การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นจะต้องศึกษาองค์ประกอบและลักษณะของแบบฝึก เพื่อเลือกใช้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2517 หน้า 72 อ้างถึงใน สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544 หน้า 10) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. ศึกษาด้วยตนเอง

วรสุดา บุญยไวโรจน์ (2536 หน้า 37 อ้างถึงใน สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544 หน้า 10) กล่าวแนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกได้ยึดลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. แบบฝึกที่ดี ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่าง แสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจได้ยาก ควรปรับให้ง่าย เหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ
2. แบบฝึกที่ดี ควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นาน ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัด ควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
4. แบบฝึกหัดที่ดี ควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลาย

รูปแบบ

เพื่อรื้อให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่น่าเบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่ง

จนเกิดความชำนาญ

5. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีทั้งกำหนดคำตอบให้ แบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพ

ในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความในใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกหัด

ที่สร้างขึ้น จะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่าเด็กมักจะเรียนรู้ในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจได้

6. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และจะรู้จักนำความรู้

ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

7. แบบฝึกหัดที่ดี ควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อมระดับสติปัญญาและประสบการณ์

8. แบบฝึกหัดที่ดี ควรสามารถสร้างความสนใจของนักเรียนได้ ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย

9. แบบฝึกหัดที่ดี ควรได้การปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอและควรใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน

10. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเป็นแบบฝึกหัดที่สามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้

รชนี ศรีไพรวรรณ (2547 หน้า 56) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกหัดที่ดีมีประโยชน์ คือ ช่วยเสริมสร้างและเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ความจำ แนวทางและทักษะในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนที่ใช้เป็นเครื่องมือประเมินผลการสอนของครู สามารถแก้ไขได้ตรงจุดแล้วสามารถใช้เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียน

ของนักเรียน ทำให้ครูทราบข้อบกพร่องจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน ในแต่ละเรื่องแต่ละตอน และสามารถ

คิดหาทางช่วยเหลือแก้ไขได้ทันท่วงที แล้วยังช่วยให้นักเรียนทราบจุดอ่อนข้อบกพร่องของตนเองได้

เช่นกัน ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากทำแบบฝึกหัด และได้ฝึกฝนทักษะได้เต็มที่ตรงจุดที่ต้องการฝึก

ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง คิดอย่างมีเหตุผล แสดงความคิดเห็นอย่างมีระเบียบ ชัดเจน และรัดกุม

เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าประหยัดทั้งเวลาและเงิน

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี จะต้องเป็นแบบฝึกสั้น ๆ

ฝึกหลาย ๆ ครั้ง มีหลายรูปแบบ มีความชำนาญ ในการฝึกให้เกิดความชำนาญควรฝึกเพียงเรื่องเดียวในการฝึกนั้น ๆ มีคำอธิบายที่ชัดเจน ใช้ภาษาที่ง่าย ใช้เวลาฝึกไม่นานเกินไป และสามารถเขียนได้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดียิ่งขึ้น จึงจะนับว่าเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประโยชน์คุ้มค่าทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียน

5. ส่วนประกอบของแบบฝึก

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 หน้า 11 - 12) ได้กล่าวถึง แบบฝึกต้องมียุทธศาสตร์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึกว่าใช้เพื่ออะไรและมีวิธีการใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกทำยบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน หรือใช้สอนซ่อมเสริม ควรประกอบด้วย

- ส่วนประกอบของแบบฝึก จะระบุว่าในแบบฝึกชุดนั้น มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบอื่น ๆ หรือไม่ แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน
- สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้

พร้อม ล่วงหน้าก่อนเรียน

- จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก
- ขั้นตอนในการใช้บอกข้อ ๆ ตามลำดับการใช้ และอาจเขียนในรูปของแนวการสอน หรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น
- เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึก เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร ควรมี

ส่วนประกอบดังนี้

- ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย
- จุดประสงค์
- คำสั่ง
- ตัวอย่าง
- ชุดฝึก
- ภาพประกอบ
- ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน

- แบบประเมินบันทึกผลการใช้

6. หลักการสร้างแบบฝึก

แบบฝึกเป็นเครื่องมืออุปกรณ์ที่สำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการฝึกทักษะ

ต่าง ๆ ครูจึงต้องสร้างและนำแบบฝึกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นครูจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก เพื่อที่จะสามารถสร้างแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพสูง เหมาะกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 หน้า 67) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. พึงระลึกเสมอว่าต้องให้ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาก่อนใช้แบบฝึก
2. ในแต่ละแบบฝึกอาจมีเนื้อหาสรุปย่อหรือหลักเกณฑ์ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาทบทวนก่อนก็ได้
3. ควรสร้างแบบฝึกให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ต้องการ ไม่ยากหรือง่ายเกินไป
4. คำนี้ถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก ต้องให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะและความแตกต่างของผู้เรียน
5. ควรศึกษาแนวทางการสร้างแบบฝึกให้เข้าใจก่อนปฏิบัติ การสร้างนำหลักการของผู้อื่นหรือทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษาหรือนักจิตวิทยามาประยุกต์ ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและสภาพการณ์ได้
6. ควรมีคู่มือการใช้แบบฝึก เพื่อให้ผู้สอนคนอื่นนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง
7. การสร้างแบบฝึกควรพิจารณารูปแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาแต่ละวิชา รูปแบบจึงมีความแตกต่างกับสภาพการณ์
8. การออกแบบชุดฝึกควรมีหลากหลาย ไม่ซ้ำซาก ไม่ใช่รูปแบบเดียว เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ควรมีการฝึกหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะอย่างกว้างขวาง และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วย
9. การใช้ภาพประกอบเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้แบบฝึกนั้นน่าสนใจและยังเป็นการพักสายตาให้กับผู้เรียนอีกด้วย
10. การสร้างแบบฝึกหากต้องการให้สมบูรณ์ครบถ้วน ควรสร้างในลักษณะของเอกสาร

ประกอบ

การสอน จะเน้นความหลากหลายของแบบฝึกมากกว่า และเนื้อหาที่จะสรุปไว้เพียงย่อ ๆ

11. แบบฝึกต้องมีความถูกต้องอย่าให้มีข้อผิดพลาดอย่างเด็ดขาดเพราะเหมือนกับเป็นยาพิษให้กับ

ลูกศิษย์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เขาจะจำสิ่งที่ผิด ๆ ไปตลอดกาล

12. คำสั่งในแบบฝึกต้องสั้นกะทัดรัด เข้าใจง่าย
  13. การกำหนดเวลาในแบบฝึกแต่ละชุดควรให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสนใจของผู้เรียน
  14. กระดาษที่ใช้ควรมีคุณภาพเหมาะสม มีความเหนียว ทนทาน และไม่เปราะบางหรือขาดง่าย
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 หน้า 14) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้
1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ปัญหาที่เกิดขึ้น

ในขณะ

ทำการสอน ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน ผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ และกิจกรรม
3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึกและเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่า จะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดโครงเรื่องไว้
4. ศึกษารูปแบบของการสร้าง
5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ
6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุดพร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้
7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
8. นำไปทดลองใช้แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับหลักการสร้างแบบฝึกได้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะต้องมีการวิเคราะห์
ปัญหา สาเหตุการเรียนการสอน ออกแบบชุดฝึกต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและพัฒนาการของเด็ก
ต้องคำนึงถึงความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอนการ
เรียนรู้ รวมทั้ง มีการประเมินผล โดยแจ้งให้นักเรียนทราบทันที

7. ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาทักษะมาก เพ็ตตี (Petty, 1963 หน้า 469 - 472 อ้างอิงใน
รัชณี ศรีไพรวรรณ, 2547 หน้า 62) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระ
ของครู

ได้มากเพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ

2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กได้ฝึกทักษะการใช้ภาษา

ให้ดีขึ้นแต่จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

- ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน

จิตใจ

มากขึ้น

- แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยกระทำดังนี้ ฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และเน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
- แบบฝึกที่ใช้จะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
- แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่มสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเอง
- การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะ

ช่วยให้

ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทัน่วงที

- แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียนจะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
- แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลา ในการที่จะต้อง

เตรียม

สร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้มีโอกาสได้

ฝึกฝน ทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบฝึกได้ว่า แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอนย่อมลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงในกระดาษไขทุกครั้ง ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

8. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 หน้า 15) ได้กล่าวถึง วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพดังนี้

- โดยใช้สูตร กระทำได้โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึก
 A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึก
 N คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	คือ	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	คือ	คะแนนรวมจากการทดสอบหลังเรียน
	N	คือ	คะแนนเต็มจากการสอบหลังเรียน
	N	คือ	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. โดยใช้วิธีการคำนวณธรรมดา หากไม่ยากใช้สูตร ก็สามารถวิธีการคำนวณธรรมดา หาค่า E_1 และ E_2 ได้ดังนี้

การหาค่า E_1 ซึ่งค่าประสิทธิภาพของงานหรือแบบฝึกทักษะ กระทำได้โดยการเอาคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย และเทียบส่วนเป็นร้อยละ

การหาค่า E_2 ซึ่งก็คือประสิทธิภาพของผลลัพธ์ จะไม่มีปัญหาในการคำนวณมากนัก เพราะอาจทำได้โดยการเอาคะแนนของนักเรียนทั้งหมดรวมกัน หาค่าเฉลี่ย แล้วเทียบส่วนเพื่อหาค่าร้อยละ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532 หน้า 496 - 497) กล่าวถึง ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ เมื่อผลิตแบบฝึกทักษะเพื่อเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำแบบฝึกไปทดสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ค้นหาประสิทธิภาพ 1 : 1 แบบเดี่ยว (Individual Tryout 1 : 1) เป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มละ 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง เก่ง เพื่อค้นหาข้อบกพร่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะของแบบฝึก จำนวนแบบฝึก ความสนใจของนักเรียน และความเหมาะสมในด้านเวลา เสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. ค้นหาประสิทธิภาพ 1 : 10 แบบกลุ่ม (Small Group Tryout 1 : 10) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6 - 10 (คณะผู้เรียนเก่งกับอ่อน) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต ตรวจสอบผลงาน สัมภาษณ์ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องแล้วนำไปปรับปรุง แก้ไข ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ และปรับปรุงจนได้ตามเกณฑ์
3. ค้นหาประสิทธิภาพ 1 : 100 ภาคสนาม (Field Tryout 1 : 100) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 40 - 100 คน ให้นักเรียนคณะกันทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับที่ตั้งไว้

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นไว้เป็น 80/80 โดยให้มีความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน 2.5 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากเป็นแบบฝึกเสริมทักษะเน้นทั้งทักษะในด้านความรู้และด้านการปฏิบัติของนักเรียน

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบฝึก ผู้ศึกษาได้นำความรู้เกี่ยวกับแบบฝึกมาสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ได้แบบฝึกเสริมทักษะที่สามารถประกันได้ว่ามีประสิทธิภาพจริงตามที่มุ่งหวังและเป็นผลงานการศึกษาที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้

เอกสารเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามเป้าหมายและจุดประสงค์จำเป็นจะต้องมีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้คล้ายกับการเขียนแผนที่ที่แสดงทิศทางไปสู่จุดประสงค์ของการสอนมีขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผนการจัดการเรียนรู้

รุจิริ์ ภูสาระ (2545 หน้า 158) กล่าวว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการจัดโปรแกรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิชาใดวิชาหนึ่งไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นการวางแผนจึงต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะครูผู้สอนจะเคยมีประสบการณ์การสอนมานานหลายปีแล้วก็ตาม ประโยชน์ที่ได้จากการวางแผนการจัดการเรียนรู้นั้นจะช่วยให้ครูรู้ว่าในแต่ละชั่วโมง แต่ละสัปดาห์ ครูจะสอนวิชาอะไร เรื่องอะไร เหตุใดจึงต้องสอน

จะใช้วิธีการสอนอย่างไร มีอุปกรณ์แหล่งการเรียนรู้ที่ครบถ้วนพอเพียงหรือไม่ และช่วยให้รู้ว่าประเมินนักเรียนด้วยวิธีการใด เมื่อครูได้เตรียมการล่วงหน้าแล้วจะช่วยให้เกิดความมั่นใจในการสอนมากขึ้น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ก็จะดำเนินการไปได้อย่างราบรื่นประหยัดเวลา ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาได้ตามเป้าหมาย

ผู้ศึกษาสรุปเกี่ยวกับการวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้ว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการจัดลำดับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมในวิชาใดวิชาหนึ่งไว้ล่วงหน้า ครูเกิดความมั่นใจในการสอน และนักเรียนสามารถพัฒนาได้ตามเป้าหมาย บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สำลี รัชสุทธิ (2544 หน้า 13) ให้ความหมายว่า หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นการระดมสรรพวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง (2545 หน้า 103) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นแผนการเรียนรู้ที่มีสาระครอบคลุมการปฏิรูปการเรียนรู้ 4 ประเด็น คือ การบูรณาการแบบหน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้แหล่งเรียนรู้ และการประเมินผลตามสภาพจริง

รุจีรี ภู่อาระ (2545 หน้า 129) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) ว่าเป็นการแสดงการจัดการเรียนตามบทเรียนและประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายสัปดาห์หรือรายวัน ซึ่งโดยปกติแล้วมักจะพัฒนามาจากหน่วยการเรียนรู้

สุคนธ์ สิ้นพานนท์ และคณะ (2545 หน้า 19) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นการวางแผนและเตรียมการในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และตามมาตรฐานของระบบประกันคุณภาพการศึกษา

สุนีย์ ภู่อันธ์ (2546 หน้า 231) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการจัดทำแผนการสอนซึ่งเป็นการขยายรายละเอียดของหลักสูตรให้ไปสู่ภาคปฏิบัติ โดยการกำหนดกิจกรรมและเวลา

ไว้อย่างชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ แผนการสอนควรจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แผนการสอนระยะยาวจัดทำเป็นรายภาคหรือรายปี แผนการสอนระยะสั้น นำแผนการสอนระยะยาวมาขยายเป็นรายละเอียดสำหรับการสอนในแต่ละครั้ง

ประกาย เสวรัตน์ (2556 หน้า 11) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นคู่มือครูในการใช้สื่อ และเพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างเป็นระบบจนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ควรประกอบด้วย เนื้อหาสาระการเรียนรู้ ระยะเวลาในการเรียน การใช้สื่อการเรียนการสอน เทคนิคกระบวนการสอน การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง และการบันทึกผลหลังการสอนเพื่อนำไปสู่

การพัฒนาที่สมบูรณ์ในครั้งต่อไป

3. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

ได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ทวีศักดิ์ ไชยมาโย (2542 หน้า 4 - 5) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ในเรื่องหลักสูตร แนวการสอน การจัดทำ จัดหาสื่อ ประกอบการสอน ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผลอย่างละเอียดทุกแง่มุม
2. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนมีความหมายยิ่งขึ้นเพราะการจัดแผนการสอน เป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรกับหลักจิตวิทยา

การศึกษา

หรือกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และทรัพยากรใน

ท้องถิ่น

โดยใช้วิธีเชิงระบบเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ช่วยให้ครูมีคู่มือที่ทำด้วยตนเองไว้ล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ครบถ้วน สอดคล้องกับระยะเวลาและจำนวนชั่วโมงที่มีอยู่จริงในแต่ละภาค

เรียน

นั่นคือสอนให้ครบถ้วนและทันเวลา ช่วยให้ครูมั่นใจในการสอนมากขึ้น

4. ช่วยให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ทำให้ครู

มองเห็น

จุดอ่อนของนักเรียนที่ควรได้รับการแก้ไขและจุดอ่อนของนักเรียนที่ควรได้รับการส่งเสริม

ต่อไป

5. ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากรและ

หน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้อง

6. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถทราบขั้นตอน กระบวนการต่าง ๆ ในการสอนของ ครู เพื่อการนิเทศติดตามและประเมินผลการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

7. แผนการสอนใช้เป็นคู่มือครูแก่ผู้อื่นที่มาสอนแทนได้

8. เป็นการพัฒนาวิชาชีพที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ มีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ

9. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นความชำนาญการพิเศษหรือความเชี่ยวชาญ

ของ

ผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และสามารถเลื่อนระดับให้สูงขึ้น

ได้

สุพล วังสินธุ์ (2542 หน้า 59) กล่าวว่าไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้ การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พอสรุปความสำคัญได้ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่ดีเกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. ช่วยทำให้ครุมีคู่มือการสอนที่ทำด้วยตนเองล่วงหน้า ทำให้ครุมีความมั่นใจในการสอน ได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยส่งเสริมให้ครุได้ศึกษาหาความรู้ ทั้งหลักสูตรการเรียนการสอนตลอดจนการวัดผล ประเมินผล
4. ช่วยใช้เป็นคู่มือสำหรับครุที่มาสอนแทนได้
5. ช่วยเป็นหลักฐานแสดงข้อมูลที่ถูกต้อง เทียงตรง เป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษา
6. ช่วยเป็นผลงานทางวิชาการแสดงความชำนาญการและเชี่ยวชาญของผู้จัดทำ

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้ศึกษาหาความรู้เพื่อจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้ครุสามารถจัดเตรียม การสอนไว้ล่วงหน้า อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ไม่มีประสบการณ์ในการสอน ทำให้การวัดผลประเมินผล เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ใช้เป็นคู่มือให้สำหรับผู้ที่มาสอนแทนเมื่อครุผู้สอนลาหรือติดธุระ และเป็นแนวทางในการแนะนำ นิเทศ ติดตามผลการเรียนการสอน

4. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษานั้น ครูผู้สอนสามารถออกแบบการ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์จากคำอธิบาย รายวิชารายปีหรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่จัดทำ กำหนดเป็นการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนและผู้สอน

แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 3 องค์ประกอบ คือ

1. สาระ ซึ่งได้แก่ เนื้อหาวิชา ความรู้ที่นักเรียนจะได้รับตรงตามกลุ่มสาระนั้น ๆ อย่างเต็มที่ และครุผู้สอนสามารถจัดสาระเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาเข้มข้นกว่าสาระการเรียนรู้พื้นฐานได้
2. กระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ โดยครุทำหน้าที่เป็นผู้จัดการเรียนรู้ ส่วนนักเรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการค้นหาวิธีเรียนรู้ด้วยตนเอง กำหนดสื่อที่ต้องใช้ แสวงหา แหล่งเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครุกับนักเรียนและต้องเชื่อมโยงกับคุณธรรม จริยธรรม

คุณลักษณะ

อันพึงประสงค์ และค่านิยมต่าง ๆ ด้วย

3. การวัดและประเมินผล ซึ่งจะต้องเน้นการประเมินผลตามสภาพจริงและกำหนดวิธีการหลักเกณฑ์

การประเมินโดยละเอียดชัดเจน

5. ขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1. ศึกษาหลักสูตร ต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวางและลึกซึ้งในวิชาและรายวิชาที่สอน เช่น ศึกษาโครงสร้างของวิชา สื่อการเรียนการสอน คำอธิบายรายวิชา เป็นต้น
2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรม จากคำอธิบายรายวิชา โดยให้สัมพันธ์ กับจุดประสงค์ของหลักสูตรและจุดประสงค์ของวิชา
3. ศึกษาวิธีการสอน กลวิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร ทั้งทักษะกระบวนการและทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดทั้งประสานระหว่างประสบการณ์และจินตนาการของผู้สอนเอง ยึดหลัก
ให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ให้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง ให้อำนาจการวางแผน ฝึกทักษะเป็นกลุ่ม และรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และหาช่องทางในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
4. จัดทำสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นสื่อที่ใช้อยู่แล้วหรือที่เกิดขึ้นใหม่ก็ได้ แต่ต้องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาด้วย
5. จัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเครื่องมือนั้นจะต้องใช้วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ตลอดถึงครอบคลุม กระบวนการวางแผนของนักเรียนทั้งจากสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองด้วย
6. กำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชา การกำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชา สามารถปฏิบัติ
ได้ 2 ลักษณะ คือ โครงสร้างอย่างละเอียดและโครงสร้างอย่างสังเขป โครงสร้างอย่างละเอียด
เป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลากระบวนการ
สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลให้เป็นภาพรวมตลอดใน 1 วิชา ส่วนโครงสร้าง
อย่างสังเขปเป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และเวลา
เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดในหนึ่งรายวิชา
7. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ขยายจากโครงสร้างเป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในแต่ละคาบ/ชั่วโมงอย่างละเอียดและปฏิบัติได้จริง โดยมีส่วนประกอบในแผนการสอนที่ขาดไม่ได้ คือ สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนสามารถออกแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชารายปีหรือรายภาคและหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดเป็นการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนและผู้สอน แผนการจัดการเรียนรู้ควรมีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 3 องค์ประกอบ คือ สารระ กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรม ศึกษาวิธีการสอน กลวิธีสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร จัดทำสื่อการเรียนการสอน เครื่องมือวัดผลและประเมินผลกำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชา เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ขยายจากโครงสร้างเป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในแต่ละคาบ/ชั่วโมงอย่างละเอียดและปฏิบัติได้จริง ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมาย ควรกำหนดเป็นการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนและผู้สอน

6. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรจะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ดี ดังนั้นผู้สอนควรทราบถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี มีผู้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 หน้า 219) ได้อธิบายไว้ดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
2. นำไปใช้สอนได้จริงและมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับนักเรียนและเวลาที่กำหนด
4. มีความกระชับ ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
6. ทุกหัวข้อในแผนการสอนมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

สำลี รักสุทธิ (2544 หน้า 60) ได้อธิบายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนและการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการดังนี้

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมที่ให้นักเรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่นักเรียนดำเนินการเป็นไปตามความมุ่งหมาย
2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทของผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหา ให้นักเรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งเน้นให้นักเรียนรับรู้และนำกระบวนการ

ไปใช้จริง

4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป ราคาสูง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 หน้า 314) อธิบายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะ 3 ประการดังนี้

1. มีกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด

2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นเพียงผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหา ให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เน้นทักษะกระบวนการ ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป ราคาสูง

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาท มีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ การสร้างความรู้ เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ และการปฏิบัติที่เป็นกระบวนการ ตอบสนองความต้องการ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน

7. ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

งานสอนของครูเป็นงานที่ต้องมีการวางแผนเช่นเดียวกับงานอื่น ๆ กล่าวคือ ก่อนจะดำเนินการสอนจริง ครูจะต้องวางแผนอันเป็นการเตรียมการว่า จะสอนอะไร สอนอย่างไร และประเมินผลอย่างไร

การวางแผนเช่นนี้ เรียกว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้นั้นเป็นกิจกรรม

ที่ทำให้ครูได้เตรียมการสอนล่วงหน้า มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สำลี รักสุทธี (2544 หน้า 101) กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ให้ประโยชน์ดังนี้

1. ทำให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีขั้นตอน ไม่สับสนวุ่นวายไปมา
2. ทำให้เกิดกระบวนการวัดอย่างเป็นระบบรัดกุม
3. ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวเป็นลำดับขั้นตอนจากหัวไปท้าย จากง่ายไปยาก

4. เป็นรูปธรรมชัดเจน มองเห็นความเคลื่อนไหวของกิจกรรมอย่างสอดคล้องเป็นลูกโซ่สัมพันธ์กัน

ตลอดตั้งแต่เริ่มจนจบ

5. นักเรียนได้ปฏิบัติอย่างชัดเจน มีขั้นตอนรู้ผลสะท้อนกลับอย่างฉับพลัน
6. นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างมีชีวิตชีวา มีความสุข สนุกสนานกับการเรียน
7. นักเรียนเป็นจุดศูนย์กลางการเรียนรู้

นิคม ชมพูลง (2545 หน้า 180) ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยเอื้อประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน
2. ทำให้การสอนของครูต่อเนื่อง
3. ทำให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธาในตัวครู
4. ทำให้บทเรียนมีประโยชน์และมีความหมายต่อชีวิตจริงของผู้เรียน
5. เป็นแนวทางการสอนสำหรับผู้อื่นที่จำเป็นต้องสอนแทน
6. เป็นหลักฐานในการพิจารณาผลงานครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ก หน้า 134) กล่าวถึง ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ถ้าครูได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปสอนในคราวต่อไป แผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะเกิดประโยชน์ดังนี้

1. ครูผู้วัดผลประสงค์การสอน
  2. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความมั่นใจ
  3. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
  4. ครูจัดกิจกรรมการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร
  5. ถ้าครูประจำวิชาไม่ได้สอนครูที่มาสอนแทนสามารถสอนแทนได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547ข หน้า 2) กล่าวถึง ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้
1. ทำให้ครูผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอนยิ่งขึ้น
  2. ทำให้การสอนของครูต่อเนื่อง
  3. ทำให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธาในตัวครู
  4. ทำให้บทเรียนมีประโยชน์และมีความหมายต่อชีวิตจริงของผู้เรียน
  5. เป็นแนวทางการสอนสำหรับผู้อื่นที่จำเป็นต้องสอนแทน
  6. เป็นหลักฐานในการวัดผลนักเรียน
  7. เป็นหลักฐานในการพิจารณาผลงานครู
  8. เป็นผลงานแสดงให้เห็นว่างานการสอนเป็นวิชาชีพที่จะต้องได้รับการฝึกฝน
  9. มีลักษณะเฉพาะของวิชาชีพครู มิใช่ใคร ๆ ก็ทำได้

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนวางไว้นั้น ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผล ใช้เป็นคู่มือการสอนสำหรับครู และใช้เป็นหลักฐานแสดงข้อมูล ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถนำเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

8. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

รุจิรี ภูสาระ (2545 หน้า 161) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้จะต้องเรียงองค์ประกอบแต่ละส่วนให้ชัดเจน สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติจริงได้ มีองค์ประกอบดังนี้

1. สาระสำคัญ พิจารณาจากความคิดรวบยอดที่ต้องการให้นักเรียนรู้หรือนักเรียนเกิดคุณลักษณะ

ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของการเรียนรู้ในแต่ละสาระการเรียนรู้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ พิจารณาจากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย โดยจะต้องครอบคลุมเนื้อหาตามหลักสูตร มีความชัดเจน ที่บ่งบอกถึงการกระทำ

ของนักเรียน ที่สามารถจัดได้ตรงตามจุดประสงค์หลักสูตรที่กำหนด สอดคล้องกับระยะเวลาในการเรียนการสอน และมีความเป็นไปได้

3. เนื้อหาสาระ พิจารณาจากเนื้อเรื่องที่สอน โดยจะต้องมีความรู้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตรงตามเนื้อหาของหลักสูตร มีความชัดเจน กระชับเข้าใจง่าย ไม่สับสน มีความครอบคลุม และมีการค้นคว้าหารายละเอียดเพิ่มเติมให้ทันสมัยเป็นปัจจุบัน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีบทสรุปเนื้อหาสาระไว้ท้ายบทหรือท้ายเรื่อง และมีหลักฐานค้นคว้าอ้างอิง

4. กิจกรรมการเรียนการสอน พิจารณาผลที่นักเรียนได้รับโดยกิจกรรมนั้นจะต้องน่าสนใจ เข้าใจ

มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่ยุ่งยากซับซ้อน สับสน มีการเรียงลำดับเนื้อหา ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ประหยัดค่าใช้จ่าย มีความหลากหลาย นักเรียนสามารถรับรู้ได้อย่างรวดเร็ว มีความถูกต้อง และมีคุณธรรม

5. สื่อการเรียนการสอน พิจารณาจากสื่อที่ครูจัดทำขึ้นใช้เองโดยจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างสื่อกับเรื่องที่สอน ระหว่างสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอน มีความสนใจ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้

ได้เร็ว มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประหยัด ถูกต้องตามหลักวิชา และใช้วัสดุที่หาได้ใน

ท้องถิ่น

6. การวัดผลประเมินผล พิจารณาจากวิธีการวัดผลประเมินผล โดยจะต้องตรงกับจุดประสงค์

การเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน มีความครอบคลุมเนื้อหา ข้อทดสอบมีความถูกต้องตามหลักวิชา เป็น
ปรนัย

วัดแล้วสามารถนำไปประมวลผลเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนได้ สามารถนำไปใช้
เป็นแบบอย่างได้ดี

เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างเป็นระบบและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ประกาย เสวรัตน์
(2556 หน้า 11) ได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ในแต่ละแผนประกอบไปด้วย หัวเรื่อง กำหนดเวลา
เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระ
การเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ชิ้นงาน/ภาระงาน กิจกรรมการเรียน
การสอน สื่อการเรียนการสอน/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ข้อเสนอแนะ/
ความเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา และบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี
ต้องให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนทั้งด้านสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ
การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลเกี่ยวกับแผนการจัด
การเรียนรู้มาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำ
พ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เล่ม ในแต่ละ
แผนการจัด

การเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ประกอบด้วย หัวเรื่อง กำหนดเวลาเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด
สาระสำคัญจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระการเรียนรู้ ทักษะที่ใช้ สมรรถนะ
สำคัญของผู้เรียนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ชิ้นงาน/ภาระงาน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน
การสอน/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ข้อเสนอแนะ/ความเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา
บันทึกผล

หลังการจัดการเรียนรู้

เอกสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ในการจัดการเรียนรู้มีเป้าหมายสำคัญ คือ ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตาม
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็น

มนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงได้เลือกการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาประยุกต์ใช้ในการสอน

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีผู้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

กิ่งแก้ว อารีรักษ์ และคณะ (2550 หน้า 4) กล่าวว่าว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเอง และด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาอื่น ๆ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2550 หน้า 15) กล่าวว่าว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเป็นกลุ่มย่อย ๆ เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องร่วมมือในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เก่งกว่าจะช่วยคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มจะต้องร่วมมือกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่มเพราะยึดถือแนวคิดที่ว่าความสำเร็จของสมาชิกทุกคนจะรวมเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2551 หน้า 45) กล่าวว่าว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งทุกคนยอมรับจุดมุ่งหมายร่วมกันและเมื่อพัฒนาสำเร็จแล้ว ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ ซึ่งกำหนดให้นักเรียนมีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน

การทดสอบการเรียนของนักเรียนจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ตอนที่สองจะพิจารณาคะแนนทดสอบเป็นรายบุคคล โดยในการทดสอบนักเรียนต่างคนต่างทำข้อสอบ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องเรียนร่วมกัน รับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบผลสำเร็จได้เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกัน นั่นคือการเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่เน้นการร่วมมือเพื่อไปสู่ความสำเร็จของกลุ่มบุคคล โดยสมาชิกทุกคนช่วยกันพัฒนาศักยภาพทั้งของตนเองและสมาชิกในกลุ่มตามบทบาทและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย กระบวนการในการพัฒนาศักยภาพของสมาชิก จะมีการกระตุ้นด้วยวิธีการเสริมแรงการให้ข้อมูลย้อนกลับ อันจะทำให้เกิดการเรียนรู้

ในการที่จะบรรลุเป้าหมายได้รวดเร็วขึ้น

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2545ก หน้า 99 - 101) กล่าวว่าว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ได้มีความหมายเพียงว่ามีการจัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแล้วให้งานและบอกให้ผู้เรียนช่วยกันทำงานเท่านั้น การเรียนรู้จะเป็นแบบร่วมมือได้ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญครบ 5 ประการดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีความตระหนักว่า สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญและความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับ

สมาชิก

ทุกคนในกลุ่ม ในขณะที่เดียวกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มขึ้นอยู่กับกันและกัน ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน และในขณะเดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ

ด้วย

เพื่อประโยชน์ร่วมกัน การจัดกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันนี้ทำได้หลายทาง เช่น การให้ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกันหรือให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการ

ทำงาน

การเรียนรู้ร่วมกัน (Positive Reward Interdependence) การให้งานหรือวัสดุอุปกรณ์ที่

ทุกคน

ต้องทำหรือใช้ร่วมกัน (Positive Resource Interdependence) การมอบหมายบทบาท

หน้าที่

ในการทำงานร่วมกันให้แต่ละคน (Positive Role Interdependence)

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face - to - face Promotive Interaction) การที่

สมาชิก

ในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน ในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ใ่วางใจ ส่งเสริม และช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability)

สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบและพยายามทำงานที่ได้รับ

มอบหมาย

อย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครที่จะได้ประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึง

จำเป็น

ต้องมีระบบการตรวจสอบผลงาน ทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม วิธีการที่สามารถส่งเสริมให้ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่หลายวิธี เช่น การจัดกลุ่มให้เล็กเพื่อจะได้มีการเอากันและกันได้อย่างทั่วถึง การทดสอบเป็นรายบุคคล การสุ่มเรียกชื่อให้รายงาน ครูสังเกต

พฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่มการจัดให้กลุ่มมีผู้สังเกตการณ์ การให้ผู้เรียนสอนกันและกันเป็นต้น

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small - Group Skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ ๆ หลายประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร และทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ

ยอมรับ

และไว้วางใจกันและกัน ซึ่งครูควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ดำเนินงานไปได้

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม

พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่ม การวิเคราะห์การเรียนรู้นี้อาจทำโดยครูหรือผู้เรียนหรือทั้งสองฝ่าย การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มนี้เป็นยุทธวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงานเพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ และช่วยฝึกทักษะการเรียนรู้คิด

(Metacognition) คือ สามารถที่จะประเมินการคิดและพฤติกรรมของตนที่ได้ทำไป

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือต้องมีองค์ประกอบ 5 อย่าง คือ การฟังและเกื้อกูลกัน การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด ความรับผิดชอบ

ที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะประสบความสำเร็จจะต้องจัดการเรียนรู้ให้เกิดองค์ประกอบทั้ง 5 อย่าง ดังที่กล่าวมาข้างต้น

หลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีผู้เสนอหลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

กึ่งแก้ว อารีรักษ์ และคณะ (2550 หน้า 2) เสนอไว้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้

แบบร่วมมือพัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของจอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1994 หน้า 213 - 240) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน

เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้ ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์

ของการชนะ - ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา

หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน (Positive Interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน
2. การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยหลักการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (Face - to - face Interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ
3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social Skills) โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน

4. การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ที่ใช้ในการทำงาน

5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถ

ตรวจสอบ

และวัดประเมินได้ (Individual Accountability) หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือ

กัน

นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้น

แล้ว

ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก

สுகุณธ์ สินธพานนท์ (2550 หน้า 80) เสนอไว้ว่าในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมีหลักการสำคัญ คือ สมาชิกของกลุ่มมีความแตกต่างกันในความสามารถทางการเรียน เพศ และอายุสมาชิกทุกคนในกลุ่ม จะปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน และสมาชิกทุกคนต้องมีความตระหนักร่วมกันว่า งานของกลุ่มจะสำเร็จได้ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องาน ที่ได้รับมอบหมายจึงต้องร่วมมือกันอย่างแท้จริงภายในกลุ่ม

ผู้เรียนร่วมมือกันกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ การแก้ปัญหาร่วมกัน การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ที่ต้องการศึกษา ช่วยเหลือสนับสนุนให้กำลังใจกันระหว่างเรียนผู้เรียนต้องใช้ทักษะในการทำงานร่วมกันจนสำเร็จ เช่น ทักษะผู้นำ ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหา ความขัดแย้ง

และการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพได้ ย่อมขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนยึดถือแนวปฏิบัติตามวิธีการทำงานแบบกระบวนการกลุ่ม

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นเป็นพื้นฐานของวิถีชีวิตในสังคมประชาธิปไตย ซึ่งไม่ว่าจะเป็นสังคมขนาดเล็กในกลุ่มเพื่อน สังคมในห้องเรียน สังคมในโรงเรียน ตลอดจนสังคมทั่วไป เมื่อสมาชิกในกลุ่ม

ทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันได้รับมอบหมายงานไปแล้วต้องมีความรับผิดชอบในงานนั้น สมาชิกจะมีความภูมิใจในความสำเร็จของตนเองว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของกลุ่มเท่าเทียมกับสมาชิกคนอื่น

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับหลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีวิธีการหลัก ๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัลแตกต่างกันออกไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน และแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นประการสำคัญ

เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีผู้กล่าวถึงเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

กิ่งแก้ว อารีรักษ์ และคณะ (2550 หน้า 5 - 10) สุนันท์ สินธพานนท์ (2550 หน้า 83 - 98) พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2551 หน้า 45 - 56) กล่าวว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของเคแกนมีหลายเทคนิคดังนี้

1. เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการร่วมมือระหว่างสมาชิกในกลุ่มและมีการถ่ายทอดความรู้กันระหว่างกลุ่ม เทคนิคนี้เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนในเนื้อหาจากตำราซึ่งไม่ยากเกินไปนัก ผู้เรียนสามารถร่วมมือกันศึกษา
2. เทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT : Team Games Tournament) การจัดการเรียนการสอนที่ใช้เทคนิค TGT เหมาะสำหรับการเรียนการสอนที่ต้องการให้กลุ่มผู้เรียนได้ศึกษาประเด็นหรือ

ปัญหาที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวซึ่งเป็นคำตอบที่ชัดเจน ผู้เรียนมีโอกาสได้ช่วยกัน

ศึกษาหาคำตอบ เป็นการแบ่งปันความรู้กัน

3. เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ (STAD : Student Teams Achievement Division) เทคนิคแบ่งปัน

ความสำเร็จนี้มีการพัฒนามาจากเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน แต่จะเป็นการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยทุกคนจะพัฒนาความรู้ของตนเองในเรื่องที่ผู้สอนกำหนดซึ่งจะมีการช่วยเหลือ

ติวความรู้ให้แก่กัน มีการทดสอบความรู้เป็นรายบุคคลแทนการแข่งขันและรวมคะแนนเป็นกลุ่ม

กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ นักการศึกษาที่คิดเทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ คือ Slavin ผู้สอนสามารถเลือกเทคนิคแบ่งปันความสำเร็จไปใช้กับการเรียนการสอนในบทเรียนที่มีเนื้อหาไม่ยากเกินไปนัก

4. เทคนิคกลุ่มสืบค้น (GI : Group Investigation) เทคนิคกลุ่มสืบค้น เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่จัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเพื่อเตรียมทำงานหรือทำโครงการที่ผู้สอนมอบหมาย

เทคนิคนี้เหมาะสำหรับการฝึกผู้เรียนให้รู้จักสืบค้นความรู้หรือการวางแผนสืบสวนเพื่อแก้ปัญหา

หรือการหาคำตอบในประเด็นที่สนใจก่อนการดำเนินกิจกรรม ผู้สอนฝึกทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิด ตลอดจนทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียนก่อน

5. เทคนิคคู่คิด (Think - Pair - Share) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนนิยมใช้คู่กับวิธีสอนแบบอื่น เรียกก็นว่า

เทคนิคคู่คิด เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตั้งคำถามหรือกำหนดปัญหาให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจจะเป็นใบงาน

หรือแบบฝึกหัดก็ได้และให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบของตนก่อนแล้วจับคู่กับเพื่อนอภิปราย

หาคำตอบ เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนถูกต้องแล้วจึงนำคำตอบไปอธิบายให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง

6. เทคนิคคู่คิดสี่สหาย (Think - Pair - Square) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตั้งคำถามหรือกำหนดปัญหา

ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้สอนอาจจะเป็นใบงานหรือแบบฝึกหัดก็ได้ให้ผู้เรียนแต่ละคนตอบคำถาม

หรือตอบปัญหาด้วยตนเองก่อน แล้วจับคู่กับเพื่อนนำคำตอบไปผลัดกันอภิปรายกับเพื่อนต่อจากนั้นไปจับคู่กัน 2 คู่ รวมเป็น 4 คน ผู้เรียนทั้ง 4 คน ผลัดกันอธิบายคำตอบด้วยความ

มั่นใจ

7. เทคนิคคู่ตรวจสอบ (Pairs Check) เป็นเทคนิคที่ผู้สอนตั้งคำถามหรือกำหนดปัญหา (โจทย์) ให้กับผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจัดทำเป็นใบงานหรือแบบฝึกหัดที่มีคำถามหลายข้อ จำนวนข้อจะเป็น

เลขคู่

ผู้เรียนจะจับคู่กันเมื่อได้รับคำถามจากผู้สอน คนหนึ่งจะทำหน้าที่ตอบคำถาม อีกคนหนึ่งจะทำหน้าที่สังเกตและตรวจสอบ และในคำถามข้อต่อไปก็จะสลับหน้าที่กัน เมื่อตอบคำถามครบ 2 ข้อ แล้วให้สมาชิกทั้งสองคู่ (ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกัน) เปรียบเทียบคำตอบซึ่งกันและกัน

เทคนิคคู่ตรวจสอบนี้เหมาะสมกับใบงานหรือแบบฝึกหัดที่ไม่ยากและไม่ซับซ้อน

8. เทคนิคการสัมภาษณ์ 3 ขั้นตอน (Three - Step Interview) เป็นเทคนิคที่ฝึกให้ผู้เรียนแต่ละคน

ได้มีประสบการณ์ในการสัมภาษณ์บุคคลและเก็บใจความสำคัญหรืออาจจะเป็นการสรุปความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียน

9. เทคนิคคร่อมกันคิด (Numbered Heads Together) เทคนิคคร่อมกันคิด เป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับ

การทบทวนความรู้หรือตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ ผู้สอนใช้คำถามผู้เรียนและให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหาคำตอบและผู้สอนสุ่มเรียกสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ออกมา

ตอบคำถาม

10. เทคนิคการเล่าเรื่องรอบวง (Roundrobin) เป็นเทคนิคที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้ผลัดกันเล่าประสบการณ์ความรู้ที่ตนเองได้ศึกษาตลอดจนสิ่งที่ตนประทับใจให้แก่เพื่อน ๆ ในกลุ่ม

ฟัง

ทีละคนหรือเป็นเรื่องที่สมาชิกในกลุ่มต้องการจะเสนอแนะนำแสดงความคิดเห็น แนะนำ

ตนเอง

พูดถึงส่วนดีของเพื่อน ยกตัวอย่างการกระทำของบุคคลที่สอดคล้องกับเรื่องที่เรียนไปแล้ว หรือที่กำลังจะเรียน เป็นต้น การเล่าเรื่องรอบวงนั้นจะดัดแปลงเป็นการผลัดกันมาเป็นการเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียนได้ โดยสมาชิกทุกคนใช้เวลาในการเล่าเท่า ๆ กัน หรือใกล้เคียง ซึ่งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนมีความรู้และเทคนิคการเล่าเรื่องเป็นอย่างดี

11. เทคนิคโต๊ะกลม (Roundtable) เทคนิคโต๊ะกลม เป็นเทคนิคที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันตอบคำถามหรือตอบปัญหา โดยใช้วิธีเขียนตอบร่วมกันโดยเริ่มจากสมาชิกคนหนึ่งเป็น

ผู้เขียน

ตอบก่อนแล้วส่งต่อไปยังสมาชิกคนอื่น แล้วสมาชิกคนต่อไปจะอ่านคำตอบของเพื่อนแล้ว

เขียน

เพิ่มเติม และส่งต่อไปยังสมาชิกคนต่อไป ซึ่งจะอ่านคำตอบของเพื่อน ๆ ที่ตอบมาแล้ว จึงเขียนเพิ่มเติม ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนหมดสมาชิกในกลุ่ม

12. เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together) เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนช่วยกันทำงานโดยมีการแบ่งหน้าที่กัน ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้สอนมอบหมายให้ทำแบบฝึกหัดหรือใบงาน สมาชิกจะตอบคำถามหรือแก้โจทย์ปัญหาจากแบบฝึกหัดแต่ละข้อโดยแบ่งหน้าที่กันเป็นคนอ่านคำถาม คำตอบ หรือโจทย์ฟังขั้นตอนและรวบรวมข้อมูลหรือหาแนวคิดเพื่อเสนอแนะ ตอบคำถาม ตรวจสอบคำตอบ โดยแต่ละคนจะมีโอกาสได้ทำหน้าที่แบ่งกันนั้นทุกหน้าที่เป็นจำนวนเท่า ๆ กัน เมื่อเสร็จแล้ว ส่งกระดาษคำตอบเพียงชุดเดียวต่อครูผู้สอน ถือว่าผลงานที่ทำร่วมกันนั้นสมาชิกทุกคนยอมรับ และเข้าใจแบบฝึกหรือชิ้นงานนั้น หลังจากนั้นก็มีการตรวจคำตอบซึ่งผู้สอนจะเป็นคนตรวจ หรือให้กลุ่มอื่นเป็นผู้ตรวจ โดยผลัดกันตรวจหรือหมุนเวียนกันซึ่งผู้สอนจะมีแนวเฉลย คำตอบ ให้สมาชิกกลุ่มตรวจ

13. เทคนิคช่วยกันคิดช่วยกันเรียน (TAI : Team Assisted Individualization) เป็นเทคนิคที่ใช้กับ การทบทวนบทเรียนหรืออธิบายบทเรียนเมื่อผู้สอนและผู้เรียนได้อภิปรายความรู้ใน บทเรียน หรือทบทวนบทเรียนจนเข้าใจดีแล้ว ผู้สอนจะนำแบบฝึกหรือใบงานให้ผู้เรียนแต่ละคนทำ เมื่อทำเสร็จแล้วให้ผู้เรียนจับคู่กันภายในกลุ่มเพื่อตรวจสอบความถูกต้องจากแบบเฉลยที่ ผู้สอน แจกให้และผลัดกันอธิบายสิ่งที่สงสัย ต่อจากนั้นผู้สอนทำการทดสอบพร้อมกันทุกคน และ นำ คะแนนของสมาชิกของกลุ่มมารวมกันและหาค่าเฉลี่ย กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดจะได้รับ รางวัล หรือได้รับประกาศชื้อติดป้ายนิเทศ

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลัก ๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัลแตกต่างกันออกไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์ เฉพาะ

แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ

และมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกันช่วยเหลือกันและแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรง

และการให้รางวัลเป็นประการสำคัญ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะ 5 ประการ ตามรูปแบบชิปปา (CIPPA Model) ของทีศนา แซมมณี (2545 หน้า 280 - 282) คือ ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนได้ปะทะสังสรรค์ร่วมคิดร่วมทำเป็นกลุ่ม ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนเน้นกระบวนการเท่าเทียมกับผลงานหรือผลสัมฤทธิ์และผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้

ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

ปรารธนา เกษน้อย (2549 หน้า 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ในการเรียนแบบร่วมมือที่ช่วยพัฒนาการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะสูงขึ้น
2. ผู้เรียนจะมีความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลมากขึ้น
3. ผู้เรียนจะมีทักษะในการทำงานมากขึ้นและมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มมากขึ้นยอมรับกับบุคคลที่เรียนอ่อนมากขึ้น
4. มีการคำนึงถึงการทำงานในกลุ่มว่าต้องร่วมมือกัน เนื่องจากผลงานของกลุ่มจะมีผลต่อ

สมาชิก

ในกลุ่ม

5. ผู้เรียนจะมีความนับถือตนเองมากขึ้น
6. มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
7. มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน
8. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองกับผู้อื่นมากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2549 หน้า 36) การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญโดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันจนบรรลุผล ตามเป้าหมาย ตลอดจนส่งเสริมให้ทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะหรือทีมตามระบอบประชาธิปไตยซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนการสอนของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ที่ต้องการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม เพื่อพัฒนาความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ ทำงานด้วยกันอย่างมีความสุขและสร้างสรรค์

สุคนธ์ สิ้นทพานนท์ (2550 หน้า 98) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการสร้างความสัมพันธ์และความสามัคคีกันระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม ซึ่งมีสมาชิกกลุ่มไม่ใหญ่เกินไปนักและทำให้ผู้ที่เรียนเก่งได้มีโอกาสช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อน จึงเป็นการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมด้านความมีน้ำใจและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่กัน

รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย มีความร่วมมือกันในการทำงานเพราะความสำเร็จของกลุ่มถือเป็นเป้าหมายสำคัญ นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกทักษะทางสังคม ความเป็นประชาธิปไตยให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่บุคคลได้ปฏิสัมพันธ์กัน โดยมีการจัดโอกาสที่ส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้ วัฒนธรรม อารมณ์ และสังคมร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันทำให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด จึงทำให้เกิดการเรียนรู้

ที่หลากหลาย มีการช่วยเหลือกัน เป็นการปลูกฝังคุณธรรมที่ดีงาม การทำงานร่วมกัน ช่วยให้พัฒนาทักษะ

ทางสังคมและทักษะการทำงานที่ดีด้วย การเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่นนั้นก่อให้เกิดประโยชน์มากมายหลายแง่มุม ทั้งประโยชน์ในด้านการเรียนรู้ องค์ความรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ประโยชน์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ให้ดีขึ้นยิ่งขึ้น ประโยชน์ในด้านการเรียนรู้ วิธีการอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่นโดยการปรับความคิดให้ยอมรับกันและกัน เข้าใจกัน เรียนรู้วิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความรู้สึก ของกันและกัน ตลอดจนประโยชน์ในด้านความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันและกันของบุคคล

2. การวัดผลและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนอกจากจะใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามมาตรฐานแล้ว ยังใช้เป็นกรอบในการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการ มีความสามารถ และมีความสำเร็จทางการเรียนในระดับใด เพื่อนำผลมาใช้ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ พัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสถานศึกษาจะต้องมีผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในระดับชั้น ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับชาติ รวมทั้งรับการประเมินจากภายนอกด้วย

เนื่องจากการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และค่านิยมที่ดีงาม มุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ แสวงหาความรู้ มีการทำโครงการ/โครงงาน เป็นผู้ผลิตผลงาน รวมทั้งมีการทำงานกลุ่มและการจัดทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio)

ด้วย ดังนั้นการวัดประเมินผลการเรียนรู้ดังกล่าวจะเน้นการประเมินผลจากสภาพจริง (Authentic Assessment)

อันเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการค้นหาความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน รวมทั้งสามารถประเมินคุณลักษณะพึงประสงค์ที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนอันเป็นแนวทางที่พัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพ เพื่อบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด การวัดและประเมินผลจึงต้องใช้วิธีการที่หลากหลายที่สอดคล้องเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ผสมผสานไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการประเมินจะครอบคลุมความรู้ ทักษะ ความประพฤติ พฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม และผลงานจากโครงการหรือเพิ่มสะสมงาน สะท้อนการสั่งสมการเรียนของผู้เรียนมาอย่างต่อเนื่อง

การวัดและประเมินผลจะต้องกระทำในหลายบริบท อันได้แก่ ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน รวมทั้งผู้ปกครองจะมีส่วนร่วมในการประเมินและแสดงความคิดเห็น (กรมวิชาการ, 2551 หน้า 219 - 220)

แนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้จะบรรลุผลตามเป้าหมายของการเรียนการสอนที่วางไว้ได้ ควรมีแนวทางดังต่อไปนี้ (กรมวิชาการ. 2551 หน้า 221)

1. ต้องวัดและประเมินผลทั้งความรู้ ความคิด ความสามารถ ทักษะและกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งโอกาสในการเรียนของผู้เรียน
2. วิธีการวัดและประเมินผลต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้
3. ต้องเก็บข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลอย่างตรงไปตรงมาและต้องประเมินผลภายใต้ข้อมูลที่มีอยู่
4. ผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ต้องนำไปสู่การแปลผลและลงข้อสรุปที่สมเหตุสมผล
5. การวัดและประเมินผลต้องมีความเที่ยงตรงและเป็นธรรม ทั้งในด้านของวิธีการวัดและโอกาสของการประเมิน

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับแนวทางการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ได้ว่า การวัดผลประเมินผลต้องวัดทั้งความรู้ ความคิด ความสามารถ ทักษะและกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ นำไปสู่การแปลผลและสรุปผล มีความเที่ยงตรงและเป็นธรรม

จุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล

กรมวิชาการ (2551 หน้า 221 - 222) จุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผลมีดังนี้

1. เพื่อวินิจฉัยความรู้ ความสามารถ ทักษะและกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียน และเพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะ ได้เต็มตามศักยภาพ
2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับให้แก่ตัวผู้เรียนเองว่าบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้เพียงใด
3. เพื่อใช้ข้อมูลในการสรุปผลการเรียนรู้และเปรียบเทียบถึงระดับพัฒนาการของการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อกระบวนการเรียนการสอน วิธีการวัด และประเมินผลที่สามารถสะท้อนผลการเรียนรู้อย่างแท้จริงของผู้เรียนและครอบคลุม กระบวนการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผลได้ว่า การวัดผลประเมินผล มีจุดมุ่งหมายเพื่อวินิจฉัยความรู้ ความสามารถ ทักษะ กระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยมของผู้เรียน ส่งเสริมผู้เรียน ใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับว่าการจัดการเรียนการสอนบรรลุตาม วัตถุประสงค์หรือไม่

และเปรียบเทียบพัฒนาความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของผู้เรียน

วิธีการและเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผล

กรมวิชาการ (2551 หน้า 222 - 223) ในการวัดผลและประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เน้น ความสามารถและคุณลักษณะที่แท้จริงของผู้เรียน จะต้องใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น

1. การทดสอบ เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความรู้ ความคิด ความก้าวหน้าในสาระการ เรียนรู้

มีเครื่องมือวัดหลายแบบ เช่น แบบเลือกตอบ แบบเขียนตอบ บรรยายความ แบบเติมคำสั้น ๆ แบบถูกผิด แบบจับคู่ เป็นต้น

2. การสังเกต เป็นการประเมินพฤติกรรม อารมณ์ การมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน ความสัมพันธ์ ในระหว่างทำงานกลุ่ม ความร่วมมือในการทำงาน การวางแผน ความอดทน วิธีการ

แก้ปัญหา

ความคล่องแคล่วในการทำงาน การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในระหว่างการเรียนการสอน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ การสังเกตนั้นครูผู้สอนสามารถทำได้ตลอดเวลาซึ่งอาจจะมีการ สังเกต

อย่างเป็นทางการ โดยกำหนดเวลาและบุคคลที่จะสังเกตหรือการสังเกตอย่างไม่เป็นทางการ

- ซึ่งเป็นการสังเกตโดยทั่วไปไม่เฉพาะเจาะจง โดยครูผู้สอนจัดทำเครื่องมือประกอบการสังเกต
- การวิเคราะห์องค์ประกอบของสิ่งที่สังเกต กำหนดเกณฑ์และร่องรอยที่จะใช้เป็นแนวทางในการ
- สังเกตด้วยแล้วจัดทำเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) แบบประมาณค่า (Rating Scale)
- เป็นต้น
3. การสัมภาษณ์ เป็นการสนทนาซักถามพูดคุยเพื่อค้นหาข้อมูลที่ไม่อาจพบเห็นอย่างชัดเจน ในสิ่งที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติในการทำงานโครงการ/โครงงาน การทำงานกลุ่ม กิจกรรมประจำวัน ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์อาจเป็นตัวผู้เรียนเอง เพื่อนร่วมงาน รวมทั้งผู้ปกครอง นักเรียนด้วยการสัมภาษณ์อาจทำอย่างเป็นทางการ โดยกำหนดวัน เวลา และเรื่อง
- ที่สัมภาษณ์ อย่างแน่นอน และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ เป็นการพูดคุยไม่เฉพาะเจาะจง ซึ่งจะทำให้ เกิดสัมพันธภาพที่ดีและได้ข้อมูลที่ชัดเจนสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง โดยครูผู้สอนจะตั้ง
- ข้อคำถามไว้ล่วงหน้าเพื่อจะได้พูดคุยได้ตรงประเด็น
4. การประเมินภาคปฏิบัติ เป็นการประเมินการกระทำ การปฏิบัติงาน เพื่อประเมินการสร้างผลงาน
- ชิ้นงานให้สำเร็จ การสาธิต การแสดงออกถึงทักษะและความสามารถที่ผู้เรียนให้ปรากฏในงาน
- ที่ตนสร้างขึ้น การประเมินภาคปฏิบัติจะต้องจัดทำเครื่องมือประเมินโดยครูผู้สอนจัดทำ
- ประเด็น การประเมินและองค์ประกอบการประเมิน และจัดทำเครื่องมือประกอบการประเมินด้วย
- เช่น
- Scoring Rubric, Rating scale และ Checklist เป็นต้น
5. Scoring Rubric เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบและประเด็นที่จะประเมิน เพื่ออธิบาย
- ลักษณะ
- ของคุณภาพงานหรือการกระทำเป็นระดับคุณภาพหรือปริมาณหรือระดับความสามารถ เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินและเป็นข้อมูลสำคัญแก่ครูผู้สอน ผู้ปกครอง หรือผู้สนใจอื่น ๆ
- ได้ทราบว่า ผู้เรียนรู้อะไร ทำได้มากเพียงใด มีคุณภาพผลงานเป็นอย่างไร โดยผู้ประเมิน
- อาจจะ
- ให้คะแนนเป็นภาพรวมหรือจำแนกองค์ประกอบก็ได้
6. การประเมินแฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment) เป็นการประเมินความสามารถ

ในการผลิตผลงาน การบูรณาการความรู้ ประสบการณ์ ความพยายาม ความรู้สึก ความคิดเห็น

ของนักเรียนที่เกิดจากการสะสม รวบรวมผลงาน การคัดเลือกผลงาน การสะท้อน ความคิดเห็น

ต่อผลงาน รวมทั้งการประเมินผลงาน การประเมินเพิ่มสะสมผลงานจะประเมินการจัดการ ความคิดสร้างสรรค์ หลักฐานแสดงความรู้ความสามารถในผลงานอันแสดงถึงความ สัมฤทธิ์ผล

ศักยภาพของผู้เรียนในสาระการเรียนรู้

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับวิธีการและเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลได้ว่า วิธีการและ เครื่องมือ

ในการวัดผลประเมินผล มี 6 ประเภท คือ การทดสอบเพื่อตรวจสอบความรู้ การสังเกต การสัมภาษณ์ การประเมินภาคการปฏิบัติ Scoring Rubric วิเคราะห์องค์ประกอบและประเด็นการประเมิน การ ประเมินเพิ่มสะสมงานโดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบ สังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินภาคการปฏิบัติ เพิ่ม สะสมงาน เป็นต้น

เอกสารเกี่ยวกับการจัดหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง

การจัดหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง

รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง

เวลา 16

ชั่วโมง

ตาราง 14 แสดงการจัดหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 4

จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ ความเข้าใจ เรื่อง คำพ้อง ทั้ง 4 ชนิด 2. อธิบายลักษณะของคำพ้องแต่ละชนิดได้ 3. วิเคราะห์คำและบอกความหมายได้ถูกต้อง 4. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ 5. นำความรู้จากการอ่าน คิด วิเคราะห์ เขียน	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้อง</p>

<p>ที่ได้จากการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง ไปใช้ ประโยชน์ ในการเรียนหลักภาษาไทยได้</p>	
<p><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ ความเข้าใจ ในการออกเสียงอ่าน คำพ้องรูปได้ถูกต้องตามบริบท 2. อ่านทำนองเสนาะ บทร้อยกรองช่วยจำ “คำพ้องรูป” ที่แต่งด้วยกาพย์ยานี 11 ได้ ถูกต้อง 3. วิเคราะห์คำและบอกความหมายของ คำพ้องรูป ได้ถูกต้อง 4. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ 5. นำความรู้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้ 	<p>* การสร้างคำ - คำพ้องรูป</p>
<p><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บอกลักษณะของคำพ้องรูปได้ถูกต้อง 2. ยกตัวอย่างคำพ้องรูป อ่านออกเสียงและ บอกความหมายของคำพ้องรูปนั้น ๆ ได้ 3. วิเคราะห์คำและบอกความหมายของ คำพ้องรูป ได้ถูกต้อง 4. มีความรู้ ความเข้าใจ ในการออกเสียงอ่าน คำพ้องรูปได้ถูกต้องตามบริบท 5. นำความรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ และคำ อ่าน ของคำพ้องรูป ไปใช้ประโยชน์ได้ 	<p>* การสร้างคำ - คำพ้องรูป</p>

ตาราง 14 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ยกตัวอย่างคำพ้องรูป อ่านออกเสียงและ บอกความหมายของคำพ้องรูปนั้น ๆ ได้ 	<p>* การสร้างคำ - คำพ้องรูป</p>

<p>2. วิเคราะห์คำและบอกความหมายของคำพ้องรูป</p> <p> ในประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>3. นำคำพ้องรูปไปแต่งประโยคได้</p> <p>4. ใช้คำพ้องรูปได้ถูกต้องตามบริบท</p> <p>5. นำความรู้ เรื่อง คำพ้องรูป ไปใช้พัฒนาทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนได้</p>	
---	--

ตาราง 15   แสดงการจัดหน่วยการเรียนรู้ (รายชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 4

แผนที่	สาระสำคัญ	จำนวน (ชั่วโมง)
1	<p>“คำพ้อง” หมายถึง ต้องกัน ตรงกัน ซ้ำกัน คำพ้องในภาษาไทยมี 4 ชนิด คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำพ้องรูป ได้แก่ คำที่เขียนเหมือนกัน อ่านต่างกัน และมีความหมายต่างกัน เช่น เปิดหาคำข้าง<u>สาร</u> (สาร) ใน<u>สาร</u>บัญ (สา - ระ) - คำพ้องเสียง ได้แก่ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน เขียนต่างกัน มีความหมายต่างกัน เช่น พี่ชอบนั่งดูดวง<u>จันทร์</u> ใต้<u>ต้น</u>จันทน์กะพ้อทุกคืน - คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) เป็นคำที่เขียนและอ่านเหมือนกัน แต่มีความหมายต่างกัน เป็นคำต่างชนิดและต่างหน้าที่กัน เช่น <u>เขา</u>ขึ้น<u>เขา</u>ไปหา <u>เขา</u>กวางมาทำยา - คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) เป็นคำคนละคำกัน เขียนและอ่านต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน เช่น ป่า ไผ่ วนา อรัญวา 	1
2	<p>คำพ้องรูปเป็นคำที่เขียนเหมือนกัน แต่อ่านต่างกัน และมีความหมายต่างกัน</p> <p>การอ่านคำพ้องรูปให้ถูกต้อง จะต้องรู้ความหมายของคำและข้อความแวดล้อม</p>	1

	<p>การอ่านร้อยกรองเป็นการอ่านที่ใส่ทำนองเสียงสูงต่ำ ตามคำประพันธ์แต่ละชนิด</p> <p>ทำให้เกิดความไพเราะเสนาะหู เกิดความซาบซึ้ง เพลิดเพลิน เพราะบทร้อยกรอง</p> <p>จะมีสัมผัสคล้องจองกัน ช่วยให้เกิดความจำได้ง่าย</p>	
3	<p>การอ่านคำพ้องรูปให้ถูกต้อง ผู้อ่านต้องแยกว่าเป็นคำใด โดยดูจากความหมายและข้อความแวดล้อม ซึ่งเรียกว่า “บริบท” เมื่อเข้าใจความหมายของข้อความนั้น</p> <p>จึงจะอ่านได้ถูกต้อง</p>	1
4	<p>เมื่อสามารถอ่านคำพ้องรูปได้ถูกต้องตามบริบท จึงจะสามารถบอกความหมาย</p> <p>ที่ถูกต้องของคำพ้องรูปนั้นได้</p>	1

ตาราง 16 แสดงการจัดหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 - 8

จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5</u></p> <p>1. ให้คำนิยามของ “คำพ้องเสียง” ได้</p> <p>2. บอกลักษณะของคำพ้องเสียง ที่มีรูปพยัญชนะต้น</p> <p>เหมือนกัน ตัวสะกดและตัวการันต์ต่างกัน</p> <p>ออกเสียงอย่างเดียวกัน และมีความหมายของคำ</p> <p>ต่างกันได้ถูกต้อง</p> <p>3. อ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำพ้องเสียง</p> <p>ที่มีรูปพยัญชนะต้นเหมือนกัน ตัวสะกดและตัวการันต์ต่างกัน ออกเสียงอย่างเดียวกัน</p> <p>และมีความหมายของคำต่างกันได้ถูกต้อง</p> <p>4. วิเคราะห์คำและบอกความหมายของคำพ้องเสียง</p> <p>ที่มีรูปพยัญชนะต้นเหมือนกัน ตัวสะกดและตัวการันต์ต่างกัน ออกเสียงอย่างเดียวกัน</p> <p>และมีความหมายของคำต่างกัน ในประโยคได้</p>	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้องเสียง</p>

<p>5. เลือกใช้คำพ้องเสียง ที่มีรูปพยัญชนะต้นเหมือนกัน ตัวสะกดและตัวการันต์ต่างกัน ออกเสียงอย่างเดียวกัน และมีความหมายของคำต่างกัน ได้ถูกต้องตามบริบท</p>	
<p style="text-align: center;"><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6</u></p> <p>1. บอกลักษณะ อ่านออกเสียงและเขียนสะกด คำพ้องเสียง ที่ออกเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน แต่รูปพยัญชนะต้น ตัวสะกด ตัวการันต์ต่างกัน และมีความหมายของคำต่างกัน ได้ถูกต้อง</p> <p>2. บอกลักษณะ อ่านออกเสียงและเขียนสะกด คำพ้องเสียงที่ใช้อักษรคู่ คือ อักษรสูงกับอักษรต่ำ รูปวรรณยุกต์ต่างกัน และมีความหมายของคำต่างกัน ได้ถูกต้อง</p> <p>3. บอกลักษณะ อ่านออกเสียงและเขียนสะกด คำพ้องเสียง คำที่ใช้อักษรนำ คือ ห นำ อักษรต่ำเดียว ออกเสียงอ่านอย่างเดียวกัน แต่ใช้รูปวรรณยุกต์ และมีความหมายของคำต่างกัน ได้ถูกต้อง</p>	<p>* การสร้างคำ - คำพ้องเสียง</p>

ตาราง 16 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p>4. วิเคราะห์คำและบอกความหมายของคำพ้องเสียง ที่ออกเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน แต่รูปพยัญชนะต้น ตัวสะกด ตัวการันต์ต่างกัน และมีความหมายของคำต่างกัน, คำพ้องเสียงที่ใช้อักษรคู่ คือ อักษรสูงกับอักษรต่ำ</p>	

<p>รูปวรรณยุกต์ต่างกัน และมีความหมายของคำต่างกัน และคำพ้องเสียง คำที่ใช้อักษรนำ คือ ห นำอักษรต่ำเดี่ยว ออกเสียงอ่านอย่างเดียวกัน แต่ใช้รูปวรรณยุกต์ และมีความหมายของคำต่างกันในประโยคได้</p> <p>5. เลือกใช้คำพ้องเสียง ออกเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน แต่รูปพยัญชนะต้น ตัวสะกดตัวการันต์ต่างกันและมีความหมายของคำต่างกัน,</p> <p>คำพ้องเสียงที่ใช้อักษรคู่ คือ อักษรสูงกับอักษรต่ำ</p> <p>รูปวรรณยุกต์ต่างกัน และมีความหมายของคำต่างกัน และคำพ้องเสียง คำที่ใช้อักษรนำ คือ ห นำอักษรต่ำเดี่ยว ออกเสียงอ่านอย่างเดียวกัน</p> <p>แต่ใช้รูปวรรณยุกต์ และมีความหมายของคำต่างกันได้ถูกต้องตามบริบท</p>	
<p style="text-align: center;"><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7</u></p> <p>1. บอกลักษณะของคำพ้องเสียง ที่ใช้ ไ-, ไ-, ไ-ย, -ย มีเสียงซ้ำกัน แต่ใช้คนละความหมายได้</p> <p>ถูกต้อง</p> <p>2. อ่านออกเสียงคำพ้องเสียง ที่ใช้ ไ-, ไ-, ไ-ย, -ย มีเสียงซ้ำกัน แต่ใช้คนละความหมายได้</p> <p>ถูกต้อง</p> <p>3. เขียนสะกดคำพ้องเสียง ที่ใช้ ไ-, ไ-, ไ-ย, -ย มีเสียงซ้ำกัน แต่ใช้คนละความหมายได้</p> <p>ถูกต้อง</p> <p>4. วิเคราะห์คำและบอกความหมายของคำพ้องเสียง ที่ใช้ ไ-, ไ-, ไ-ย, -ย มีเสียงซ้ำกัน แต่ใช้คนละความหมายในประโยคได้</p> <p>5. เลือกใช้คำพ้องเสียง ที่ใช้ ไ-, ไ-, ไ-ย, -ย</p>	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้องเสียง</p>

มีเสียงซ้ำกัน แต่ใช้คนละความหมายได้ ถูกต้อง ตามบริบท	
--	--

ตาราง 16 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ ความเข้าใจ ในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงได้ถูกต้องตามบริบท 2. อ่านทำนองเสนาะ บทร้อยกรองช่วยจำ “คำพ้องเสียง” แต่งด้วยโคลงสี่สุภาพได้ ถูกต้อง 3. วิเคราะห์คำและบอกความหมายของคำพ้องเสียง ได้ถูกต้อง 4. จับใจความสำคัญจากบทร้อยกรองช่วยจำ “คำพ้องเสียง” ที่อ่านได้ 5. นำความรู้จากการเขียนคำพ้องเสียงไปใช้ประโยชน์ได้ 	<p>* การสร้างคำ - คำพ้องเสียง</p>

ตาราง 17 แสดงการจัดหน่วยการเรียนรู้ (รายชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 - 8

แผนที่	สาระสำคัญ	จำนวน (ชั่วโมง)
5	คำพ้องเสียง คือคำที่ออกเสียงอ่านเหมือนกัน แต่เขียนสะกดต่างกัน และมีความหมายของคำต่างกัน	1
6	ในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงให้ถูกต้อง จะต้องรู้ความหมายของคำ ๆ นั้น หรือพิจารณาจากบริบทก่อน จึงจะเขียนสะกดคำพ้องเสียงได้ถูกต้อง และสื่อสารได้เข้าใจ	1
7	การเขียนสะกดคำพ้องเสียงที่ออกเสียง “ไอ” ให้ถูกต้องจะต้องรู้ ความหมาย ของคำและจำหลักการใช้ได้	1
8	คำพ้องเสียง เป็นคำที่อ่านเหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน และมีความหมาย ต่างกัน การเขียนคำพ้องเสียงให้ถูกต้อง จะต้องรู้ความหมายของคำและข้อความ แวดล้อม การอ่านร้อยกรองเป็นการอ่านที่ใส่ใจทำนองเสียงสูงต่ำ ตามคำประพันธ์แต่ ละชนิด ทำให้เกิดความไพเราะเสนาะหู เกิดความซาบซึ้ง เพลิดเพลิน เพราะบทร้อย กรอง จะมีสัมผัสคล้องจองกัน ช่วยให้เกิดความจำได้ง่าย	1

ตาราง 18 แสดงการจัดหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 - 11

จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p style="text-align: center;"><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บอกลักษณะของคำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) ได้ถูกต้อง 2. จำแนกคำที่เป็นคำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) ในกลุ่มคำได้ 3. บอกหน้าที่ของคำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) ได้ถูกต้องตามบริบทของประโยค 4. พิจารณาชนิดและหน้าที่ของคำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) ที่มีอยู่หลายแห่งในประโยคเดียวกันได้ 5. นำความรู้และทักษะ การพิจารณา คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) ไปใช้พัฒนาการคิด วิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้อง 	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)</p>
<p style="text-align: center;"><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตคำที่อ่านและเขียนเหมือนกัน แต่มีความหมายต่างกัน จากสื่อต่าง ๆ ได้ 2. ทายปริศนาปัญหาเขาวงกต ที่ใช้คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) สื่อความหมาย เพื่อใช้หาคำตอบได้ถูกต้อง 3. คิด วิเคราะห์ ไชปริศนาคำกลอน ที่ใช้ความหมาย สื่อถึงคำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) ได้ 	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)</p>

<p>4. พิจารณารูปและหน้าที่ของคำพ้องรูปพ้องเสียง</p> <p>(คำหลายความหมาย) ที่มีอยู่หลายแห่งในประโยค</p> <p>เดียวกัน และบอกความหมายของคำนั้นได้ถูกต้อง</p> <p>ตามบริบท</p> <p>5. นำความรู้ ทักษะการพิจารณาคำพ้องรูปพ้องเสียง</p> <p>(คำหลายความหมาย) ไปใช้พัฒนาการคิดวิเคราะห์ เพื่อการสื่อสารและสื่อความหมายนำไปสู่ความเข้าใจที่ถูกต้อง</p>	
---	--

ตาราง 18 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11</u></p> <p>1. บอกลักษณะของคำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2. บอกลักษณะของคำชนิดต่าง ๆ ในภาษาไทยได้</p> <p>3. จำแนกคำในแต่ละชนิดได้ถูกต้องตามหน้าที่ที่ใช้ในประโยค</p> <p>4. ใช้ความรู้ เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย ช่วยในการจำแนกคำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) จากประโยคหรือข้อความได้</p> <p>5. อ่านออกเสียงทำนองเสนาะ บทร้อยกรองช่วยจำ</p> <p>“คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)” ที่แต่งด้วยกลอนสุภาพได้ถูกต้อง</p>	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)</p>

ตาราง 19 แสดงการจัดหน่วยการเรียนรู้ (รายชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 - 11

แผนที่	สาระสำคัญ	จำนวน (ชั่วโมง)
9	คำในภาษาไทยบางคำ คำ ๆ เดียว อาจทำหน้าที่ได้หลายอย่าง และมีหลายความหมาย	1
10	คำพ้องรูปพ้องเสียง เป็นคำที่เขียนเหมือนกัน อ่านเหมือนกัน แต่ ความหมายแตกต่างกัน เป็นคำต่างชนิด และทำหน้าที่กัน	1
11	คำพ้องรูปพ้องเสียง เป็นคำที่เขียนเหมือนกัน อ่านเหมือนกัน แต่ ความหมายแตกต่างกัน เป็นคำต่างชนิด ต่างหน้าที่กัน คำในภาษาไทยบางคำ คำ ๆ เดียว อาจทำหน้าที่ได้หลายอย่าง และมีหลายความหมาย การอ่านบทร้อยกรอง นอกจากจะได้รับความเพลิดเพลินแล้ว ผู้อ่าน สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ง่าย เพราะ บทร้อยกรองมีสัมผัส บังคับคล้องจอง	1

ตาราง 20 แสดงการจัดหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 - 16

จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บอกลักษณะของคำพ้องความหมาย (คำ ไวพจน์) และนำไปใช้ได้ถูกต้อง 2. อ่านคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ได้ 3. เขียนสะกดคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ได้ 4. บอกประโยชน์ของคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ได้ 5. นำความรู้ เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำ ไวพจน์) ไปใช้ในการแต่งบทร้อยกรองได้อย่าง เหมาะสม 	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)</p>

<p style="text-align: center;"><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บอกลักษณะของคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) และนำไปใช้ได้ถูกต้อง 2. อ่านและเขียนสะกดคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ได้ 3. เลือกคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ที่ไม่เข้าพวก ได้ถูกต้อง 4. เลือกคำที่มีความหมายเหมือนกับ คำที่กำหนดให้ได้ 5. สรรหาคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) มาใช้ ได้อย่างเหมาะสม 	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)</p>
<p style="text-align: center;"><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บอกลักษณะของคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) และนำไปใช้ได้ถูกต้อง 2. อ่านและเขียนสะกดคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ได้ 3. ใช้คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ได้ถูกต้อง 4. บอกความหมายของคำไวพจน์ได้ 5. คิด วิเคราะห์ ความหมายของคำพ้อง ความหมาย (คำไวพจน์) ที่มีความหมายเหมือนกัน ได้อย่างถูกต้อง 	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)</p>

ตาราง 20 (ต่อ)

จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
<p style="text-align: center;"><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. บอกลักษณะของคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) และนำไปใช้ได้ถูกต้อง 	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)</p>

<p>2. อ่านและเขียนสะกดคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ได้</p> <p>3. บอกประโยชน์ของคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ได้</p> <p>4. นำความรู้ เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ไปใช้ในการแต่งบทร้อยกรองได้อย่างเหมาะสม</p> <p>5. อ่านออกเสียงทำนองเสนาะ บทร้อยกรองช่วยจำ</p> <p>“คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)” ที่แต่งด้วยกลอนสุภาพได้ถูกต้อง</p>	
<p><u>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 16</u></p> <p>1. มีความรู้ ความเข้าใจ เรื่อง คำพ้อง ทั้ง 4 ชนิด</p> <p>2. อธิบายลักษณะของคำพ้องแต่ละชนิดได้</p> <p>3. วิเคราะห์คำและบอกความหมายได้ถูกต้อง</p> <p>4. อ่านทำนองเสนาะ บทร้อยกรองช่วยจำ “คำพ้อง” ได้ถูกต้องทั้ง 4 ชนิด</p> <p>5. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่ย่านได้</p>	<p>* การสร้างคำ</p> <p>- คำพ้อง</p>

ตาราง 21 แสดงการจัดหน่วยการเรียนรู้ (รายชั่วโมง) หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 - 16

แผนที่	สาระสำคัญ	จำนวน (ชั่วโมง)
12	การใช้คำในภาษาไทยให้ตรงหน้าที่และตรงความหมาย เป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าใช้ผิดความหมาย จะทำให้เกิดความเข้าใจไม่ถูกต้อง ส่งผลให้การสื่อสารไม่ได้ผลดี	1
13	คำที่เขียนและอ่านต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน เรียกว่า “คำพ้องความหมาย” หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “คำไวพจน์”	1
14	คำพ้องความหมาย คือ คำคนละคำกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันมาก	1

ตาราง 21 (ต่อ)

แผนที่	สาระสำคัญ	จำนวน (ชั่วโมง)
15	<p>การใช้คำในภาษาไทยให้ตรงหน้าที่และตรงความหมาย เป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าใช้ผิดความหมาย จะทำให้เกิดความเข้าใจไม่ถูกต้อง ส่งผลให้การสื่อสารไม่ได้ผลดี คำพ้องความหมาย คือ คำคนละคำกัน มีลักษณะเป็นคำที่เขียนและอ่านต่างกัน</p> <p>แต่มีความหมายเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกัน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “คำไวพจน์”</p> <p>การอ่านบทร้อยกรอง นอกจากจะได้รับความเพลิดเพลินแล้ว ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ง่าย เพราะ บทร้อยกรองมีสัมผัสบังคับคล้องจอง</p>	1
16	<p>คำพ้องรูปเป็นคำที่เขียนเหมือนกัน แต่อ่านต่างกัน และมีความหมายต่างกัน</p> <p>การอ่านคำพ้องรูปให้ถูกต้อง ผู้อ่านต้องแยกว่าเป็นคำใด โดยดูจากความหมายและข้อความแวดล้อมซึ่งเรียกว่า “บริบท” เมื่อเข้าใจความหมายของข้อความนั้น</p> <p>จึงจะอ่านได้ถูกต้อง เมื่อสามารถอ่านคำพ้องรูปได้ถูกต้องได้ถูกต้องตามบริบท จึงจะสามารถบอกความหมายที่ถูกต้องของคำพ้องรูปนั้นได้</p> <p>คำพ้องเสียง คือ คำที่ออกเสียงอ่านเหมือนกัน แต่เขียนสะกดต่างกัน และมีความหมายของคำต่างกัน ในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงให้ถูกต้อง จะต้องรู้ความหมายของคำ ๆ นั้น หรือพิจารณาจากบริบทก่อน</p> <p>จึงจะเขียนสะกดคำพ้องเสียงได้ถูกต้อง และสื่อสารได้เข้าใจ</p> <p>คำพ้องรูปพ้องเสียง เป็นคำที่เขียนเหมือนกัน อ่านเหมือนกัน แต่ความหมายแตกต่างกัน เป็นคำต่างชนิด และต่างหน้าที่กัน คำในภาษาไทยบางคำ คำ ๆ เดียว อาจทำหน้าที่ได้หลายอย่าง และมีหลายความหมาย</p> <p>คำพ้องความหมาย คือ คำคนละคำกัน แต่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน มีลักษณะเป็นคำที่เขียนและอ่านต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน</p>	1

	<p>หรือใกล้เคียงกัน เรียกว่า “คำพ้องความหมาย” หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “คำไวพจน์” การใช้คำในภาษาไทยให้ตรงหน้าที่และตรงความหมายเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าใช้ผิดความหมาย จะทำให้เกิดความเข้าใจไม่ถูกต้อง ส่งผลให้การสื่อสารไม่ได้ผลดี</p> <p>การนำเนื้อหาสาระ เรื่อง คำพ้อง ทั้ง 4 ชนิด มาประพันธ์เป็นบทร้อยกรอง</p> <p>ช่วยจำ เพื่อช่วยเสริมได้เสริมทักษะการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง เนื่องจากการอ่านร้อยกรองเป็นการอ่านที่ใส่ใจทำนองเสียงสูงต่ำ ตามคำประพันธ์แต่ละชนิด ทำให้เกิดความไพเราะเสนาะหู เกิดความซาบซึ้ง เพลิดเพลิน เพราะ บทร้อยกรองจะมีสัมผัสคล้องจองกัน ช่วยให้เกิดความจำได้ง่าย</p>	
--	--	--

เอกสารเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) เป็นสมรรถภาพทางสมองในด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากครู สำหรับความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้กล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

อารีย์ วชิรวารการ (2542 หน้า 143) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน การสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ

ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ แต่คนส่วนมากเข้าใจว่าผลสัมฤทธิ์เกิดขึ้นจากการสอนภายในโรงเรียนและมองในแง่ความรู้ความสามารถทางสมองเท่านั้น ในทางที่เป็นจริงแล้วความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรม ก็เป็นผลจากการฝึกและอบรมซึ่งกันนับว่าเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544 หน้า 71) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง

ผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งแสดงออกมา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

สุนีย์ ลิ้มรสสุคนธ์ (2544 หน้า 42) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมองหรือประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลสามารถวัดได้โดยการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

ชวาล แพร์ตันกุล (2546 หน้า 15) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ สมรรถภาพต่าง ๆ ของสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรประกอบด้วยสิ่งสำคัญอย่างน้อย คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2546 หน้า 29) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) ว่าหมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือคือมวลงประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง

ไพศาล หวังพานิช (2546 หน้า 30 - 31) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นพฤติกรรมหรือความสามารถที่เป็นผลจากการเรียนการสอน เป็นลักษณะของผู้เรียนที่พัฒนาองามขึ้นมาจากการฝึกอบรมสั่งสอนโดยตรง คือ เป็นพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนของเด็กนั่นเอง ซึ่งได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ในการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นควรคำนึงถึงคุณลักษณะของข้อสอบที่ดี

วรรณิ โสมประยูร (2547 หน้า 26) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความสามารถหรือพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ซึ่งพัฒนาขึ้นหลังจากได้รับการอบรมสั่งสอนและฝึกโดยตรง

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 หน้า 13) สรุปไว้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใด ๆ ที่ต้องอาศัยทักษะหรือมีฉะนั้นก็ต้องอาศัยความรู้ในวิชาหนึ่งวิชาใด

ประกาย เสวรัตน์ (2556 หน้า 11) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ผลลัพธ์หรือพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เป็นความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า เป็นสิ่งที่ใช้ตรวจสอบระดับความสามารถของผู้เรียนว่าหลังจากเรียนผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้นน้อยเพียงใด

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นพฤติกรรมหรือความสามารถเป็นผลมาจากการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากครู ถือเป็นความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ สมรรถภาพต่าง ๆ ของสมอง ในการศึกษา

ครั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 หน้า 29 - 31) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพสมองของบุคคลว่าเรียนรู้อะไรบ้างและมีความสามารถในด้านใดมากน้อยเท่าไร เช่น มีพฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้

การวิเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ในระดับใด นั่นคือการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนทางด้านพุทธิพิสัยซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาที่เรียน คือ

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมา ให้ทำการสังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปะศึกษา วิชาพลศึกษา เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ” ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา รวมถึงพฤติกรรม ความสามารถด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนมีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

- 2.1 การสอบแบบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักกระทำเป็นรายบุคคลซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการ

ใช้ ผลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบแบบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการใช้ ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบ

สอบ ปริญญาโท ซึ่งต้องการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ ตลอดจนแง่มุมต่าง ๆ การสอบปากเปล่า สามารถสอบวัดได้ละเอียดลึกซึ้ง และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม

ได้ตามความต้องการ

- 2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบ เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือซึ่งมีรูปแบบการตอบอยู่ 2 แบบ คือ

- 1.1.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ ซึ่งได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง

- 1.1.2 แบบจำกัดคำตอบ ซึ่งเป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบ

หรือกำหนดคำถามมาให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำถามคำตอบอยู่ 4 รูปแบบ คือ

- 1) แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง

- 2) แบบจับคู่
- 3) แบบเติมคำ
- 4) แบบเลือกตอบ

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดพฤติกรรม 3 กลุ่มพฤติกรรมด้วยกัน คือ

1. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถและความคิด

รวมทั้งการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลจากการเรียนการสอน ซึ่งพฤติกรรมด้าน
ความรู้

และความคิด ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย 6 ชั้นดังนี้

1) ความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะรักษาไว้ซึ่งเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้รับ

จาก

การเรียนการสอน และประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งที่สัมพันธ์กับประสบการณ์นั้น ๆ
และสามารถถ่ายทอดออกมาได้ถูกต้อง

2) ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ และสรุปความเกี่ยวกับ
สิ่งที่ได้พบ ซึ่งเป็นเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับรู้ และสามารถสื่อความเข้าใจที่

ตน

มีอยู่นั้นไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

3) การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์
และวิธีการต่าง ๆ ซึ่งได้รับจากการเรียนรู้ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์จริงใน

ชีวิตประจำวัน

หรือสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายกันได้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4) การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนกเรื่องราว ข้อเท็จจริง หรือเหตุการณ์
ใด ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสามารถบอกได้ว่าส่วนย่อย ๆ นั้น แต่ละส่วนสำคัญ

อย่างไร

ส่วนใดสำคัญที่สุด แต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และมีหลักการใดร่วมกันอยู่

5) การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าด้วยกัน
ให้เป็นส่วนใหญ่ ทำให้ได้ผลผลิตที่แปลกใหม่และดีไปกว่าเดิม พฤติกรรมด้านนี้เน้นให้

เกิด

ความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่

6) การประเมินผล หมายถึง ความสามารถที่จะใช้ความรู้ที่เรียนมาในการตัดสินใจ

คุณค่า

ของบุคคล เรื่องราว อย่างมีหลักเกณฑ์

2. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงเปลี่ยนแปลงทางด้านจิต

ในเจตคติ ค่านิยม ความสนใจ ความชื่นชมของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย

5 ชั้นดังนี้

- 1) การรับรู้ เป็นความสามารถในการจับใจต่อการรับรู้สิ่งเร้าต่าง ๆ ได้มากในเวลาจำกัด
- 2) การตอบสนอง เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะของความยินยอม เต็มใจ และพอใจ
- 3) การสร้างคุณค่าหรือค่านิยม เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรู้สำนึกในคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ จนเกิดการยอมรับและเชื่อถือในสิ่งนั้น
- 4) การจัดระบบคุณค่าหรือค่านิยม เป็นการนำค่านิยมมาจัดให้เป็นระบบโดยอาศัยกระบวนการ จัดพวก หาความสัมพันธ์ และกำหนดค่านิยมที่เด่นและสำคัญ แล้วนำกระบวนการนั้น

มาสร้างระบบค่านิยมที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ต่อไป

- 5) การสร้างลักษณะนิสัย เป็นความสามารถในการจัดระบบค่านิยมที่บุคคลยึดถืออยู่ จนสามารถ ควบคุมพฤติกรรมและทำให้เกิดบูรณาการทางความเชื่อ ความคิด เจตคติ และก่อให้เกิด พฤติกรรมที่เป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคลแต่ละคน

3. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้กลไกทางกายและทางสมองได้สัมพันธ์กัน จนสามารถใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำงานอย่างมีจุดหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็นพฤติกรรมย่อย 7 ชั้นดังนี้

- 1) การรับรู้ เป็นการรับรู้โดยประสาทสัมผัสเกี่ยวกับรูปธรรม เช่น วัตถุ สิ่งของ และนามธรรม เช่น คุณสมบัติหรือความสัมพันธ์
- 2) การเตรียมพร้อม เป็นความพร้อมทั้งทางใจ ความพร้อมทางกาย และความพร้อมทางอารมณ์
- 3) การเลียนแบบ เป็นการทำตามหรือเลียนแบบ
- 4) การปฏิบัติได้ เป็นพฤติกรรมตอบสนองที่พัฒนาจนเป็นนิสัย
- 5) การตอบสนองที่ซับซ้อน เป็นการแสดงออกที่ซับซ้อนตามกระบวนการปฏิบัติอย่างไม่ลังเลและเป็นไปโดยอัตโนมัติ
- 6) การดัดแปลง เป็นขั้นที่ทดลองหาวิธีอื่นมาปฏิบัติ หลังจากที่ได้ปฏิบัติวิธีเดิมจนชำนาญแล้ว

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้มากขึ้น

7) การริเริ่ม เป็นการประยุกต์สิ่งที่ได้ดัดแปลงแล้ว เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ขึ้น

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหานั้นเป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลายในโรงเรียน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการสอบวัด เรียกว่า “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้” หรือ “แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” นั่นเอง

3. ประเภทของการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 หน้า 32 - 34) ได้กล่าวถึง ประเภทของการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนนั้น สามารถกระทำได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การทดสอบแบบอิงกลุ่มหรือการวัดผลแบบอิงกลุ่ม เป็นการทดสอบหรือการสอบวัดที่เกิดจาก

แนวความเชื่อในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ว่า ความสามารถของบุคคลใด ๆ ในเรื่องใดนั้นไม่เท่ากัน บางคนมีความสามารถเด่น บางคนมีความสามารถด้อย และส่วน

ใหญ่ จะมีความสามารถปานกลาง การกระจายความสามารถของบุคคล ถ้านำมาเขียนกราฟ จะมีลักษณะคล้าย ๆ โค้งรูประฆังหรือที่เรียกว่า โค้งปกติ ดังนั้นการทดสอบแบบนี้จึงยึดคนส่วนใหญ่เป็นหลัก ในการเปรียบเทียบโดยพิจารณาคะแนนผลการสอบของบุคคลเทียบกับคนอื่น ๆ ในกลุ่มคะแนน จะมีความหมายก็ต่อเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนของบุคคลอื่น

ที่สอบด้วยข้อสอบฉบับเดียวกัน จุดมุ่งหมายของการทดสอบแบบนี้ก็เพื่อจะกระจายบุคคลทั้งกลุ่ม ไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล นั่นก็คือ คนที่มีความสามารถสูงจะได้คะแนนสูง

คนที่มีความสามารถด้อยกว่าก็จะได้คะแนนลดหลั่นลงมาจนถึงคะแนนต่ำสุด

2. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์หรือการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ ยึดความเชื่อในเรื่องการเรียนเพื่อรอบกล่าวคือ ยึดหลักการว่าในการเรียนการสอนนั้นจะต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดประสบความสำเร็จในการเรียน แม้ว่าผู้เรียนจะมีลักษณะแตกต่างกันก็ตาม แต่ทุกคนควรได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาไปถึงขีดความสามารถสูงสุดของตนโดยอาจใช้เวลาแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ดังนั้นการทดสอบแบบอิงเกณฑ์จึงมีการกำหนดเกณฑ์ขึ้น แล้วนำผลสอบวัดของแต่ละบุคคลเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และไม่ต้องนำผลไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ในกลุ่ม ความสำคัญของการทดสอบแบบนี้จึงอยู่ที่การกำหนดเกณฑ์เป็นสำคัญ เกณฑ์ หมายถึง กลุ่มของพฤติกรรมที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละวิชาตามจุดมุ่งหมายของการสอน

แต่ละบทหรือแต่ละหน่วยการเรียนรู้ของรายวิชานั้นซึ่งอาจเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมหรือกลุ่มของพฤติกรรมก็ได้ จุดมุ่งหมายของการทดสอบแบบนี้จึงเป็นการตรวจสอบดูว่า ใครเรียนได้ถึงเกณฑ์ และใครยังไม่ถึงเกณฑ์ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป เช่น อาจให้มีการเรียนซ่อมเสริม เป็นต้น

นอกจากนี้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยังแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ในเนื้อหาและมีทักษะการสร้างแบบทดสอบ มีการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ

มีคำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการสอบ การให้คะแนน และการแปลผล มีความเป็นปรนัย (Objective) มีความเที่ยงตรง(Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability)

แบบทดสอบมาตรฐาน

ได้แก่ California Achievement Test, Iowa Test Of Basic Skills, Stand Ford

Achievement Test และ The Metropolitan Achievement Test เป็นต้น

2. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher Made Test) เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างเพื่อใช้ในการทดสอบนักเรียนในชั้นเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบปรนัย (Objective test) ได้แก่

1) แบบถูก - ผิด (True - false)

2) แบบจับคู่ (Matching)

3) แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) หรือแบบคำตอบสั้น (Short answer)

4) แบบเลือกตอบ (Multiple choice)

1.2 แบบอัตนัย (Essay test) ได้แก่

1) แบบจำกัดคำตอบ (Restricted response items)

2) แบบไม่จำกัดคำตอบหรือตอบอย่างเสรี (Extended response items)

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับประเภทของการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนนั้น สามารถกระทำได้ 2 ลักษณะ คือ การทดสอบแบบอิงกลุ่มและการทดสอบ

แบบอิงเกณฑ์ นอกจากนี้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

แบบทดสอบมาตรฐานซึ่งเป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญและแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบ

ที่ครูสร้างเพื่อใช้ในการทดสอบนักเรียนในชั้นเรียน

4. กระบวนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 หน้า 47 - 52) ได้เสนอกระบวนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ 4 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นวางแผน สิ่งที่ควรปฏิบัติในการวางแผนสร้างข้อสอบ คือ
  - 1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างข้อสอบทุกครั้งต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนและแน่นอน
ว่าเพื่อวัตถุประสงค์ใด
  - 1.2 กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดในชั้นเนื้อหา กำหนดขอบข่ายของเนื้อหา และพฤติกรรมที่จะออกข้อสอบได้เหมาะสมก็จะช่วยให้ข้อสอบมีความเที่ยงตรง
  - 1.3 กำหนดชนิดและรูปแบบของข้อสอบ ในการสอบวัดต้องเลือกใช้ชนิดและรูปแบบของข้อสอบให้เหมาะสม
  - 1.4 กำหนดส่วนประกอบอื่น ๆ ที่จำเป็นในการออกข้อสอบและในการเลือกข้อสอบ คือ การกำหนดเวลาในการสร้างข้อสอบ บุคลากรในการสร้างข้อสอบ จำนวนข้อสอบ วิธีการตรวจ วิธีตรวจและให้คะแนน เป็นต้น
2. ชั้นเตรียมงาน เป็นการเตรียมสิ่งที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างข้อสอบ ได้แก่ หลักสูตร หนังสือแบบเรียน ทำการวิเคราะห์หลักสูตร อุปกรณ์ในการพิมพ์ การอัดสำเนา ฯลฯ
3. ชั้นลงมือปฏิบัติ เป็นชั้นลงมือเขียนข้อสอบ ในกรณีการสร้างข้อสอบนั้นทำในรูปคณะกรรมการ คณะกรรมการแบ่งงานกันเขียนข้อสอบ แล้วนัดหมายมาประชุมวิเคราะห์ข้อสอบที่สร้างขึ้น
4. ชั้นประเมินหรือตรวจสอบคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลไปปรับปรุงข้อสอบ มีขั้นตอนดังนี้
  - 4.1 ชั้นประเมินเบื้องต้น คือ การวิจารณ์ข้อสอบ โดยพิจารณาประเด็นต่อไปนี้ คือ
    - 1) ข้อคำถามวัดในสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่
    - 2) ข้อคำถามชัดเจนเข้าใจตรงกันหรือไม่
    - 3) ข้อคำถามมีคำตอบที่แน่นอนเพียงคำตอบเดียวหรือไม่
    - 4) ข้อคำถามใช้ภาษารัดกุม เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนหรือไม่
    - 5) ในกรณีเป็นข้อสอบเลือกตอบ พิจารณาตัวลวงเหมาะสมหรือไม่ เช่น เรียงลำดับเนื้อหา เรียงจากง่ายไปหายาก และการเรียงตัวเลือกในแต่ละข้อเหมาะสมสวยงามหรือไม่ เป็นต้น
  - 4.2 ชั้นตรวจสอบคุณภาพ หลังการทดสอบข้อสอบที่ผ่านการวิจารณ์และปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปพิมพ์ นำไปทดลอง (Try Out) เมื่อนำไปทดลองแล้วนำมาตรวจ ได้คะแนนและตรวจสอบคุณภาพ โดยพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้
    - 1) ความยากง่ายของข้อสอบ

- 2) อำนาจจำแนกของข้อสอบ
- 3) ค่าความเที่ยง
- 4) หาค่าสถิติพื้นฐานของข้อสอบ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับกระบวนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนควรเป็นแบบเลือกตอบ มีหลักในการสร้างแบบทดสอบแบบ
เลือกตอบดังนี้

1. คำถามชัดเจน
2. คำตอบที่ถูกต้องต้องเป็นคำตอบที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ
3. คำตอบที่ถูกต้องกับคำตอบที่ผิดไม่แตกต่างกันเกินไป
4. แต่ละข้อจะต้องมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว
5. ตัวเลือกไม่กำกวม
6. เรียงลำดับตัวเลือกที่เป็นตัวเลข
7. ไม่ใช่คำฟุ่มเฟือย
8. มีตัวเลือก 4 หรือ 5 ตัว
9. กรณีใช้คำถามแบบปฏิเสธควรใช้ให้เหมาะสมและขีดเส้นใต้หรือพิมพ์ตัวใหญ่หรือตัวหนา
ตรงปฏิเสธนั้น
10. ไม่ควรให้ตัวเลือกตัวใดตัวเลือกหนึ่งมีโอกาสถูกบ่อยจนเกินไป

5. แนวทางในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ครูกำหนด
ซึ่งบลูม (Bloom, 1976 หน้า 78) ได้จัดกลุ่มวัตถุประสงค์ของการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับความรู้ ความคิด และการ
นำ
ความรู้ไปประยุกต์
2. ด้านเจตพิสัย (Affective Domain) เป็นวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับทักษะในการใช้ส่วนต่าง ๆ
ของร่างกาย การประสานของการใช้วัยวะต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน การตรวจสอบระดับ
ความรู้
ความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่า
ได้เกิด
3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นความสามารถทางร่างกายหรือด้านการ
ปฏิบัติงาน
อย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ การเลียนแบบ การทำอย่างต่อเนื่อง ฯลฯ

การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด สามารถวัดได้ 2 แนวทางตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่เปิด
สอน
คือ การวัดด้านปฏิบัติและการวัดด้านเนื้อหา

นอกจากนี้บลูม (Bloom, 1976 หน้า 139) ยังได้กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามี 3 ตัวแปร คือ

1. พฤติกรรมด้านปัญญา (Cognitive Entry Behavior) เป็นพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ หมายถึง การเรียนรู้ที่จำเป็นต้องการเรียนรู้เรื่องนั้น และมีมาก่อนเรียน ได้แก่ ความถนัด และพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนซึ่งเหมาะสมกับการเรียนรู้ใหม่
2. ลักษณะทางอารมณ์ (Affective Entry Characteristics) เป็นตัวกำหนดด้านอารมณ์ หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความกระตือรือร้นที่มีต่อเนื้อหาที่เรียน รวมถึงทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อ

เนื้อหาวิชา ต่อโรงเรียนและระบบการเรียน และมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง

3. คุณภาพของการสอน (Quality of Instruction) เป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย การชี้แนะ หมายถึง การบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และงานที่จะต้องทำให้ผู้เรียนทราบอย่างชัดเจน การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

การให้การเสริมแรงของครู การให้ข้อมูลย้อนกลับ หรือการให้ผู้เรียนรู้ผลว่าตนเองกระทำได้ดี ถูกต้องหรือไม่ และการแก้ไขข้อบกพร่อง

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับแนวทางในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (K) ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่ามี 3 ตัวแปร คือ พฤติกรรมด้านปัญญา (Cognitive Entry Behavior) ลักษณะทางอารมณ์ (Affective Entry Characteristics) และคุณภาพของการสอน (Quality of Instruction)

6. ประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีดังนี้

1. ใช้สำรวจทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับตำแหน่งการเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติทำให้เข้าใจนักเรียน
ได้ดีขึ้น

2. ใช้แนะแนวและประเมินค่าเกี่ยวกับการสอบได้สอบตกของแต่ละบุคคล จุดอ่อนและจุดเด่น
ของ

แต่ละบุคคล การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนฉลาดและนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ
การปรับปรุงการสอน

3. ใช้จัดกลุ่มนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า แบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วยในการวิจัยทางการศึกษา เปรียบเทียบผลการเรียนในวิชาที่สอบแตกต่างกัน

โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานเป็นเครื่องมือวัด

7. ลักษณะเครื่องมือวัดผลการเรียนที่ดี

พิมพา สุวรรณฤทธิ์ (2542 หน้า 29 - 30) กล่าวถึง สิ่งสำคัญที่จะทำให้การประเมินทาง
การศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นที่เชื่อถือได้ ก็คือ การใช้เครื่องมือ
วัดผลการเรียน

ที่มีคุณภาพดี ซึ่งจะพิจารณาได้จากคุณลักษณะดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ความเที่ยงตรงหรือความตรง เป็นคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างยิ่ง
ของเครื่องมือวัดผลทุกประเภท เพราะเป็นดัชนีที่จะบอกให้ทราบว่าเครื่องมือวัดผลชนิดนั้น
สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้มากน้อยเพียงใด ถูกต้องตรงตามความมุ่งหมายหรือไม่
ความเที่ยงตรงแบ่งออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1) ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง เครื่องมือที่วัดได้สอดคล้องกับ
เนื้อหาที่ต้องการวัดและสามารถวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด เช่น ถ้าต้องการ
จะวัดเนื้อหา

เกี่ยวกับเรื่องประเพณีในท้องถิ่นของตนก็ต้องสร้างเครื่องมือวัดในเรื่องเกี่ยวกับ
ประเพณี

ในท้องถิ่นจึงจะถือว่าเครื่องมือวัดชนิดนั้นมีความตรงตามเนื้อหา

2) ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Content Validity) หมายถึง เครื่องมือที่วัดได้ตรงตาม
คุณลักษณะที่มีลักษณะเป็นนามธรรมที่ต้องการจะวัดได้ เช่น เป็นเครื่องมือที่วัด
ความสนใจ
ของผู้เรียน คำถามที่ใช้ก็จะต้องเป็นคำถามที่แสดงถึงความสนใจของ
ผู้เรียนอย่างแท้จริง

3) ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึง เครื่องมือที่วัดได้ตรงตามสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนในปัจจุบัน เช่น ถ้าสภาพในชั้นเรียนผู้ที่เรียนเรื่องการเทียบ บัญญัติไตรยางศ์ได้ดี เมื่อวัดผลออกมาแล้วเขาก็ควรจะได้คะแนนดีด้วย

4) ความเที่ยงตรงในการพยากรณ์ (Predictive Validity) หมายถึง เครื่องมือที่วัดได้ตรงตามสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น การสอบเพื่อคัดเลือกผู้ที่สอบคัดเลือกเพื่อเรียนต่อ ถ้าตอนสอบคัดเลือกผู้ที่ได้คะแนนสูงเมื่อเรียนแล้วได้ผล การเรียนดี ก็แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้วัดตอนสอบคัดเลือกมีความเที่ยงตรงในการพยากรณ์

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ความเชื่อมั่นหรือความเที่ยง เป็นความสามารถของเครื่องมือวัดที่สามารถจะให้ผลคงที่ ไม่ว่าจะวัดซ้ำกี่ครั้งก็ตามหรืออาจกล่าวได้ว่าผลจากการวัดด้วย เครื่องมือ ชุดที่หนึ่งจะมีค่าความเชื่อมั่นนำหน้าเครื่องมือชุดนั้นไปวัดซ้ำกับนักเรียนชุดเดิมแล้วนักเรียน ได้คะแนนในลำดับที่เหมือนเดิมหรือไม่เหมือนเดิม

3. ประสิทธิภาพในการใช้ (Efficiency) เป็นคุณภาพของเครื่องมือวัดผลที่สามารถให้ผลการวัด ได้มากและถูกต้องโดยลงทุน เช่น ใช้เวลาในการทำเครื่องมือ น้อย ลงทุนไม่มาก ประหยัด ในเรื่องเวลาและแรงงาน ดังนั้นการเลือกใช้เครื่องมือจะต้องพิจารณาว่าควรใช้เครื่องมือชนิดใด จึงจะมีประสิทธิภาพในการใช้ดี

4. ยุติธรรม (Fair) เครื่องมือที่จะใช้ในการวัดผลการเรียนการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความยุติธรรม กล่าวคือ จะต้องไม่ให้เกิดการได้เปรียบหรือเสียเปรียบในกลุ่มคนที่ถูกวัด ด้วยกัน และคุณลักษณะข้อนี้มีความจำเป็นมาก ถ้าต้องการที่จะนำผลจากการวัดนักเรียนแต่ละคน มาเปรียบเทียบกัน โดยเฉพาะในการวัดเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาเหตุ สำคัญ

ที่ก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรมมีหลายประการ เช่น เครื่องมือที่ใช้แต่ละคนแตกต่างกันหรือ เครื่องมือชนิดเดียวกันแต่ข้อความแตกต่างกัน เวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบของ นักเรียนแต่ละคน แตกต่างกัน โอกาสในการที่จะเตรียมตัวสำหรับการทดสอบแตกต่างกัน เช่น บางคนรู้ตัวก่อน จึงมีการเตรียมตัวล่วงหน้าแต่บางคนไม่รู้ตัว

5. ความสะดวกในการใช้ เครื่องมือวัดผลที่ดีจะต้องใช้สะดวก มีคำชี้แจงชัดเจน การใช้เครื่องมือ ไม่ต้องอาศัยอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ยุ่งยากมากมาย และไม่ทำให้เกิดปัญหาให้กับผู้ให้นำเครื่องมือไปใช้

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะเครื่องมือวัดผลการเรียนที่ดีได้ว่า ลักษณะเครื่องมือวัดผลการเรียนที่ดีจะต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) มีความเชื่อมั่น (Reliability) มีประสิทธิภาพในการใช้ (Efficiency)

มีความยุติธรรม (Fair) และมีความสะดวกในการนำไปใช้

ในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นี้ ผู้ศึกษาได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นมา 2 ฉบับ ฉบับแรกเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน) และฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน) ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน) นี้ ให้เป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน) แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice) จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 2 ฉบับนี้ เมื่อผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้ศึกษาได้นำมาแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง

ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจึงจะได้แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ จากนั้นผู้ศึกษาจึงจะสามารถนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน) ไปใช้ประเมินผลก่อนเรียน (Pretest) ได้ ส่วนการประเมินผล

หลังเรียน (Posttest) จะใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน) ในการประเมินผล

เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของการทำงานที่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับแรงจูงใจในการตอบสนองจากแรงจูงใจหรือความต้องการ

ของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาพึงประสงค์ มีผู้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

กาญจณี เรืองมนตรี (2543 หน้า 1) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึก เช่น ความรู้สึกรัก ความรู้สึกชอบ ภูมิใจ สุขใจเต็มที่ ยินดี ประทับใจ เห็นด้วย อันจะมีผลให้เกิดความพึงพอใจ

ในการทำงาน มีการเสียสละ อุทิศร่างกายแรงใจและสติปัญญาให้แก่งานอย่างแท้จริง

วาสนา จันทรอุไร (2546 หน้า 15) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีที่เกิดจากการสัมผัส การรับรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ ยอมรับ เป็นไปตามความคาดหวังที่ทำให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

อารี พันธมณี (2546 หน้า 49) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่ดีที่มีต่อการปฏิบัติงาน คือ รู้สึกชอบ รัก พอใจ หรือเจตคติที่ดีต่องาน ซึ่งเกิดจากการได้รับ

การตอบสนองความต้องการทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุข เมื่อได้รับความสำเร็จตามต้องการหรือแรงจูงใจ

วงศ์เดือน มีทรัพย์ (2547 หน้า 35) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

รัชวลี วรวิทย์ (2548 หน้า 17) กล่าวว่าไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้น ๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการเรียนรู้ ค่านิยม และประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

วิไล รัตนพลที (2548 หน้า 34) กล่าวว่าไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจ ประทับใจจากการได้รับการตอบสนองความต้องการและมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จ ซึ่งจะแสดงออกมากทางพฤติกรรม โดยสังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงพฤติกรรม

ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2549 หน้า 38) กล่าวว่าไว้ว่าความพอใจ คือ ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบของบุคคลแต่ละคนที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นความรู้สึกที่อาจดำรงอยู่ได้นานพอสมควรและอาจมากหรือน้อยก็ได้

สรชัย พิศาลบุตร และคณะ (2549 หน้า 8) กล่าวว่าไว้ว่าความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ หมายถึง การที่ผู้ให้บริการได้รับสิ่งที่ต้องการแต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่ผู้ให้บริการ สามารถจัดหาหรือทำให้ได้โดยไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์หรือความถูกต้องเหมาะสม

วริวรรณ โชนงนุช (2551 หน้า 37) กล่าวว่าไว้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของแต่ละบุคคล ในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานที่ได้รับการตอบสนอง คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจ

ที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานมีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

สันติภาพ อุดมมงคล (2552 หน้า 85) กล่าวว่าไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ความประทับใจหรือการมีเจตคติที่ดีต่อการกระทำของบุคคลหรือการทำงานนั้น ๆ ซึ่งความพึงพอใจ เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีต่อความสำเร็จของงานให้เป็นไปได้ตามเป้าหมายที่วางไว้โดยมี ประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคล ในแนวทางที่เขา พึงประสงค์

ราชบัณฑิตยสถาน (2556 หน้า 775) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ คือ ความพยายามที่จะขจัด ความตึงเครียดหรือความกระวนกระวายหรือภาวะไม่ได้ดูสภาพในร่างกาย

ประกาย เสวรินทร์ (2556 หน้า 12) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางความคิดที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการเรียน

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับความหมายของความพึงพอใจได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ชอบ พอใจ เมื่อได้รับสิ่งที่ต้องการเป็นความรู้สึกของแต่ละบุคคลในทางบวก มีความประทับใจหรือมีเจตคติที่ดี

ต่องานนั้น ๆ และเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของงาน ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มุ่งมั่น มีขวัญและกำลังใจ ทำแล้วเกิดความสุขสบาย มีความสุข ส่งผลต่อความสำเร็จ เป็นความรู้สึกที่ดำรงอยู่ได้นาน อาจมากหรือน้อยก็ได้

2. ความสำคัญของความพึงพอใจ

วัลลภ แดงใหญ่ (2542 หน้า 12) กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจไว้ว่าการที่บุคคล มีความพึงพอใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมดังนี้

1. มีความเอาใจใส่ต่องาน ขยันติดตามผลงานที่ได้รับมอบหมายอยู่เสมอ เมื่อพบข้อบกพร่อง เสียหาย

ก็จะพยายามแก้ไขหรือชี้แจงต่อหัวหน้างานทราบ

2. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ยอมเสียสละเวลาและความสุขส่วนตัว เพื่องานโดยไม่ต้องชักชวนหรือขอร้อง

3. มีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่แตกแยก

4. ไม่ขาดหรือหยุดงานโดยไม่จำเป็น มีความสบายใจที่ได้ทำงานกับเพื่อนร่วมงาน

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับความสำคัญของความพึงพอใจได้ว่า การที่บุคคลมีความพึงพอใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเอาใจใส่ต่องาน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และมีความสบายใจที่ได้ทำงานกับเพื่อนร่วมงาน

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

มีผู้กล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ดังนี้

Shell and Csahman (Shell and Csahman, 1975 หน้า 252) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่ระบอบย้อนกลับ ความสุขที่สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ

จรรยา ทองถาวร (2536 หน้า 222 - 224) ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์โดยสรุปมาจากแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow) ได้ว่าความต้องการพื้นฐานของมนุษย์แบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการอาหาร เครื่องนุ่งห่ม
2. ความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย ได้แก่ ความต้องการมีความเป็นอยู่อย่างมั่นคง มีความปลอดภัยในร่างกายและทรัพย์สิน และมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงในสังคม
3. มีความต้องการทางสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก ความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม
4. ความต้องการเกียรติยศและชื่อเสียง ได้แก่ ความภูมิใจจากการได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น
5. ความต้องการความสำเร็จแห่งตน เป็นความต้องการระดับสูงสุด เป็นความต้องการที่อยากจะทำ

ให้เกิดความสำเร็จทุกอย่างตามความคิดของตน

สุรชัย ชินโย (2540 หน้า 10 - 13) กล่าวว่าความพึงพอใจจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจูงใจที่เป็นทฤษฎีพื้นฐานการกำหนดองค์ประกอบของความพึงพอใจ ได้แก่ ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow) คือ

1. มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อต้องการได้รับการตอบสนองแล้วก็มี ความต้องการอยากจะได้เป็นอย่างอื่นอีกต่อไป กระบวนการเช่นนี้ไม่มีที่สิ้นสุด
2. เมื่อมนุษย์มีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับขั้นใด ก็จะต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลต่าง ๆ ที่มีผล สมอง ในขั้นนั้น ๆ เมื่อต้องการได้รับการตอบสนองพอแล้ว อิทธิพลนั้นจะหมดความหมาย
3. มนุษย์มีความต้องการจำเป็นขึ้นไปตามลำดับ จากขั้นต่ำไปหาสูง (Hierarchy of Needs)

ขั้นต่ำสุด ความต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกาย (The physiological Needs) เป็นความต้องการด้านปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เช่น อาหาร น้ำ อากาศ

ขั้นที่สอง ความต้องการความปลอดภัย (The Safety Needs) เป็นความต้องการด้านความปลอดภัย ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ต่างก็ต้องการความปลอดภัยด้วยกันทั้งสิ้น เช่น ความปลอดภัยในการทำงาน

ขั้นที่สาม ความต้องการความรัก (The Love Needs) บุคคลที่อยู่ในขั้นนี้จะมีความรู้สึกและพยายามให้ได้มาซึ่งความรัก อาจจะลืมแม้แต่ความหิว ในขณะที่ตนต้องการความรัก สิ่งที่ต่าง คือเรื่องเพศ เป็นความต้องการทางร่างกาย แต่พฤติกรรมทางเพศเกิดขึ้นจากความต้องการความรัก ซึ่งรวมไปถึงการให้ความรักและการรับรัก

ขั้นที่สี่ ความต้องการได้รับการยกย่อง (The Esteem Needs) มนุษย์ปรารถนาจะมีสภาพที่มั่นคงเพื่อเกียรติยศและการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ความต้องการได้รับการยกย่อง รวมทั้งปรารถนาความสำเร็จที่จะดำรงชีวิตในโลกนี้ และความปรารถนาชื่อเสียงหรือศักดิ์ศรีที่คนอื่นยอมรับและการได้รับความสนใจจากผู้อื่น การที่ตนเองเป็นบุคคลสำคัญในสายตาของผู้อื่น

ขั้นสูงสุด ความต้องการกระทำในสิ่งต่าง ๆ ที่พึงพอใจเป็นพิเศษด้วยตนเอง (The Needs for Selfactualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุด เป็นความพอใจที่จะทำในสิ่งที่ยากจะทำเป็นพิเศษที่แสดงถึงความสามารถในการกระทำด้วยตนเองต่อเป้าหมายหรืออุดมคติอันสูงส่งที่ตนกำหนดไว้

ภิญโญ สาร (2541 หน้า 360 - 361) ได้สรุปไว้ว่าบุคลากรจะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และทำงานให้โรงเรียนได้นาน ๆ หรือไม่เพียงใด อาศัยสิ่งจูงใจหลายชนิดด้วยกันที่สำคัญ มี 5 ประการคือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ เช่น เงินและสิ่งของ
2. สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาส เช่น การให้โอกาสที่จะมีชื่อเสียงดีเด่น มีเกียรติยศ มีอำนาจประจำตัวมากขึ้น

และโอกาสได้ตำแหน่งงานสูงขึ้น

3. สิ่งจูงใจที่เป็นสภาพของการทำงานซึ่งอาศัยวัตถุเป็นหลัก
4. สิ่งจูงใจที่เป็นสภาพของการทำงานซึ่งไม่เกี่ยวกับวัตถุ เช่น สภาพของสังคมของครูในโรงเรียน ช่วยให้โรงเรียนน่าอยู่ ครูรักใคร่ปรองดองกัน ไม่แบ่งกลุ่มแบ่งพวก ครูทุกคนอยู่ในฐานะทัดเทียมกัน ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา ครูไม่มีความแตกต่างกันในทุก ๆ ด้าน

5. การบำรุงขวัญและกำลังใจและสร้างความรู้สึกให้เกิดกับครูทั้งหลายว่าตนมีส่วนร่วมอย่างสำคัญ

ในการสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียนหรือมีส่วนในการแก้ไขสถานการณ์สำคัญต่าง ๆ ของโรงเรียน

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจได้ว่า ความพึงพอใจ คือ มนุษย์มีความต้องการเป็นลำดับขั้นต่อนจากความต้องการพื้นฐาน พัฒนาเป็นความต้องการที่สูงขึ้น เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับการตอบสนอง และสิ่งที่สำคัญ คือ สิ่งจูงใจ เจตคติที่ดีต่องานที่ปฏิบัติความชอบ ความสนใจในงาน แรงจูงใจในการทำงาน ลักษณะของการทำงาน แล้วทำให้เกิดความสบายใจ มีความสุข ก็จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน แม้สิ่งแวดล้อมทางบ้านและครอบครัวที่ปกติสุขก็มีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับงานที่ทำด้วย

4. การวัดความพึงพอใจ

มีผู้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

ภนิดา ชัยปัญญา (2542 หน้า 28) กล่าวว่าไว้ว่าการวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ โดยทั่วไปนิยมใช้วิธีจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ และประเด็น วัดความพึงพอใจเป็นทางบวก คะแนนจะเป็นดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้

ได้ข้อมูลที่แท้จริง

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดกริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

สาโรช ไสยสมบัติ (2543 หน้า 39) กล่าวว่าไว้ว่าการวัดความพึงพอใจอาจจะกระทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการร้องขอหรือขอความ ร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้
ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามอาจจะถามถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ
ที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่ เช่น ลักษณะของการให้บริการ สถานที่ให้บริการ บุคลากร ที่ให้บริการ เป็นต้น
2. การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นวิธีการ ที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ ที่จะจูงใจให้ผู้ถูก สัมภาษณ์ตอบคำถาม
ให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีการสัมภาษณ์นับว่าเป็นวิธีที่ประหยัด และมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง
3. การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้โดยวิธีการ สังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนมารับบริการ ขณะรอรับบริการ และหลังจากการได้รับบริการ แล้ว เช่น การสังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า และความถี่ของการมาขอรับบริการ เป็นต้น การวัด ความพึงพอใจโดยวิธีนี้ ผู้วัดจะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่ แน่นอนจึงจะสามารถ ประเมินถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้อย่าง ถูกต้อง
ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจได้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถกระทำ ได้โดยการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต

5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวัดความพึงพอใจ

สรชัย พิศาลบุตร และคณะ (2549 หน้า 8 - 9) กล่าวถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการวัดความพึงพอใจไว้ว่า ทำให้ผู้เกี่ยวข้องทราบถึง

1. ความรู้และความเข้าใจของผู้ใช้บริการมากขึ้น
2. ความคาดหวังของผู้ใช้บริการที่ต้องการได้รับ
3. ความต้องการที่ผู้ใช้บริการต้องการได้รับเพิ่มเติมจากสิ่งที่มีอยู่เดิม
4. ความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะและคุณสมบัติของการบริการที่คิดว่าผู้ใช้บริการต้องการ กับ คุณลักษณะและคุณสมบัติของการบริการที่ผู้ใช้บริการได้รับจริง
5. ความแตกต่างระหว่างคุณภาพของบริการที่ผู้รับบริการได้รับจริงกับคุณภาพของบริการ ที่ผู้ใช้บริการคาดว่าจะได้รับจริง

6. ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการใช้บริการ

7. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงคุณภาพของบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ

ผู้ศึกษาได้สรุปเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการวัดความพึงพอใจได้ว่า การวัดความพึงพอใจทำให้ผู้เกี่ยวข้องทราบถึงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ

ในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 โดยอาศัยหลักการดังกล่าวข้างต้น ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 10 ข้อ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักภาษาไทยมีไม่มากนัก เมื่อเทียบกับวิชาอื่น ๆ ในหมวดภาษาไทยด้วยกัน เนื่องจากหลักภาษาไทยถือว่าเป็นระเบียบแบบแผนของภาษาที่กำหนดขึ้น ให้เป็นหลักในการใช้ภาษาของคนในสังคม เพราะฉะนั้นเนื้อหาที่บรรจุในหลักภาษาไทยจึงถือว่าค่อนข้างถูกต้อง ด้วยเหตุนี้จึงไม่ค่อยมีผู้สนใจศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักภาษาไทยมากนัก คงมีแต่เพียงการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาวิธีสอนหลักภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นเท่านั้นซึ่งการศึกษาวิจัยในช่วงระยะเวลาประมาณ 10 กว่าปีที่ผ่านมาจะเป็นการศึกษาเพื่อสำรวจสภาพปัญหาการเรียนการสอนหลักภาษาไทย เช่น งานวิจัยของประภาศรี สุตบรรพต, 2508 หน้า 181 อ่างอิงใน สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์, 2538 หน้า 204 ที่ได้สำรวจการสอนหลักภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สายสามัญ ในจังหวัดพระนคร

แล้วพบว่าปัญหาการสอนหลักภาษาไทยส่วนมาก คือ การขาดอุปกรณ์ประกอบการสอนและไม่ทราบวิธีสอนที่ดี ส่วนปัญหาที่เกิดจากนักเรียน ก็คือ นักเรียนเห็นว่าหลักภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าเบื่อและเนื้อหาที่เรียน

ในแต่ละระดับชั้นก็ซ้ำซ้อนกัน หลังจากที่มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนหลักภาษาไทย

ในช่วงแรก ๆ แล้ว ต่อมาจะเป็นการวิจัยเพื่อหาวิธีแก้ปัญหานั้นให้หมดไป หลังจากนั้นเมื่อมาถึง

ยุคข้อมูลข่าวสาร ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัยเกี่ยวกับหลักภาษาไทยก็เปลี่ยนเป็นการหาสื่อหรือวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพ มาช่วยในการเรียนการสอนหลักภาษาไทยให้ประสบผลสำเร็จ ดังเช่นงานวิจัยของสำราญ คำอ้าย (2539 หน้า 124) ที่ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดการสอนหลักภาษาไทย

ตามแนวภาษาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและใช้ชุดการสอน

หลักภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนหลักภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า

ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.59/82.22 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนหลักภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการสอนสูงกว่าการสอนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01

ต่อมาถ้อยอง แดงกุลวานิช (2540 หน้า 139) ก็ได้ศึกษาเรื่อง ผลของใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสริมหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสริมหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีจะเชิงเทราที่ได้คะแนนสอบก่อนเรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 60 คน นำมาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน ให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองเรียนเสริมหลักภาษาไทยจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองเรียนเสริมหลักภาษาไทยโดยครูเป็นผู้สอนใช้เวลา

ในการเรียน คาบละ 30 นาที วันละ 1 คาบ เป็นเวลา 12 วัน เมื่อเรียนจบแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าแตกต่างโดยการทดสอบค่าที ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยสูงกว่านักเรียน

ที่เรียนโดยครูเป็นผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยดังกล่าวเป็นการวิจัยเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนหลักภาษาไทยโดยตรง นอกจากนั้นยังมีงานวิจัยที่ไม่ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับหลักภาษาไทยโดยตรงแต่นำเนื้อหาบางส่วนของหลักภาษาไทยมาศึกษาวิจัยดังเช่นงานวิจัยของแสงอรุณรัตน์ รอดสถิตย์ (2542 หน้า 164) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะใช้ในพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของนักเรียนได้จริงและช่วยให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนหลังการใช้สูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ต่อมางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักภาษาไทยก็เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของสังคมโดยงานวิจัย เกี่ยวข้องกับหลักภาษาไทยจะเป็นการศึกษาเพื่อหาวิธีสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญหรือทดลองใช้วิธีการ สอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญในการสอนหลักภาษาไทย ซึ่งถือว่าการแก้ปัญหาที่วิธีการสอนของครู และปัญหา

ที่เกิดจากตัวนักเรียนในประเด็นที่ว่า หลักภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าเบื่อและเรียนไม่สนุก ดังเช่นงานวิจัย ของ

อัญชิมา มีวรรณ (2543 หน้า 95) ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หลักภาษาไทย และปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีร่วมแรงร่วมใจ พร้อมทั้งเปรียบเทียบ ปฏิสัมพันธ์ก่อนเรียนและในคาบเรียนสุดท้ายด้วยวิธีร่วมแรงร่วมใจ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีร่วมแรงร่วมใจสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ

ที่ระดับ .01 ต่อมาในโสภิต รุ่งทอง (2549 หน้า 105) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักภาษาไทยและเจตคติต่อการเรียน วิชา ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการ สอน

โดยใช้เกมกับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักภาษาไทยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาเพื่อแก้ปัญหา การเรียนการสอนมาโดยตลอด และพยายามแก้ปัญหาที่เกิดจากเนื้อหาวิชาโดยใช้วิธีการต่าง ๆ กัน เช่น การสอนโดยใช้ชุดการสอน การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นต้น แต่ปัญหาการเรียนการสอนหลักภาษาไทยก็ยังคงมีอยู่ ซึ่งผู้ศึกษาได้ศึกษาวิจัยวิธีการแก้ปัญหา โดยการนำ

แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรยคำพ้อง มาช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาดังกล่าว และส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรยคำพ้อง ไม่ค่อยมีผู้ใดทำการศึกษา

อย่างเต็มที่ เนื่องจากวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่จะต้องฝึกทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน จึงไม่ค่อยมีผู้ใฝ่สนใจทำ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้พยายามศึกษาค้นคว้าหางานวิจัยที่ใกล้เคียงกับเรื่อง แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรยคำพ้อง ที่ผู้ศึกษาได้จัดทำอย่างเต็มความสามารถ งานวิจัยที่ผู้ศึกษานำมาใช้ในการศึกษาและอ้างอิงประกอบแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรยคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดังต่อไปนี้

รัตนา ใจบัณฑิต (2552 หน้า ก) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการใช้หลักภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านข่อยมิตรภาพที่ 110 อำเภอฉวาง จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะการใช้หลักภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 ชุด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.78/84.38 หมายความว่า ผลคะแนนของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.78 และผลคะแนนหลังเรียนของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์การใช้หลักภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.38 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการใช้หลักภาษาไทยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์การใช้หลักภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มประชากรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คือ นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการใช้หลักภาษาไทยมีความสามารถทางการใช้

หลักภาษา มีค่าคะแนนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นที่ 10.42 คิดเป็นร้อยละ 26.10 แสดงว่านักเรียน

มีพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการใช้หลักภาษาไทยสูงขึ้นจริง

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการใช้หลักภาษาไทยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.21

สิริ นวลเจริญ (2552 หน้า ก) ได้ดำเนินการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้อง ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีพัฒนศึกษา “หะยีนิเซาะ อาเก็บอุไร - บำเพ็ญ” อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้อง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 84.62/86.85

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้อง พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.29 และ S.D. = 0.84

สุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ (2552 หน้า 74) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัด นครปฐม ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานพบว่า นักเรียน ครู ต้องการมีการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะที่มี สาระ เกี่ยวกับเรื่อง คำพ้องรูป และควรมีภาพประกอบเพื่อสร้างความสนใจให้อยากรู้อยากเรียน
2. ผลการศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป พบว่า มีประสิทธิภาพ 82.17/85.00
3. การทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป สัปดาห์ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที รวม 4 คาบ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนใช้แบบฝึกเสริมทักษะดำเนินการสอนด้วยตนเอง
4. ผลการประเมินแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป นักเรียนมีสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน เรียน

และหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยหลังเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

เสาวนีย์ ธงชัย (2552 หน้า 77) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การสร้างคำใน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสองพิทยาคม อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ผล การศึกษาพบว่า

1. ได้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ชุด ที่มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 87.05/86.17
2. คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.85
3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสองพิทยาคม ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึก เสริมทักษะ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสองพิทยาคม ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.46

นงนุช สุขพัฒน์ (2553 หน้า 69) ได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคำพ้องของไทย สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดลานคา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนและครูต้องการให้มีการแบบฝึกเสริมทักษะที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย เนื้อเรื่องมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนโดยครอบคลุมสาระการเรียนรู้ เรื่อง คำพ้อง

2. แบบฝึกเสริมทักษะคำพ้องของไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ คือ 89.11/92.89
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะคำพ้องของ

ไทย

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยหลังเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริม

ทักษะ

อยู่ในระดับมาก และเห็นว่าแบบฝึกเสริมทักษะคำพ้องของไทยมีความน่าสนใจมีความสอดคล้อง กับเนื้อหาที่เรียนในบทเรียน

จินตนา ผ่องแสงสุข (2553 หน้า 86) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง คำพ้องในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งดินดำ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. แนวทางการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง คำพ้องในภาษาไทย พบว่าบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องการให้มีสื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง คำพ้อง
2. แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง คำพ้องในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.48/82.66 สูงกว่าเกณฑ์ที่วางไว้ คือ 80/80
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง คำพ้องในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง คำพ้องในภาษาไทย อยู่ในระดับมาก

ดารณี บุญทวี (2553 หน้า 92) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ สารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย รายวิชา ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคงคาราม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะ สารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย รายวิชา ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 80.18/84.07 สูงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.

01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.36

นงคราญ ตีกุล (2553 หน้า 79) ได้ดำเนินการใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการเรียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 15 (เวียงเก่า

แสนภูวิทยาสาน) อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะในการเรียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 85.18/84.00 สูงกว่าเกณฑ์

ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 80.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ในการเรียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.42

จึงกล่าวได้ว่าการใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการเรียนทำให้นักเรียนมีพัฒนาการความรู้ในการเรียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย สูงขึ้น

ศรีสุดา ชานนท์ (2553 หน้า ข) ได้ดำเนินการสร้างและผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ หลักการใช้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมนาคนาวาอุปถัมภ์ กรุงเทพฯ ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะหลักภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพ

อยู่ในระดับดีมากและมีประสิทธิภาพ 83.17/85.68 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะหลักภาษาไทย นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภรณ์ ภูวัต (2553 หน้า 79) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้อง สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมนาคนาวาอุปถัมภ์ กรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ

83.95/85.14

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ

ชุด คำพ้อง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรรณดี เบื่อนคำ (2554 หน้า 85) ได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้องที่ปรากฏในบทเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้องที่ปรากฏ

ในบทเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.44/82.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ แบบฝึก

เสริมทักษะ ชุด คำพ้องที่ปรากฏในบทเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

เยาวรัตน์ ศรีกระจ่าง (2554 หน้า 64) ได้ดำเนินการพัฒนาการเขียนคำพ้องเสียงโดยใช้แบบฝึก เสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องเสียง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสายควน อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องเสียง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.20/93.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องเสียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่รับ .01 กล่าวคือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วย แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องเสียง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.35

รฐา พลบูรณ์ (2554 หน้า 92) ได้ดำเนินการพัฒนาและศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การตีความคำพ้องในบริบทต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้องในบริบทต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.60/82.92 สูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ผลการศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้องในบริบทต่าง ๆ สรุปผลได้ดังนี้
  - 1) แบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้องในบริบทต่าง ๆ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2)

เท่ากับ

88.72/88.49 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

- 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้อง ในบริบทต่าง ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ

ที่ระดับ .01

- 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้อง ในบริบทต่าง ๆ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด
มหัทศจรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุป
และแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะหลักการใช้ภาษาไทยในรูปแบบวิธีการสอนต่าง ๆ นั้น ทำให้เกิด
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของหลักการใช้ภาษาไทยจริง นำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน
สำหรับครูและนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน และยังเป็นส่วนช่วยพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย
เรื่อง คำพ้อง
ให้สูงขึ้น

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ เป็นการศึกษาในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

- 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3 ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
- 4 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
- 5 ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
- 6 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
- 7 ขั้นตอนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
- 8 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 9 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวรรคคณ์ันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคคณ์ันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 50 คน โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครูที่ปรึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ

1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เล่ม

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เล่ม จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง

วิธีดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งประกอบไปด้วย สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ในส่วนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากนั้นจึงนำมาจัดทำเป็นสาระการเรียนรู้ที่ตรงตามหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน

2. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสอนหลักภาษาไทยและสื่อการเรียนการสอน

3. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบฝึกเพื่อนำมาใช้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง โดยแบบฝึกที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีองค์ประกอบดังนี้ หน้าปก ใบบรองปกหน้า ปกใน คำนำ สารบัญ คำชี้แจง คำแนะนำการใช้สำหรับครูผู้สอน คำแนะนำการใช้สำหรับนักเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน กระจายคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้ แบบฝึกเสริมทักษะ แบบทดสอบหลังเรียน กระจายคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน บรรณานุกรม ภาคผนวก เฉลยคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน เฉลยคำตอบแบบฝึกเสริมทักษะ เฉลยคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน ตารางสรุปผลการเรียนรู้ หนังสือขออนุญาตให้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะในสถานศึกษา ใบบรองปกหลัง และปกหลัง

4. จัดแบ่งเนื้อหาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ได้ 4 เล่ม 4 เรื่อง ดังนี้

- เล่มที่ 1 เรื่อง คำพ้องรูป
- เล่มที่ 2 เรื่อง คำพ้องเสียง
- เล่มที่ 3 เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)
- เล่มที่ 4 เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)

5. นำร่างแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง ผู้เชี่ยวชาญมีรายนามดังต่อไปนี้

- 1) นายสิริชัย สร้อยเพชรเกษม ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ ก่อนเกษียณอายุราชการได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม ประเมินผล วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ

สาขา วิจัย วัดผลประเมินผล สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สุโขทัย เขต 1

2) ดร.ศุภรัตน์ มิ่งสมร ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สาขา หลักสูตรและการสอน สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สุโขทัย เขต 2

3) นางพรทิพย์ ภูเพียงใจ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาไทย
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 38

4) นางวันทนี สุขเจริญ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาไทย
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต

38

5) นางสาววารุณี ทองศรีพงษ์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาไทย
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก สังกัดเทศบาลเมืองสวรรคโลก จังหวัด

สุโขทัย

6. นำแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ
ของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนอเพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
โดยพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อว่าวัดได้ตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ โดยหาค่าดัชนีความ
สอดคล้อง (IOC) จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.60
ถือว่าใช้ได้

7. หลังจากนั้นนำแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง นำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ตรวจสอบ
ความเหมาะสมของกระบวนการในการจัดการเรียนรู้กับเนื้อหาและส่วนประกอบต่าง ๆ ของ
แบบฝึก

เสริมทักษะ จากดัชนีความเหมาะสมที่มีค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่
เกิน 1.00 โดยใช้มาตรฐานส่วนประมาณค่าดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

พบว่าแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.98 ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ 0.13 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง มีค่าดัชนีความ
เหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ง ตาราง 33 หน้า 172 - 174)

8. ตรวจสอบแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง ไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสวรรค์อนันต์ วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครูที่ปรึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 มีขั้นตอนดังนี้

1) การทดลองครั้งที่ 1 (1 : 1) ทดลองโดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสวรรค์อนันต์ วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครู

ที่ปรึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 3 คน ในระหว่างวันที่ 14 พฤษภาคม

-

5 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 โดยใช้เวลาดทดลองทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นการทดลองรายเดี่ยว เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อ

ตรวจสอบ

ความเหมาะสม เรื่อง การสื่อความ ภาษาที่ใช้ คำสั่ง และเวลา การพิมพ์ นำผลที่ได้มาปรับปรุง และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง ตามเกณฑ์ 60/60 พบว่า ประสิทธิภาพกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 63.66/62.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ และพบข้อบกพร่องในการพิมพ์ คำชี้แจงไม่ชัดเจน เวลาที่ใช้ในการเรียนมากเกินไป จึงได้นำไป

ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ก่อนนำไปใช้ในการทดลองครั้งที่ 2 (รายละเอียดอยู่ใน ภาคผนวก จ ตาราง 39 หน้า 185 - 187)

2) การทดลองครั้งที่ 2 (1 : 10) ทดลองโดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสวรรค์อนันต์ วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครู

ที่ปรึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 9 คน ในระหว่างวันที่ 9 กรกฎาคม - 30 สิงหาคม พ.ศ. 2556 โดยใช้เวลาดทดลองทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นการ

ทดลองกลุ่มย่อย เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้ ความชัดเจนของคำชี้แจง แบบทดสอบ การสื่อความ เวลาที่ใช้ และความถูกต้องของการพิมพ์ และเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด

มหัตศจรรย์ คำพ้อง ตามเกณฑ์ 70/70 พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์

เท่ากับ 74.95/73.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ และพบว่าค่าชี้แจงในบางเล่มไม่ชัดเจน เนื้อหา
บางส่วน ไม่ถูกต้อง มีความยากจนเกินไป รูปภาพที่ใช้ประกอบไม่ชัดเจน ได้
ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องแล้ว (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ฉ ตาราง 41 หน้า 190 - 192)

3) การทดลองครั้งที่ 3 (1 : 100) เป็นการทดลองภาคสนามโดยนำแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด
มหัศจรรย์ คำพ้อง ที่ปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียน
สวรรคค่อนันต์ วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้
ศึกษาเป็นครู

ที่ปรึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ใน
ระหว่าง วันที่ 4 พฤศจิกายน - 27 ธันวาคม พ.ศ. 2556 โดยใช้เวลาดทดลองทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง
สัปดาห์ละ

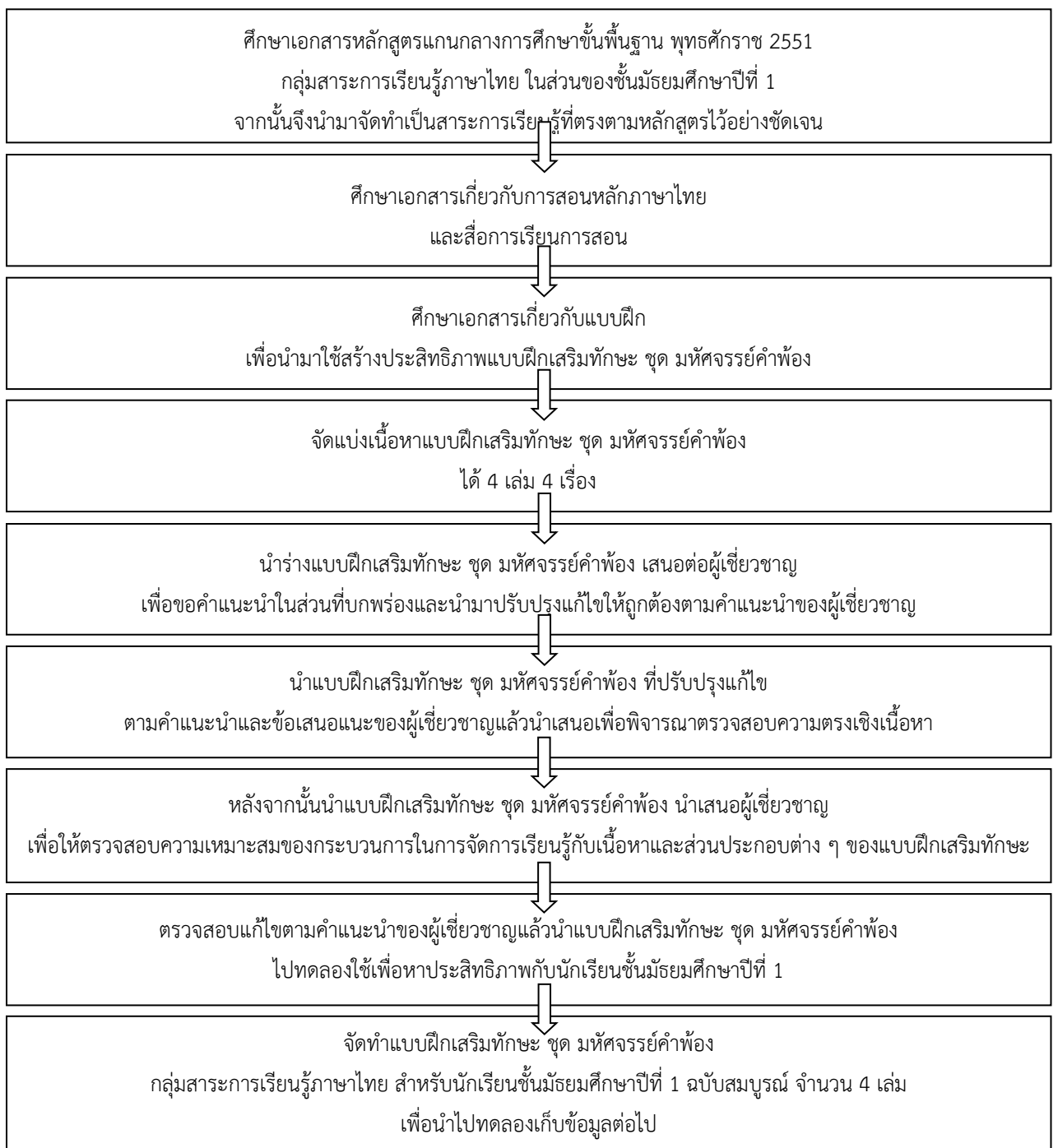
2 ชั่วโมง โดยเป็นนักเรียนที่มีความสามารถทั้งเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกัน อย่าง
ละ

10 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ตามเกณฑ์
80/80

พบว่าแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.78/83.92 ซึ่ง
เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ช ตาราง 43 หน้า 195 - 199)

9. จัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 4 เล่ม เพื่อนำไปทดลองเก็บข้อมูลต่อไป
จากขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ดังแผนภูมิ 1

แผนภูมิ 1

สรุปขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ผู้ศึกษาได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีขั้นตอนการจัดทำตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งประกอบไปด้วย สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ แกนกลาง ในส่วนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้
2. กำหนดเนื้อหา พิจารณาสาระสำคัญ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง จำนวน 16 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาสอน 16 ชั่วโมง ดังตาราง 22

ตาราง 22 แสดงแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

เล่มที่	ชื่อเรื่อง	แผนการจัดการเรียนรู้ที่	จำนวนชั่วโมง
-	ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง	1	1
1	คำพ้องรูป	2 - 4	3
2	คำพ้องเสียง	5 - 8	4
3	คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)	9 - 11	3
4	คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)	12 - 15	4
-	ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง	16	1
รวม			16 ชั่วโมง

4. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้
  - 1) หัวเรื่อง กำหนดเวลาเรียน
  - 2) มาตรฐานการเรียนรู้
  - 3) ตัวชี้วัด
  - 4) สาระสำคัญ

- 5) สารการเรียนรู้แกนกลาง
- 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ (K)
- 7) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (P)
- 8) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)
- 9) ชิ้นงาน/ภาระงาน
- 10) กิจกรรมการเรียนรู้
- 11) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
- 12) การวัดผลและประเมินผล
- 13) ข้อเสนอแนะ/ความเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน
- 14) บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
- 15) ภาคผนวก

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สารสำคัญ สารการเรียนรู้ แกนกลาง จุดประสงค์การเรียนรู้ (K) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (P) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

ชิ้นงาน/ภาระงาน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลมีความสอดคล้องกัน

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลมีความสอดคล้อง

กัน

-1 เมื่อแน่ใจว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลไม่มีความสอดคล้องกัน

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้ถูกต้อง

7. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปลงได้ดังแผนภูมิ 2

แผนภูมิ 2   สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

วิธีดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึก
เสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้องและจุดประสงค์การเรียนรู้

3. จัดทำแบบทดสอบเพื่อประเมินผล ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้วัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาตามน้ำหนักความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาที่ใช้ในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ที่ได้จากการวิเคราะห์หลักสูตรครอบคลุมพฤติกรรม

การเรียนรู้

4. นำแบบทดสอบที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาข้อสอบแต่ละข้อว่าวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Consistency) (มนสิข สิริธรรมบุรณ์,

2545 หน้า 109) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านให้คะแนนตามเกณฑ์ความสอดคล้องของ

แบบทดสอบ

โดยมีรายละเอียดดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

เรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

คัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ที่คำนวณได้ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ไว้ใช้

เพราะถือว่าเป็นข้อคำถามที่สามารถวัดได้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัดได้ แต่ถ้าค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ข้อคำถามนั้นก็ควรตัดทิ้งไปหรือนำไปแก้ไขปรับปรุงใหม่ให้ดีขึ้น จากการพิจารณา ความสอดคล้อง (IOC) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่าข้อสอบมีค่า IOC มากกว่า 0.50

ทุกข้อ (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ง ตาราง 34 หน้า 175 - 176)

5. ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดสอบกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/8 โรงเรียนสุวรรณคีอนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาทำการสอน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน

ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) โดยคิดสัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้น

ต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด ที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 พบว่าข้อสอบ

มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.77 พิจารณาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยหาค่าความแตกต่าง ระหว่างสัดส่วนของคนเก่งที่ตอบข้อนั้นถูกกับสัดส่วนของคนอ่อนที่ตอบข้อนั้นถูก ค่าอำนาจจำแนก

มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป พบว่าข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.73 มีคุณภาพตามเกณฑ์ทั้ง 40 ข้อ (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ง ตาราง 35 หน้า 177 - 178)

6 เมื่อได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์จำนวน 40 ข้อแล้ว นำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 ห้องเรียน ได้แก่ ห้อง ม.1/01, ม.1/02, ม.1/3 และ ม.1/7

ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาทำการสอน ห้องเรียนละ 25 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) ได้ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ 0.92 (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ง ตาราง 36 หน้า 179 - 180)

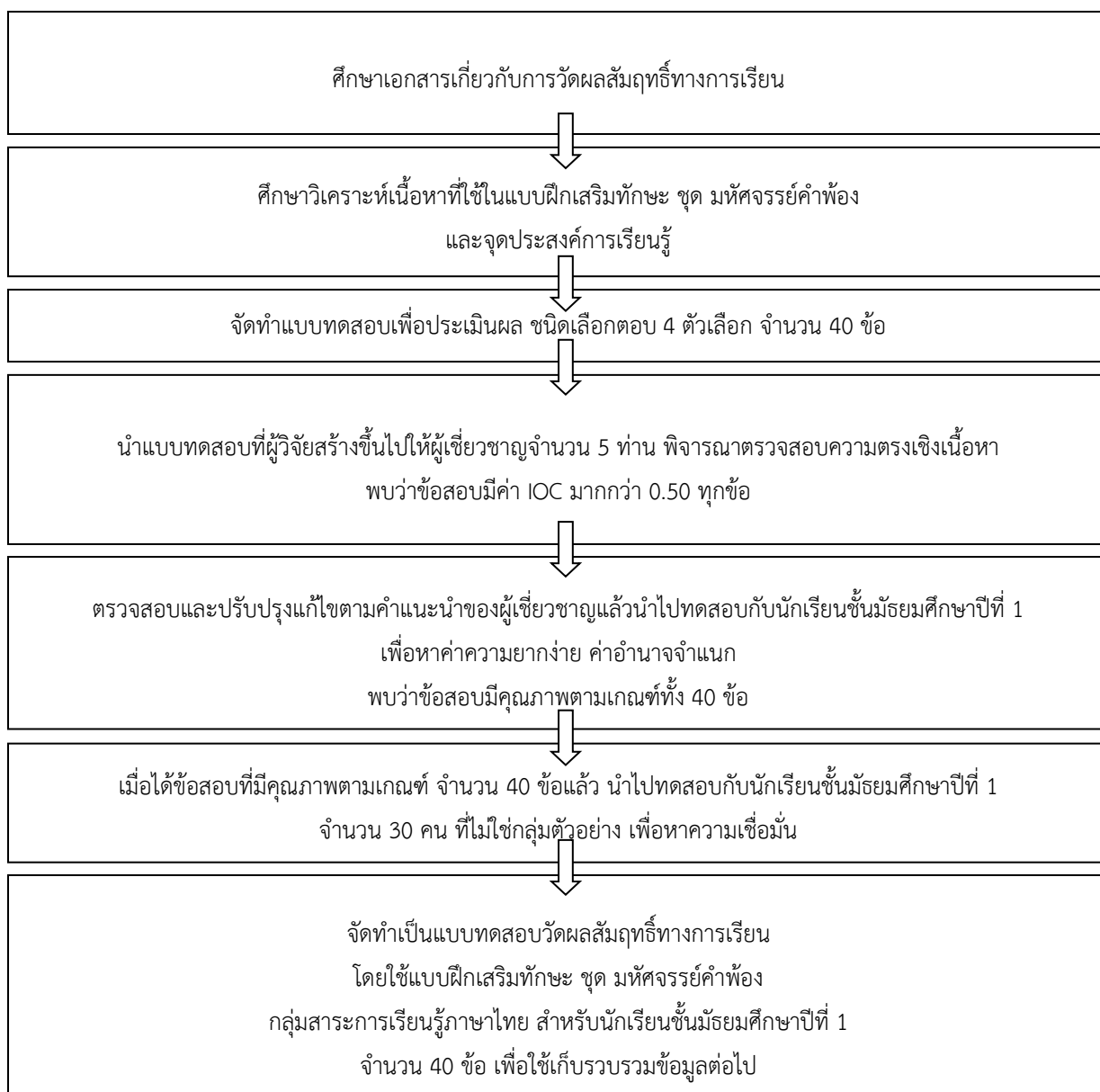
7. จัดทำเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 ข้อ เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จากผลการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ดังตาราง 23

ตาราง 23 แสดงจำนวนข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง

ชุด	จำนวน (ข้อ)	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
มหัตศรรย์คำพ้อง	40	0.20 - 0.77	0.20 - 0.73	0.92

จากขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ดังแผนภูมิ 3

แผนภูมิ 3   สรุปขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรยคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้องกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ
2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวทางของ Likert จำนวน 10 ข้อ
3. กำหนดค่าความพึงพอใจของนักเรียนเป็น 5 ระดับ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาตามคะแนนความคิดเห็นที่กำหนด โดยพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้

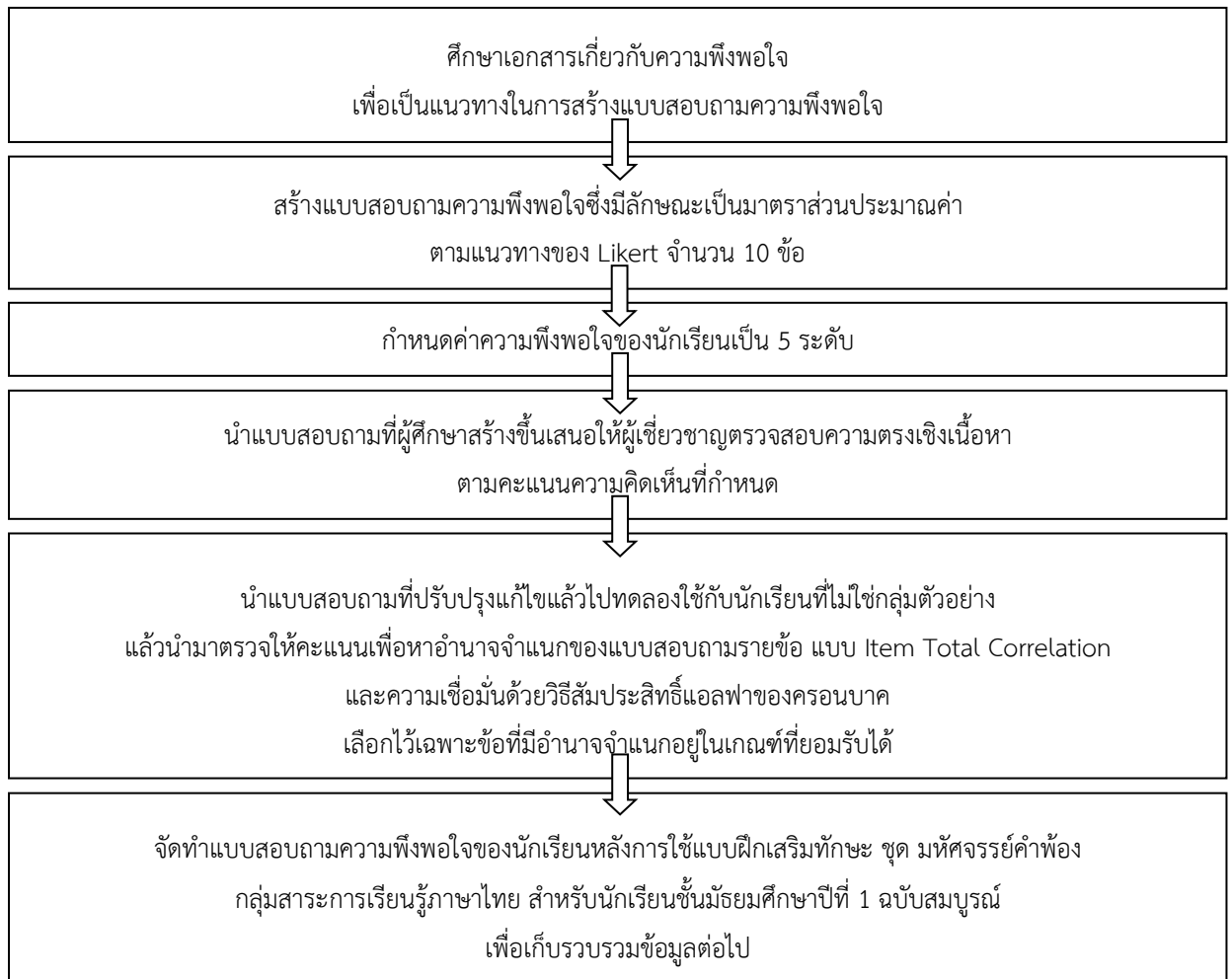
จากดัชนีความเหมาะสมมีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ง ตาราง 37 หน้า 181)

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อหาอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ แบบ Item Total Correlation และความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) เลือกไว้ เฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งแต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.69, 0.67, 0.46, 0.43, 0.68, 0.52, 0.51, 0.40, 0.52 และ 0.77 ตามลำดับ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.85 จำนวน 10 ข้อ (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ง ตาราง 38 หน้า 182 - 183)

6. จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ดังแผนภูมิ

แผนภูมิ 4 สรุปลขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ขั้นตอนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคีอนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2557 จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง จำนวน 4 เล่ม มีแบบแผนการวิจัยดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย

ในการดำเนินการทดลองครั้งนี้ผู้ศึกษาดำเนินการตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อน - หลังเรียน (One Group Pretest - Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540 หน้า 62) ลักษณะของแบบแผนการทดลองแสดงเป็นสัญลักษณ์ได้ดังนี้

Gr	O ₁	T	O ₂
โดยที่	Gr	แทน	กลุ่ม
	O ₁	แทน	การประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียน
	T	แทน	การใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
	O ₂	แทน	การประเมินผลการเรียนรู้หลังเรียนและความพึงพอใจ

หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

2. วิธีดำเนินการ

ผู้ศึกษาดำเนินการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการทดลองดังนี้

1. ผู้ศึกษาชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนทราบ พร้อมทั้งประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง จำนวน 40 ข้อ

2. ผู้ศึกษาดำเนินการทดลองด้วยตนเองโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 50 คน ซึ่งเป็น

ห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครูที่ปรึกษา ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง โดยทดลองใช้ในชั่วโมงเรียน รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101 (ชั่วโมงคิดวิเคราะห์)

ซึ่งในปีการศึกษา 2557 ทางโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยาได้กำหนดให้จัดกิจกรรมการเรียน

การสอน รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ท 21101 (ชั่วโมงคิดวิเคราะห์) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ในช่วงเวลา 14.55 - 15.50 น. ของวันอังคาร และวันศุกร์ทุกสัปดาห์ ผู้ศึกษาดำเนินการทดลองใช้ในระหว่างวันที่ 3 มิถุนายน - 8

สิงหาคม

พ.ศ. 2557 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาได้จัดทำขึ้น ขณะ

ดำเนินการทดลอง ผู้ศึกษา

วัดผลและประเมินผลโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลงาน

ด้วยรูบรีค (Rubric Score)

- เมื่อเสร็จสิ้นการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง แล้วประเมินผลการเรียนรู้ ของนักเรียนหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ

- เมื่อดำเนินการสอนแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง เสร็จสิ้นแล้ว จากนั้นจึง

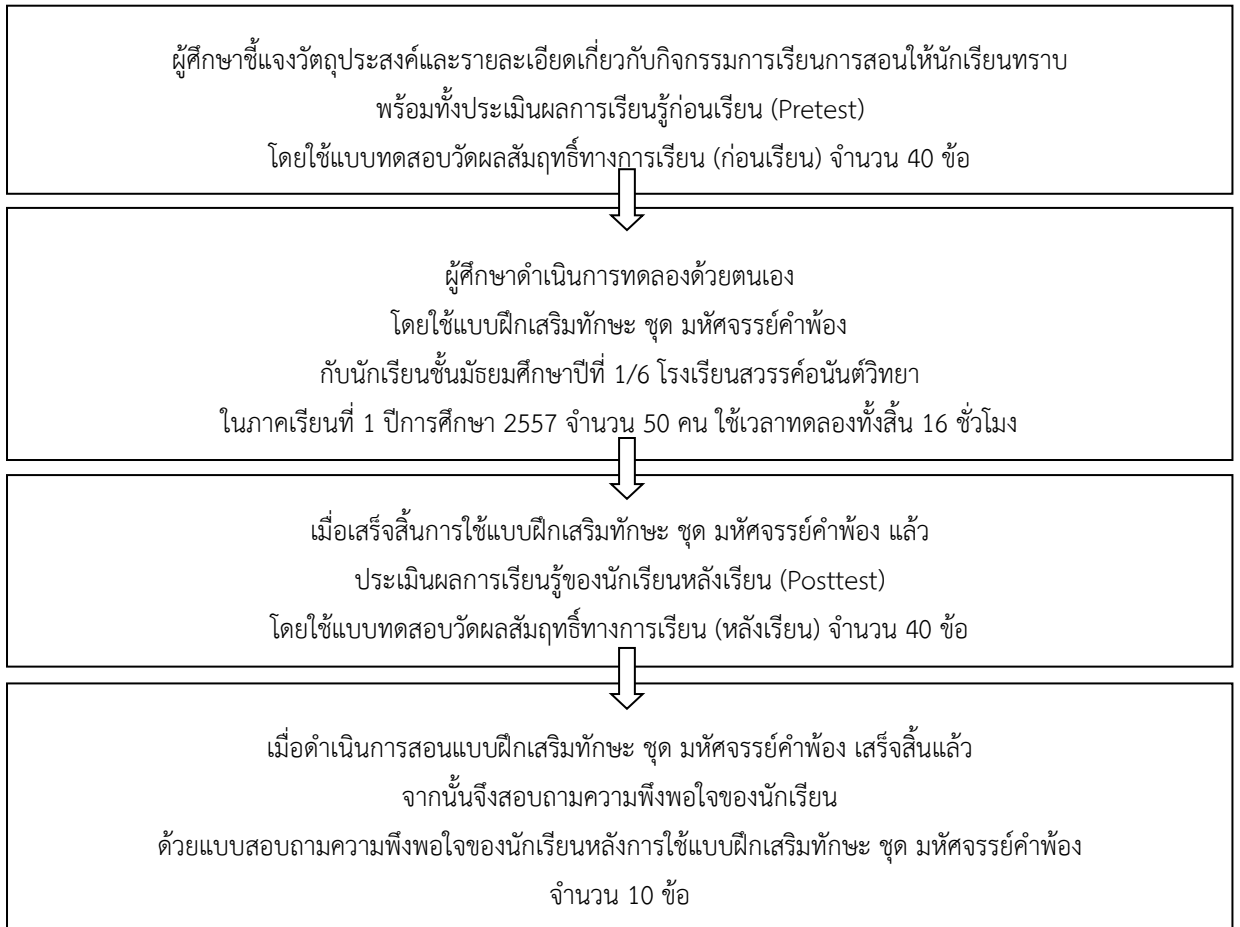
สอบถาม

ความพึงพอใจของนักเรียนด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึก เสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง จำนวน 10 ข้อ

จากขั้นตอนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ดังแผนภูมิ 5

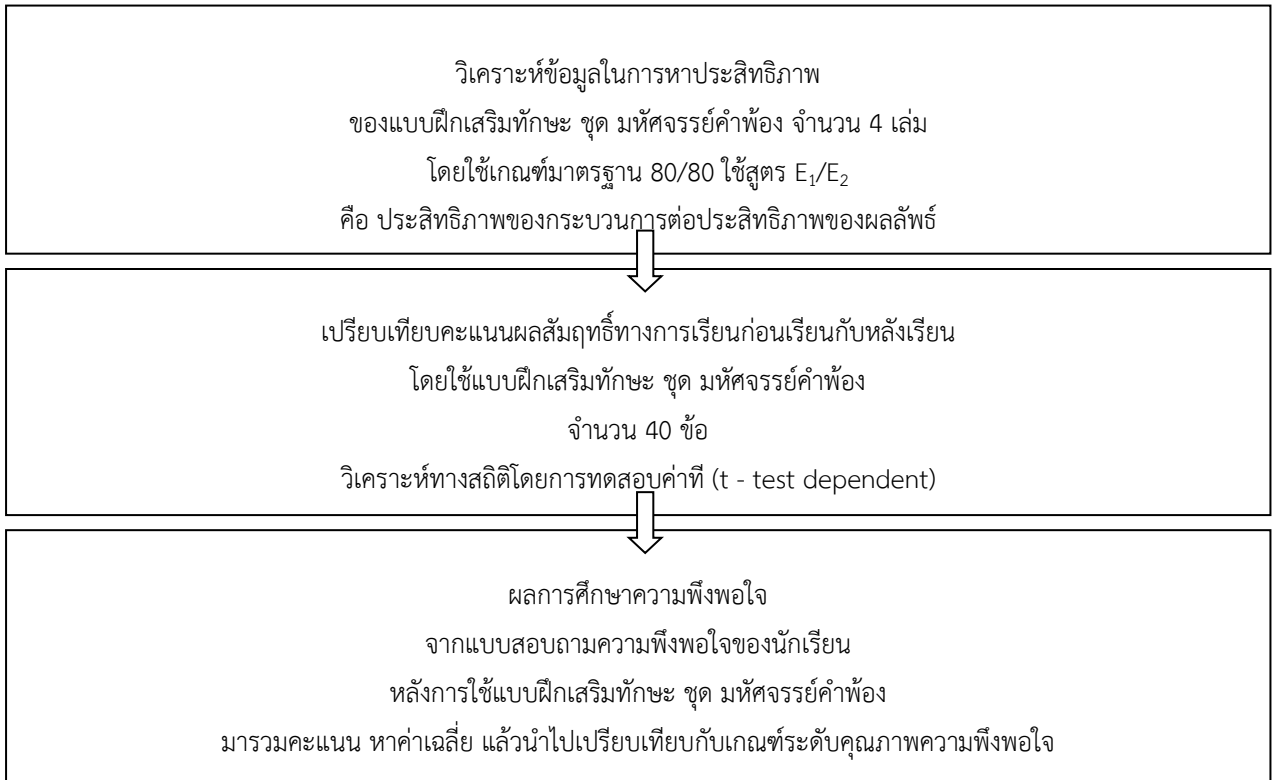
แผนภูมิ 5   สรุปขั้นตอนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนการสร้างและทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง จำนวน 4 เล่ม โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ใช้สูตร E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ ต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์
2. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง จำนวน 40 ข้อ วิเคราะห์ทางสถิติโดยการทดสอบค่าที (t - test dependent)
3. นำผลการศึกษาความพึงพอใจจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง มารวมคะแนน หาค่าเฉลี่ย แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับคุณภาพความพึงพอใจ โดยเทียบเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 หน้า 103)
  - ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
  - ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
  - ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
  - ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
  - ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

จากขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนการสร้างและทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ดังแผนภูมิ 6

แผนภูมิ 6

สรุปขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนการสร้างและทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน (มนสิช ลีธิสมบุรณ์, 2545 หน้า 110) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\text{สูตร} \quad IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

เรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2. การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความเหมาะสมองค์ประกอบต่าง ๆ ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 หน้า 99)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด

มหัทศจรย์

คำพ้อง คือ ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00

3. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง โดยใช้สูตร E_1/E_2 (สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2544 หน้า 15)

สูตรที่ 1	$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$
เมื่อ	E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดระหว่างเรียน A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดระหว่างเรียน N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
สูตรที่ 2	$E_2 = \frac{\sum Y}{B} \times 100$
เมื่อ	E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ $\sum Y$ แทน คะแนนรวมจากการทดสอบหลังเรียน B แทน คะแนนเต็มจากการทดสอบหลังเรียน N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

ผู้ศึกษาได้กำหนดความหมายของตัวแปรในสูตรที่ใช้ให้สอดคล้องกับการหา

ประสิทธิภาพ

ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

เมื่อ	E_1	แทน	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกเสริม
ทักษะ			ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่มรวมกัน และนำมา
			คิด
			เป็นร้อยละ
	E_2	แทน	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ
			วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนโดยใช้
			แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
			และนำมาคิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึก
			เสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่ม
			รวมกัน
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนที่ได้จากการทำ
			วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนโดยใช้
			แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกเสริมทักษะ

แบบทดสอบ

เรียน

ชุด มหัทศจรยรยค้ำพอง ทั่ว 4 เล่มรวมกัน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ

หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรยรย
ค้ำพอง

N แทน จำนวนนักเรียนที่ใช้ทดลองหาประสิทธิภาพ

4. การหาค่าความยากของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีสูตรดังนี้

(บุญชม ศรีสะอาด, 2545 หน้า 84)

สูตร
$$P = \frac{R}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยาก

R แทน จำนวนผู้ตอบถูก

n แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

5. การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่าความแตกต่าง
ระหว่างสัดส่วนของคนเก่งที่ตอบข้อนั้นถูกกับสัดส่วนของคนอ่อนที่ตอบข้อนั้นถูก

ซึ่งมีสูตรดังนี้

(มนสิข สิทธิสมบุรณ์, 2545 หน้า 124)

สูตร
$$r = \frac{P_H - P_L}{n/2}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

P_H แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มเก่ง

P_L แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน

n แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

6. การหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร KR - 21
ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 หน้า 88)

สูตร
$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

k แทน จำนวนข้อของข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก

q แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ $= 1 - p$
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

การหาค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ จากสูตร

สูตร
$$s^2 = \frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ
 X แทน คะแนนแต่ละคน
 n แทน จำนวนคนกลุ่มตัวอย่าง

7. การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นรายข้อ โดยใช้วิธี Item Total Correlation ใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 หน้า 92)

สูตร
$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับ Y
 $\sum X$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร X
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของค่าตัวแปร Y
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณ
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของ

ระหว่างค่าตัวแปร X และ Y
 กำลังสองของค่าตัวแปร X

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของค่าตัวแปร Y
 N แทน จำนวนคู่ของค่าตัวแปรหรือจำนวนสมาชิก

ในกลุ่ม

8. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (สุวิมล ติรกานันท์, 2555 หน้า 161)

สูตร
$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_r^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2. สถิติบรรยาย

1. ค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 หน้า 33)

สูตร	$\bar{X}$	=	$\frac{\sum X}{n}$	
เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย	
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด	
	n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง	

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 หน้า 60)

สูตร	S.D.	=	$\sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$	
เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง	
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง	
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด	

3. สถิติอ้างอิง

เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ชุด มหัตศวรรษย์คำพ้อง โดยการทดสอบค่าที (t - test dependent) มีสูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 หน้า 179)

สูตร	t	=	$\frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$	df = n
------	---	---	--	--------

- 1

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนคู่
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. แสดงการวิเคราะห์พัฒนาคุณภาพและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
2. แสดงการวิเคราะห์ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

แสดงการวิเคราะห์พัฒนาคุณภาพและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ตาราง 24 แสดงสรุปการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล จากผลการตรวจประเมินความถูกต้องเหมาะสม และความสอดคล้องของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง จำนวน 4 เล่ม จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1.	ด้านรูปเล่ม			
	1.1 คุณภาพของกระดาษที่ใช้	5.00	0.00	มากที่สุด
	1.2 จำนวนหน้าเหมาะสมกับวัย	4.80	0.45	มากที่สุด
	1.3 มีความคงทนถาวรแข็งแรง	5.00	0.00	มากที่สุด
	1.4 การเย็บเล่มแน่นหนาประณีต	5.00	0.00	มากที่สุด
	1.5 ความเหมาะสมในการจัดหน้า	5.00	0.00	มากที่สุด
	1.6 การจัดรูปเล่มเหมาะสมและน่าอ่าน	5.00	0.00	มากที่สุด
	1.7 ขนาดของรูปเล่มพอเหมาะแก่การจับ	5.00	0.00	มากที่สุด
2.	ด้านหน้าปก			
	2.1 ชื่อเรื่องน่าสนใจชวนให้อ่าน	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.2 ปกมีความคงทนและเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด

	2.3 ภาพหน้าปกสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.4 ตัวอักษรหน้าปกดึงดูดความสนใจ	4.80	0.45	มากที่สุด
	2.5 สีและภาพของหน้าปกดึงดูดความสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
3.	ปกใน คำนำ สารบัญ			
	3.1 ปกในมีความถูกต้อง	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.2 คำนำใช้สำนวนภาษาได้ดี	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.3 ภาพปกในสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.4 สารบัญอ้างอิงหมายเลขหน้าได้ถูกต้อง	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
4.	คำชี้แจง คำแนะนำการใช้สำหรับครูผู้สอน และคำแนะนำการใช้สำหรับนักเรียน			
	4.1 ได้รับความสนใจของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
	4.2 สื่อความหมายชัดเจน เข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
	4.3 บอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ครอบคลุม	5.00	0.00	มากที่สุด
5.	ความสอดคล้องกับหลักสูตร			
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
	5.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
6.	แบบทดสอบก่อนเรียน			
	6.1 มีจำนวนพอเหมาะ	5.00	0.00	มากที่สุด
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
7.	ลักษณะของตัวอักษร			
	7.1 แบบของตัวอักษรถูกต้องเหมาะสมกับวัย	5.00	0.00	มากที่สุด
	7.2 การจัดตัวอักษรมีความถูกต้องและสวยงาม	5.00	0.00	มากที่สุด
	7.3 ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมและมองเห็นได้ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
8.	การวางเค้าโครงแบบฝึกเสริมทักษะ			
	8.1 เค้าโครงครอบคลุมเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
	8.2 เนื้อหาในแต่ละหน้ามีความสั้นยาวเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
9.	ความเหมาะสมของเนื้อหา			
	9.1 เนื้อหาเหมาะสมกับวัย	5.00	0.00	มากที่สุด
	9.2 เนื้อหาให้ความรู้ช่วยเสริมบทเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด

	9.3 ความยาวของเนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัย	5.00	0.00	มากที่สุด
	9.4 เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
10.	การใช้ภาษา			
	10.1 ความถูกต้องของภาษาที่ใช้	5.00	0.00	มากที่สุด
	10.2 ภาษามีความเหมาะสมกับวัย	5.00	0.00	มากที่สุด
	10.3 มีความเหมาะสมในการใช้คำสื่อความหมาย	4.80	0.45	มากที่สุด
11.	แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจ			
	11.1 ใช้ภาษาได้ถูกต้อง	5.00	0.00	มากที่สุด
	11.2 วัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
	11.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย	5.00	0.00	มากที่สุด
	11.4 เหมาะสำหรับใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
	11.5 วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้งหมด	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
12.	แบบทดสอบหลังเรียน			
	12.1 มีจำนวนพอเหมาะ	5.00	0.00	มากที่สุด
	12.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
13.	บรรณานุกรม			
	13.1 มีความชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
	13.2 เรียงตามลำดับตัวอักษรได้ถูกต้อง	5.00	0.00	มากที่สุด
	13.3 พิมพ์ถูกต้องตามหลักการอ้างอิงบรรณานุกรม	5.00	0.00	มากที่สุด
14.	เฉลยคำตอบ			
	14.1 นำไปใช้ตรวจสอบคำตอบได้ง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
	14.2 แสดงคำตอบ แนวทางการตอบที่ถูกต้อง ชัดเจน ไม่กำกวม	5.00	0.00	มากที่สุด
15.	ตารางสรุปผลการเรียนรู้			
	15.1 นำไปใช้รายงานผลการเรียนรู้ได้	5.00	0.00	มากที่สุด
	15.2 ใช้สรุปผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี	5.00	0.00	มากที่สุด
	15.3 ระบุคะแนนเต็ม คะแนนที่ผ่านการประเมิน	5.00	0.00	มากที่สุด

	ไว้อย่างชัดเจน			
16.	หนังสืออนุญาตให้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะในสถานศึกษา			
	16.1 ใช้สำนวนภาษาได้ดี	5.00	0.00	มากที่สุด
	16.2 ผู้อำนวยการโรงเรียนลงนามรับรองการประกาศใช้ในสถานศึกษาถูกต้อง	5.00	0.00	มากที่สุด
17.	คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ			
	17.1 ใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนได้	5.00	0.00	มากที่สุด
	17.2 ใช้เสริมความรู้นอกเหนือจากหนังสือที่ใช้เรียนได้	5.00	0.00	มากที่สุด
	17.3 เนื้อหาส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง มากขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
	17.4 ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้สูงขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.98	0.13	มากที่สุด

ที่มา : จากตารางในภาคผนวก ง ตาราง 33 หน้า 169 - 171

จากตาราง 24 พบว่าการพิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบต่าง ๆ ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) และ ($\bar{X} = 4.80$)

ในการวิเคราะห์ผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เล่ม ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างนำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 โดยการทดลองใช้ครั้งที่ 1 (1 : 1) และครั้งที่ 2 (1 : 10) ทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ส่วนการทดลองใช้ครั้งที่ 3 (1 : 100) ทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เมื่อนำมาทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครูที่ปรึกษา จากขั้นตอนการทดลองใช้ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงได้นำเสนอผลการทดลองใช้ดังตาราง 25 - 28

ตาราง 25 แสดงผลการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
 ในการทดลองครั้งที่ 1 (1 : 1) จำนวน 3 คน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3
 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

แบบฝึกเสริมทักษะ เล่มที่	ประสิทธิภาพกระบวนการ				ประสิทธิภาพผลลัพธ์				E ₁ /E ₂
	$\sum x$	n	A	E ₁	$\sum y$	n	B	E ₂	
1	127	3	70	60.48	75	3	40	62.50	63.66/62.50
2	113	3	60	62.78					
3	115	3	60	63.89					
4	237	3	120	65.83					
ค่าเฉลี่ย	63.66				62.50				

ที่มา : จากตารางในภาคผนวก จ ตาราง 39 หน้า 185 - 187

จากตาราง 25 พบว่าเมื่อนำแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ไปใช้ในการทดลองครั้งที่ 1 (1 : 1) จำนวน 3 คน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 มีประสิทธิภาพกระบวนการในแต่ละเล่มเท่ากับ 60.48, 62.78, 63.89 และ 65.83 ประสิทธิภาพกระบวนการโดยรวมเท่ากับ 63.66 และมีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 62.50 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 63.66/62.50$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 60/60

ตาราง 26 แสดงผลการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
 ในการทดลองครั้งที่ 2 (1 : 10) จำนวน 9 คน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3
 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

แบบฝึกเสริมทักษะ เล่มที่	ประสิทธิภาพกระบวนการ				ประสิทธิภาพผลลัพธ์				E ₁ /E ₂
	$\sum x$	n	A	E ₁	$\sum y$	n	B	E ₂	
1	468	9	70	74.29	263	9	40	73.06	74.95/73.06
2	402	9	60	74.44					
3	405	9	60	75.00					
4	816	9	120	75.56					
ค่าเฉลี่ย	74.95				73.06				

ที่มา : จากตารางในภาคผนวก ฉ ตาราง 41 หน้า 190 - 192

จากตาราง 26 พบว่าเมื่อนำแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ไปใช้ในการทดลองครั้งที่ 2 (1 : 10) จำนวน 9 คน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณคีอนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 มีประสิทธิภาพกระบวนการในแต่ละเล่มเท่ากับ 74.29, 74.44, 75.00 และ 75.56 ประสิทธิภาพกระบวนการโดยรวมเท่ากับ 73.06 และมีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 74.95 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 74.95/73.06$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 70/70

ตาราง 27 แสดงผลการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ในการทดลองครั้งที่ 3 (1 : 100) จำนวน 30 คน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณคีอนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

แบบฝึกเสริมทักษะ เล่มที่	ประสิทธิภาพกระบวนการ				ประสิทธิภาพผลลัพธ์				E_1/E_2
	$\sum x$	n	A	E_1	$\sum y$	n	B	E_2	
1	1741	30	70	82.90	1007	30	40	6	84.78/83.92
2	1516	30	60	84.22					
3	1528	30	60	84.89					
4	3100	30	120	86.11					
ค่าเฉลี่ย	84.78				83.92				

ที่มา : จากตารางในภาคผนวก ข ตาราง 43 หน้า 195 - 199

จากตาราง 27 พบว่าเมื่อนำแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ไปใช้ในการทดลองครั้งที่ 3 (1 : 100) จำนวน 30 คน กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณคีอนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 มีประสิทธิภาพกระบวนการ

ในแต่ละเล่มเท่ากับ 82.90, 84.22, 84.89 และ 86.11 ประสิทธิภาพกระบวนการโดยรวมเท่ากับ 84.78 และมีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 83.92 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 84.78/83.92$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80

ตาราง 28 แสดงผลการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6

โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

แบบฝึกเสริมทักษะ เล่มที่	ประสิทธิภาพกระบวนการ				ประสิทธิภาพผลลัพธ์				E ₁ /E ₂
	$\sum x$	n	A	E ₁	$\sum y$	n	B	E ₂	
1	2907	50	70	83.06	1698	50	40	84.90	85.05/84.90
2	2535	50	60	84.50					
3	2555	50	60	85.17					
4	5185	50	120	86.42					
ค่าเฉลี่ย	85.05				84.90				

ที่มา : จากตารางในภาคผนวก ข ตาราง 45 หน้า 203 - 207

จากตาราง 28 พบว่าเมื่อนำแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ไปใช้ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มีประสิทธิภาพกระบวนการในแต่ละเล่มเท่ากับ 83.06, 84.50, 85.17 และ 86.42 ประสิทธิภาพกระบวนการโดยรวมเท่ากับ 85.05 และมีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 84.90 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ

$E_1/E_2 = 85.05/84.90$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80

แสดงการวิเคราะห์ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน
โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนกับผลคะแนนเฉลี่ย
ทดสอบหลังเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่ม
ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6
โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

แบบฝึกเสริมทักษะ เล่มที่	ผลคะแนนเฉลี่ย ทดสอบ ก่อนเรียน	ผลคะแนนเฉลี่ย ทดสอบ หลังเรียน	$\sum D$	$\sum D^2$	t - test	แปลผล
1	8.42	16.82	420	3562	71.31	หลังเรียนสูงกว่า
2	8.54	17.08	427	3691	63.45	หลังเรียนสูงกว่า
3	8.66	17.26	430	3756	55.92	หลังเรียนสูงกว่า
4	8.82	17.58	438	3904	52.90	หลังเรียนสูงกว่า

df.01, 49 = 2.4049

จากตาราง 29 พบว่าหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่ม
ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557
เมื่อนำผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนกับผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน
ผลคะแนนปรากฏดังนี้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนแต่ละเล่มเท่ากับ 8.42, 8.54, 8.66
และ 8.82 คะแนน ตามลำดับ มีผลคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนโดยรวมเท่ากับ 34.44 คะแนน
และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนแต่ละเล่มเท่ากับ 16.82, 17.08, 17.26 และ 17.58 คะแนน ตามลำดับ
มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนโดยรวมเท่ากับ 68.74 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลคะแนนเฉลี่ย
ทดสอบก่อนเรียนกับผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียน โดยการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ t - test
ในภาคผนวก ก หน้า 214 - 219 พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริม

ทักษะ

ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่ม ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

จำนวนนักเรียน (คน)	ผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (เต็ม 40)	ผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (เต็ม 40)	$\sum D$	$\sum D^2$	t - test	แปลผล
50	14.28	33.96	984	19568	68.38	หลังเรียนสูงกว่า

$$df.01, 49 = 2.4049$$

จากตาราง 30 พบว่าหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่ม ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557เมื่อนำผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน ผลคะแนนปรากฏดังนี้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 14.28 คะแนน และมีผลคะแนนเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 33.96 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ t - test ในภาคผนวก ก หน้า 220 - 221 พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ตาราง 31 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.	คำชี้แจง คำแนะนำการใช้สำหรับครูผู้สอน คำแนะนำการใช้สำหรับนักเรียน และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน	4.12	0.33	มาก
2.	เนื้อหาที่นำมาใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.24	0.43	มาก
3.	เนื้อหาเป็นไปตามลำดับการเรียนรู้	4.36	0.39	มาก
4.	แบบฝึกเสริมทักษะมีเพียงพอสำหรับใช้ พัฒนานักเรียน	4.82	0.39	มากที่สุด
5.	ภาพประกอบสวยงามสอดคล้องกับเนื้อหา	4.32	0.47	มาก
6.	ภาษาและภาพประกอบที่ใช้เหมาะสมกับวัย	4.44	0.50	มาก
7.	เรียบเรียงเนื้อหาได้เหมาะสมทำให้เรียนรู้ได้เร็ว	4.74	0.44	มากที่สุด
8.	รูปเล่มมีขนาดเหมาะสมสะดวกในการนำไปใช้ ทบทวนด้วยตนเอง	4.68	0.47	มากที่สุด
9.	เนื้อหามีความยากง่ายพอเหมาะ ช่วยทำให้เกิด ความรู้ ความเข้าใจ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.28	0.45	มาก
10.	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น	4.18	0.39	มาก
รวมเฉลี่ย		4.42	0.43	มาก

จากตาราง 31 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.43) และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายการ พบว่ารายการที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อ 4. แบบฝึกเสริมทักษะมีเพียงพอสำหรับใช้พัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.39), ข้อ 7. เรียบเรียงเนื้อหาได้เหมาะสมทำให้เรียนรู้ได้เร็ว ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.44) และข้อ 8. รูปเล่มมีขนาดเหมาะสมสะดวกในการนำไปใช้ทบทวนด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าและสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุป

1 จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เล่ม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. สมมติฐานของการศึกษา

1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ 80/80
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจไม่ต่ำกว่าระดับมาก

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

จำนวน 50 คน โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็น

ห้องเรียนที่ผู้ศึกษาเป็นครูที่ปรึกษา

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ

1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เล่ม
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เล่ม จำนวน 40 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง จำนวน 4 เล่ม โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ใช้สูตร E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง จำนวน 40 ข้อ วิเคราะห์ทางสถิติโดยการทดสอบ

ค่าที่

(t - test dependent)

ตอนที่ 3 นำผลการศึกษาความพึงพอใจจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง มารวมคะแนน หาค่าเฉลี่ย แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับคุณภาพความพึงพอใจ

6. สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง วิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ใช้สูตร E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์ มีค่าเท่ากับ 85.05/84.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยผลคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยผลคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่ใช้สถิติ t - test dependent พบว่าผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 14.28 คะแนน ผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 33.96 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับความพึงพอใจ พบว่าโดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.43)

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรยคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้ศึกษาได้นำประเด็นที่ค้นพบมาอภิปรายดังนี้

แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรยคำพ้อง ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพของกระบวนการต่อ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 85.05/84.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะ

แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรยคำพ้อง ที่สร้างขึ้นได้ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมสอดคล้องของ องค์ประกอบต่าง ๆ จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่ามีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98$, $S.D. = 0.13$) ทั้งนี้เนื่องมาจากกระบวนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะผู้ศึกษาได้สร้างตามขั้นตอนโดยเริ่ม จาก

การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เอกสารเกี่ยวกับการสอนหลักภาษาไทย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หนังสือเรียน และเอกสารอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งศึกษาเทคนิควิธีการสร้างและพัฒนาแบบฝึก ศึกษางานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน

โดยใช้แบบฝึก กำหนดองค์ประกอบของแบบฝึก และดำเนินการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะตามหลักการ สร้างแบบฝึกของนักการศึกษาหลายท่าน ผู้ศึกษามีการแก้ไขข้อบกพร่องตลอดเวลา มีการทดลองเพื่อหา ประสิทธิภาพกับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ครั้ง คือ มีการทดลองแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และทดลองภาคสนาม ซึ่งในการทดลองแต่ละครั้งได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ ทั้งการใช้ภาษา รูปร่าง

คำชี้แจง การสื่อความ และเวลาที่ใช้ แล้วจึงนำมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียน สวรรค์อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 50 คน ในภาคเรียน ที่ 1

ปีการศึกษา 2557 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรยคำพ้อง มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ใจบัณฑิต (2552 หน้า ก) ได้ดำเนินการพัฒนา แบบฝึกเสริมทักษะการใช้หลักภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านข่อย มิตรภาพ

ที่ 110 อำเภองาว จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการใช้หลักภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 ชุด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.78/84.38 หมายความว่า ผล คะแนนของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.78 และผลคะแนนหลังเรียนของนักเรียน จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การใช้หลักภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 84.38 แสดงว่าแบบฝึก

เสริมทักษะการใช้หลักภาษาไทยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสิรินวลเจริญ (2552

หน้า ก) ได้ดำเนินการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้อง ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีพัฒนศึกษา “หะยีนิเซาะ อาเค็บอุไร - บำเพ็ญ” อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้อง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 84.62/86.85 ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ (2552 หน้า 74) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย

อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป มีประสิทธิภาพ 82.17/85.00 สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ ธงชัย (2552 หน้า 77) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึก

เสริมทักษะ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสองพิทยาคม อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ชุด ที่มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 87.05/86.17 สอดคล้องกับงานวิจัยของนนุช สุขพัฒน์ (2553 หน้า 69) ได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคำพ้องของไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดลานคา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า

แบบฝึกเสริมทักษะคำพ้องของไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ คือ 89.11/92.89 สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา ผ่องแสงสุข (2553 หน้า 86) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย

เรื่อง คำพ้องในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งดินดำ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง คำพ้องในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.48/82.66 สูงกว่าเกณฑ์ที่วางไว้ คือ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของดารณี บุญทวี (2553 หน้า 92) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย รายวิชา ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคางคาราม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย รายวิชา ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 80.18/84.07 สูงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของนงคราญ ตีกุล (2553 หน้า 79) ได้ดำเนินการใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการเรียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 15 (เวียงเก่า

แสนภูวิทยาประสาธ) อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะในการเรียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง มีประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากับ 85.18/84.00 สูงกว่าเกณฑ์

ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีสุตา ชานนท์ (2553 หน้า ข) ได้ดำเนินการสร้างและผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะหลักภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยม นาคานาวอุปถัมภ์ กรุงเทพฯ ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะหลักภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากและมีประสิทธิภาพ 83.17/85.68 ซึ่งเป็นไป

ตามเกณฑ์ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภรณ์ ภูวัต (2553 หน้า 79) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยม นาคานาวอุปถัมภ์ กรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 83.95/85.14 สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณดี เบื่อนคำ (2554 หน้า 85) ได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนา

แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้องที่ปรากฏในบทเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 โรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้องที่ปรากฏในบทเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.44/82.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวรัตน์ ศรีกระจำง (2554 หน้า 64) ได้ดำเนินการพัฒนา

การเขียนคำพ้องเสียงโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องเสียง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสายควน อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องเสียง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.20/93.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของธรรมา พลบูรณ์ (2554 หน้า 92)

ได้ดำเนินการพัฒนาและศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้องในบริบทต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้องในบริบทต่าง ๆ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 88.72/88.49 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัทศจรย์คำพ้อง พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 14.28 คะแนน

ผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 33.96 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่าง

ผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับผลคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะได้กำหนดกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง คำพ้อง มากขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ผู้เรียน

มีโอกาสดูความคิดเห็นพร้อมทั้งได้ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ รู้จักการวิเคราะห์ สังเคราะห์ จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ใจบัณฑิต (2552 หน้า ก) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการใช้หลักภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยมิตรภาพที่ 110 อำเภอท่าว จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์การใช้หลักภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มประชากรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คือนักเรียนที่เรียน

โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการใช้หลักภาษาไทยมีความสามารถทางการใช้หลักภาษา มีค่าคะแนนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นที่ 10.42 คิดเป็นร้อยละ 26.10 แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการใช้หลักภาษาไทยสูงขึ้นจริง อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริ นวลเจริญ (2552 หน้า ก) ได้ดำเนินการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้อง ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีพัฒนศึกษา “หะยีนิเซาะ อาเก็บบูไร - บำเพ็ญ” อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ

สุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ (2552 หน้า 74) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป นักเรียนมีสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ ธงชัย (2552 หน้า 77) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสองพิทยาคม อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ผลการศึกษาพบว่า คะแนนจากการ

ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552

มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.85 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสองพิทยาคม ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของนางนุช สุขพัฒน์ (2553 หน้า 69) ได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคำพ้องของไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดลานคา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึก

เสริมทักษะคำพ้องของไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยหลังเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา ผ่องแสงสุข (2553 หน้า 86) ได้ดำเนินการพัฒนา

แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง คำพ้องในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งดินดำ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง คำพ้องในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของดารณี บุญทวี (2553 หน้า 92) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย รายวิชา ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนงคาราม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของนางคราญ ติกุล (2553 หน้า 79) ได้ดำเนินการใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการเรียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชประชา

นุเคราะห์ 15 (เวียงเก่าแสนภูวิทยาประชา) อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 80.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ จึงกล่าวได้ว่าการใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการเรียนทำให้นักเรียนมีพัฒนาการความรู้ในการเรียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของศรีสุดา ชานนท์ (2553 หน้า ข) ได้ดำเนินการสร้างและผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะหลักภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมมนานาวาอุปถัมภ์ กรุงเทพฯ ผลการศึกษาพบว่า ผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะหลักภาษาไทย นักเรียน

มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภรณ์ ภูวัต (2553 หน้า 79) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมนาคนาวาอุปถัมภ์ กรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้อง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณดี เปื่อนคำ (2554 หน้า 85) ได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้องที่ปรากฏในบทเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดแหลมฟ้าผ่า อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้องที่ปรากฏในบทเรียนหลังการเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวรัตน์ ศรีกระจำง (2554 หน้า 64) ได้ดำเนินการพัฒนาการเขียนคำพ้องเสียงโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องเสียง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสายควน อำเภอเสีกา จังหวัดตรัง ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องเสียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่รับ .01 กล่าวคือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ และสอดคล้องกับงานวิจัยของธรรมา พลบูรณ์ (2554 หน้า 92) ได้ดำเนินการพัฒนาและศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้องในบริบทต่าง ๆ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้องในบริบทต่าง ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรยคำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 38 จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 พบว่าโดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.43) เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากแบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

มีคุณสมบัติในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม ภาพประกอบ สวยงาม

น่าอ่าน ดึงดูดความสนใจ สามารถสื่อความได้ดี ขนาดรูปเล่มเหมาะสม สะดวกในการนำไปใช้ และการสอนจะเน้นนักเรียนให้ปฏิบัติด้วยตนเอง ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียน มีการวัดผลประเมินผลทำให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียน อีกทั้งยังมีกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียน

มีทักษะในการแก้ปัญหา การให้เหตุผล และพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถสรุปความรู้ได้ดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรยคำพ้อง อยู่ในระดับมาก

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ใจบัณฑิต (2552 หน้า ก) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ การใช้หลักภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านข่อยมิตรภาพที่ 110 อำเภอวัง จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะ การใช้หลักภาษาไทย อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.21 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริ นวลเจริญ (2552 หน้า ก) ได้ดำเนินการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้อง ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีพัฒนศึกษา “หะยีนีเซาะ อาเก็บอุไร - บำเพ็ญ” อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้อง พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.29 และ S.D. = 0.84 ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ (2552 หน้า 74) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย อำเภอเมือง นครปฐม จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวนีย์ ธงชัย (2552 หน้า 77) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การสร้างคำ ในภาษาไทย สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสองพิทยาคม อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสองพิทยาคม ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.46 สอดคล้องกับงานวิจัยของนงนุช สุขพัฒน์ (2553 หน้า 69) ได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคำพ้องของไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดลานคา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะอยู่ในระดับมากและเห็นว่าแบบฝึกเสริมทักษะคำพ้องของไทยมีความน่าสนใจมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนในบทเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา ผ่องแสงสุข (2553 หน้า 86) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย

เรื่อง คำพ้องในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งดินดำ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย

เรื่อง คำพ้องในภาษาไทย อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของดารณี บุญทวี (2553 หน้า 92) ได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย รายวิชา ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคณาภิบาล อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.36 สอดคล้องกับงานวิจัยของนงคราญ ตีกุล (2553 หน้า 79) ได้ดำเนินการใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการเรียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 15 (เวียงเก่าแสนภูวิทยาประชาท) อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ในการเรียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.42 สอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวรัตน์ ศรีกระจำง (2554 หน้า 64)

ได้ดำเนินการพัฒนาการเขียนคำพ้องเสียงโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องเสียง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสายควน อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียน

มีความพึงพอใจต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องเสียง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.35 และสอดคล้องกับงานวิจัยของรฐา พลบูรณ์ (2554 หน้า 92)

ได้ดำเนินการพัฒนาและศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้องในบริบทต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้องในบริบทต่าง ๆ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ก่อนนำแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตถจรย์คำพ้อง ไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดของแบบฝึกเสริมทักษะอย่างละเอียด เพื่อช่วยให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ครูควรจัดบรรยากาศและกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดสร้างบรรยากาศทางการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมด้านอื่น ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียน

เกิดการเรียนรู้มากที่สุด

3. การสร้างกิจกรรมควรพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพพื้นฐานของผู้เรียน มีการเสริมแรง
ผู้เรียน
ทุกระยะ โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถน้อยกว่าคนอื่น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมี
กำลังใจ
อดทนในการเรียนรู้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและพัฒนากิจกรรมประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่มีผลต่อความรู้ที่
คงทน
การแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ และการนำไปใช้
2. สร้างแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บรรณานุกรม

กษมา วรวรรณ ณ อยู่ธยา. (2 เมษายน 2550). ปัญหาการอ่าน. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2555,

จาก www.yenta4.com/webboard/2/1103064.html

กองทัพ เคลือบพนิกกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

กาญจน์ เรื่องมนตรี. (2543). เอกสารประกอบการบรรยายในชั้นเรียน. มหาสารคาม : ภาควิชา
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กิ่งแก้ว อารีรักษ์ และคณะ. (2550). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบหลากหลาย. กรุงเทพฯ :
เกรท เอ็ดดูเคชั่น.

กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2550). คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่อง
สร้างเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว ช่วงชั้นที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การค้ำของสำนักงาน
คณะกรรมการ สกสค.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). วิธีการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2549). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.

จรรยา จิราธิวัฒน์. (2550). เทคนิคสร้างนิสัยรักการอ่าน. เดลินิวส์ (20 กรกฎาคม 2550) : 25.

จรูญ ทองถาวร. (2536). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ : ธารอักษรการพิมพ์.

จินตนา ไบกาซูยี. (2535). การเขียนสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.

_____. (2547). แนวการจัดการหนังสือสำหรับเด็กอ่าน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

จินตนา ผ่องแสงสุข. (2553). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง คำพ้องใน
ภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สุพรรณบุรี : โรงเรียนบ้านทุ่งดินดำ อำเภออู่ทอง.
ถ่ายเอกสาร.

ชวาล แพร์ตันกุล. (2546). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). ชุดการสอนระดับประถมศึกษา เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอน
ระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 - 15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2551). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ :
แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2526). หนังสือเรียนภาษาไทยรายวิชา ท 042 การเขียน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

ดารณี บุญทวี. (2553). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย รายวิชา ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. เพชรบุรี : โรงเรียนคงคาราม อำเภอเมือง. ถ่ายเอกสาร.

ทวีศักดิ์ ไชยมาโย. (2542). หนังสือการ์ตูนกับการพัฒนาการเรียนการสอน. วารสารประชาศึกษา 42.

กรุงเทพฯ : บัคพอยท์.

ทีศนา แคมมณี. (2545ก). กลุ่มสัมพันธ์ : เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2545ข). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.

ธีระพัฒน์ ฤทธิ์ทอง. (2545). วิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เพ็ญฟ้า พรินต์ติ้ง.

นงคราญ ดิกุล. (2553). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการเรียนสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง คำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. เชียงราย : โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 15

(เวียงเก่าแสนภูวิทยาประชาท) อำเภอเชียงแสน. ถ่ายเอกสาร.

นงนุช สุขพัฒน์. (2553). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะคำพ้องของไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1. นครปฐม : โรงเรียนวัดลานคา อำเภอบางเลน. ถ่ายเอกสาร.

นิคม ชมพูลง. (2545). วิธีการและขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประกาย เสวรัตน์. (2556). รายงานการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด คือความภาคภูมิใจ สู่โซทัย บ้านเรา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รายวิชา ประวัติศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สุโขทัย : โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก สังกัดเทศบาลเมืองสวรรคโลก อำเภอสวรรคโลก. ถ่ายเอกสาร.

ปรารถนา เกษน้อย. (2549). เทคนิคการจัดการเรียนการสอน. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบ

ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- _____ . (2546). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาวี ยินดีสุข. (2551). ทักษะ 5 C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้
การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์ สุวรรณฤทธิ์. (2542). การสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียน. กาญจนบุรี : ภาควิชาทดสอบ
และวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- ไพศาล หวังพานิช. (2546). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2542). ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสม โครงการ
ปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม.,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ภิญโญ สาธร. (2541). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- มนสิข สิริสมบูรณ์. (2545). เอกสารคำสอนระเบียบวิธีวิจัย. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มารีนา ชันสรवल. (9 พฤษภาคม 2545). การเขียน. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2555,
จาก
[http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/pechburi/marina_wisan/
work4.html](http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/pechburi/marina_wisan/work4.html)
- เยาวรัตน์ ศรีกระจ่าง. (2554). การพัฒนาการเขียนคำพ้องเสียงโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง
คำพ้องเสียง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ตรีง : โรงเรียนบ้านสาย
ควน
อำเภอสีเกา. ถ่ายเอกสาร.
- รฐา พลบูรณ์. (2554). การพัฒนาและศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการตีความคำพ้อง
ในบริบทต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. อุตรธานี : โรงเรียนสตรีราชินูทิศ
อำเภอเมือง. ถ่ายเอกสาร.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2549). การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการ
วิจัย.
อุตรดิตถ์ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2547). แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียนในคู่มือ
แนวความคิด
และทรศนะบางประการเกี่ยวกับกลยุทธ์บอกโลบายกับการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา.
พิมพ์ครั้งที่ 2. นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาเขต 11.
- รัชวลี วรวิทย์. (2548). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการ
อุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- รัตนา ใจบัณฑิต. (2552). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการใช้หลักภาษาไทย สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ลำปาง : โรงเรียนบ้านข่อยมิตรภาพที่ 110 อำเภอจาง. ถ่ายเอกสาร.
ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.** พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

รุจิรี ภูสาระ. (2545). **การเขียนแผนการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ : บุก พอยท์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ลำยอง แดงกุลวานิช. (2540). **ผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เสริมหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเกษตร
และเทคโนโลยี.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

วงศ์เดือน มีทรัพย์. (2547). **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย แบบทักษะ
สัมพันธ์**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง หนึ่งยังจำได้. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, มหาสารคาม.

วรรณดี เป็อนคำ. (2554). **การวิจัยและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้องที่ปรากฏในบทเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.** สมุทรปราการ : โรงเรียน
วัดแหลมฟ้าผ่า อำเภอพระสมุทรเจดีย์. ถ่ายเอกสาร.

วรรณิ โสมประยูร. (2547). **การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษา. ใน ประมวล
สาระ**

ชุดวิชาสัมมนาการประถมศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์.

วีรวรรณ โชนงนุช. (2551). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนลายสังคโลก
โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่**

6

โรงเรียนเมืองเชลียง อำเภอศรีสขานาลัย จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.

วัลลภ แดงใหญ่. (2542). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในงานของอาจารย์โรงเรียนเหล่าสังกัด
กองทัพบก.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

วาสนา จันทร์อุไร. (2546). **ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อวิชาการงานอาชีพ
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี.** สารนิพนธ์ กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). **การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

วิชาการ, กรม. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์

องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

วิชาการ, กรม. ศูนย์พัฒนาหนังสือ. (2551). **สื่อการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่ง

สินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

วิพุธ โสภวงศ์ และคณะ. (2548). **หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). **การพัฒนาการเรียนการสอน**. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

วิไล รัตนพลที. (2548). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์**

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา.

สารนิพนธ์ปริญญา กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

ศรีสุดา ชานนท์. (2553). **การสร้างและผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะหลักภาษาไทย สำหรับ
นักเรียน**

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงเรียนมัธยมนาคนาวาอุปถัมภ์ เขตสวนหลวง. ถ่าย

เอกสาร.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2548). **การสังเคราะห์ด้านการจัดการเรียนร่วมสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อนำ
นโยบาย**

การจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

_____. (2551ก). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2551ข). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรง

พิมพ์ ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ศุภรณ์ ภูวัต. (2553). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด คำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**.

- กรุงเทพฯ : โรงเรียนมัธยมนาคนาวาอุปถัมภ์ เขตสวนหลวง. ถ่ายเอกสาร.
- โศภิต รุ่งทอง. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยและเจตคติต่อการเรียน
- วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมกับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. (2540). เอกสารทางวิชาการการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เอกสารลำดับที่ 33. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544). การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา. ใน **ประมวลสาระชุดวิชาสัมมนามัธยมศึกษา**, หน้า 63 - 127. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.
- สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2547). **ภาษาไทยของเรา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.
- สรชัย พิศาลบุตร และคณะ. (2549). **การสร้างและประเมินผลข้อมูลจากแบบสอบถาม**. กรุงเทพฯ :
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สวรรณค่อนันต์วิทยา, โรงเรียน. (2557). **รายงานการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน รายวิชา ภาษาไทย พื้นฐาน**
- ท 21101 ท 21102 และรายวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม ท 21201 ท 21202 ปีการศึกษา 2551 - 2556. สุโขทัย : โรงเรียนสวรรณค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38. ถ่ายเอกสาร.
- _____. (2557). **หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสวรรณค่อนันต์วิทยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย**
- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. สุโขทัย : โรงเรียนสวรรณค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- มัธยมศึกษา เขต 38. ถ่ายเอกสาร.
- สันติภาพ อุดมมงคล. (2552). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เรื่อง การผลิตพันธุ์พืช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองเสลียง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย**. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์,
- อุตรดิตถ์.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2543). **ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา**

สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. ปริญญาโท กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ

มหาสารคาม, มหาสารคาม.

สำราญ คำอ้าย. (2539). ผลการใช้ชุดการสอนหลักภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ สำหรับ
นักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

สำลี รักสุทธี. (2544). เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียน
เป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษาศึกษา.

สีรี นวลเจริญ. (2552). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้อง ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปัตตานี : โรงเรียนสตรีพัฒนาศึกษา “หะยีนิเซาะ อาเก็บอุไร - บำเพ็ญ”
อำเภอเมืองปัตตานี. ถ่ายเอกสาร.

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. (2550). สอดคล้องวิธีสอนภาษาไทย นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่.
กรุงเทพฯ : ไทยร่มเกล้า.

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ. (2545). การจัดการกระบวนการเรียนรู้ : เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์. (2538). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่
3.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). การผลิตเอกสารประกอบการเรียนการสอน. ชัยนาท : ชมรม
พัฒนา

ความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

_____. (2547ก). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนาผู้เรียน. ราชบุรี :
ธรรมรักษ์การพิมพ์.

_____. (2547ข). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน. เล่ม 5 การผลิตชุดการสอน. ชัยนาท :
ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่ : The
Knowledge
Center.

สุนีย์ ลิ้มรสสุคนธ์. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนเป็นกลุ่มที่เน้นผลสัมฤทธิ์กับการเรียนตามปกติ.

วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

- สุพล วังสินธุ์. (2542). โครงการ : การเรียนรู้สู่ปี 2000. วารสารวิชาการ 3, 6 (มิถุนายน) : 9 - 16.
- สุรัชย์ ชินโย. (2540). รายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน. กรุงเทพฯ : เจ.เอ็ม. ที.
- สุริย์มาศ บุญฤทธิรุ่งโรจน์. (2552). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำพ้องรูป สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. นครปฐม : โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย อำเภอเมืองนครปฐม. ถ่าย
เอกสาร.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทย
ฐานะ.
กรุงเทพฯ : อี เค บุ๊คส์.
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2555). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวนีย์ ธงชัย. (2552). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับ
นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.แพร่ : โรงเรียนสองพิทยาคม อำเภอสอง. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชิมา มีวรรณ. (2543). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทยและปฏิสัมพันธ์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีร่วมแรงร่วมใจ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
เชียงใหม่.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไยไหมเอ็ดดูเคท.
- อารีย์ วชิรวารการ. (2542). การวัดและประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- Bloom. Benjamin S. (1976). Human Characterislics and school Learning. 5 ed.
New York : King sport Press.
- Johnson, D.W. and Johnson, R.T. (1994). "Research Shows the Benefits of Audit
Cooperative", Education Leadership. November : 213 - 240.
- Shell, G and Csahman. (1975). Introduction to Computers and Data Processing.
New York : McGraw - Hill Book.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ที่ให้เกียรติเป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 อีกทั้งยังเป็นที่ปรึกษา พิจารณาและประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง และเป็นผู้ให้คำแนะนำและประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง มีรายนามดังนี้

1. นายสิริชัย สร้อยเพชรเกษม ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ ก่อนเกษียณอายุราชการได้ปฏิบัติหน้าที่

ในตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม ประเมินผล วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ สาขา วิจัย วัดผล ประเมินผล สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1

2. ดร.ศุภรัตน์ มิ่งสมร ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สาขา หลักสูตรและการสอน สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2

3. นางพรทิพย์ ภูเพียงใจ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาไทย สถานที่ทำงาน โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต

38

4. นางวันทนีย์ สุขเจริญ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาไทย สถานที่ทำงาน โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต

38

5. นางสาววารุณี ทองศรีพงษ์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สาขา ภาษาไทย สถานที่ทำงาน โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก สังกัดเทศบาลเมืองสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย

ภาคผนวก ข

สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๐๔๒๖๘.๑๓ / ว ๓๖๒

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา
อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย ๖๔๑๑๐

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจผลงานวิชาการ

เรียน นายสิริชัย สร้อยเพชรเกษม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาต ยูพเยาว์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา กำลังทำวิจัย เรื่อง รายงานการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตตจรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในการวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายถวิล หิรัญศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. ๐-๕๕๖๔-๒๐๒๘

โทรสาร. ๐-๕๕๖๔-๓๖๒๑

ที่ ศธ ๐๔๒๖๘.๐๓ / ว ๓๖๒

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา
อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย ๖๔๑๑๐

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจผลงานวิชาการ

เรียน : ดร.ศุภรัตน์ มิ่งสมร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวสุชามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา กำลังทำวิจัย เรื่อง รายงานการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายถวิล หิรัญศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. ๐-๕๕๖๔-๒๐๒๘

โทรสาร. ๐-๕๕๖๔-๓๖๒๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

ที่..... วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวสุธามาต ยูพเยาว์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ กำลังทำวิจัย เรื่อง รายงานการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตถจริยคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาเห็นว่านางพรทิพย์ ภูเพียงใจ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุธามาต ยูพเยาว์)

ครูชำนาญการ

- 15/๕/๕๖ คุณครูพรทิพย์ ภูเพียงใจ
 ขอขอบพระคุณ//แจ้งให้โรงเรียน
 ดำเนินการวิจัย ในระดับมัธยม

(นายทวิชัย นันทะ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

ที่ ศธ ๐๔๒๖๘.๑๓ / ว ๓๖๒

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา
อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย ๖๔๑๑๐

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความเห็นชอบร่างระเบียบให้ศึกษาภาคเตรียมอุดมศึกษา
นางวันทนี สุขเจริญ
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยุพเยาว์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา กำลังทำวิจัย เรื่อง รายงานการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตถรรพ์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในการวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

พิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิท หิรัญศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. ๐-๕๕๖๔-๒๐๒๘

โทรสาร. ๐-๕๕๖๔-๓๖๒๑

ที่ ศธ ๐๔๒๖๘.๑๓ / ว ๓๖๒

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา
อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย ๖๔๑๑๐

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจผลงานวิชาการ

เรียน นางสาววารุณี ทองศรีพงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาต ยูพะเยาว์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา กำลังทำวิจัย เรื่อง รายงานการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตตจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายถวิล หิรัญศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. ๐-๕๕๖๔-๒๐๒๘

โทรสาร. ๐-๕๕๖๔-๓๖๒๑

ภาคผนวก ค

สำเนาแบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ นายสิริชัย สร้อยเพชรเกษม
ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ
วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ
สาขา วิจัย วัตถุประสงค์ประเมินผล
ที่อยู่ ๕๘/๒ หมู่ ๗ ต.คลองกระจง อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย ๖๔๑๑๐

การตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ยินดีอย่างยิ่ง

ไม่ยินดี

ลงชื่อ

ผู้เชี่ยวชาญ

(นายสิริชัย สร้อยเพชรเกษม)

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

- ๑. ชื่อ - สกุล... ศิริยา ธีระพรหมเดช
  - ๒. ตำแหน่ง... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
  - ๓. วุฒิการศึกษา... ด.ช.ว.ว. ..... วิชาเอก... บริหารการศึกษา
  - ๔. ปฏิบัติหน้าที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้... -
หรือกลุ่มงาน... -
  - ๕. สถานที่ทำงาน... -
  - ๖. ที่อยู่... 58/2 หมู่ 7 ต.คลองกระดังงา อ.คลองใหญ่
จ.ตราด
  - ๗. เบอร์โทรศัพท์... 055-953098
๘. วิทยะคุณเด่นๆ สอน คณิตศาสตร์ / วิชาเอก / วิชาเอกบริหารการศึกษา
ผอ. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองกระดังงา อ.ตราด จ.ตราด
ผอ. วิทยาลัยครูตราด - วิทยะคุณเด่นๆ
ร.ล. วิชาเอกบริหารการศึกษา, วิชาเอกบริหารงาน
ร.ล. วิชาเอกบริหารงาน / วิชาเอกบริหารงาน
ร.ล. วิชาเอก

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ ดร.ศุภรัตน์ มิ่งสมร
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สาขา หลักสูตรและการสอน กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและ
กระบวนการเรียนรู้
สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒

การตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

- ยินดีอย่างยิ่ง
 ไม่นินดี

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
(ดร.ศุภรัตน์ มิ่งสมร)

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

๑. ชื่อ - สกุล..... นพดกรัตน์ มิ่งศิริ
๒. ตำแหน่ง..... ผู้อำนวยการ
๓. วุฒิการศึกษา..... ปศ.๑..... วิชาเอก..... หลักสูตรและมาตรฐาน
๔. ปฏิบัติหน้าที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้.....
หรือกลุ่มงาน..... นิเทศ ติดตาม และประเมินผลตามจุดประสงค์
๕. สถานที่ทำงาน..... สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามะพรังตากมาติงโขย เขต ๒
๖. ที่อยู่..... 126/1 ถนนวิภาวดีรังสิต ต.เมืองสามมิ่งโลก อ.สามมิ่งโลก
..... อ.เมือง 64110
๗. เบอร์โทรศัพท์..... 0894392293

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ นางพรทิพย์ ภูเพียงใจ
ตำแหน่ง ครู
วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
สาขา ภาษาไทย
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสวรรคค่อนันตวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๘

การตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ยินดีอย่างยิ่ง

ไม่ยินดี

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
(นางพรทิพย์ ภูเพียงใจ)

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ นางวันทนี สุขเจริญ

ตำแหน่ง ครู

วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

สาขา ภาษาไทย

สถานที่ทำงาน โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๘

✓ การตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

 ยินดีอย่างยิ่ง ไม่ยินดี

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
(นางวันทนี สุขเจริญ)

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

๑. ชื่อ - สกุล..... นางวันเพ็ญ ศิริศิริ
๒. ตำแหน่ง..... ดร. ดศ. 3
๓. วุฒิการศึกษา..... ปริญญาตรี..... วิชาเอก..... ภาษาไทย
๔. ปฏิบัติหน้าที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้..... ภาษาไทย
หรือกลุ่มงาน.....
๕. สถานที่ทำงาน..... โรงเรียนสตรีศรีนครินทร์
๖. ที่อยู่..... 5/5 หมู่ 5 ต.บ้านกล้วย อ.เมือง จ.สุโขทัย 64000
๗. เบอร์โทรศัพท์..... 055 - 61786

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ นางสาววารุณี ทองศรีพงษ์
ตำแหน่ง ครู
วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
สาขา ภาษาไทย
สถานที่ทำงาน โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก
สังกัดเทศบาลเมืองสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย

การตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

- ยินดีอย่างยิ่ง
 ไม่ยินดี

ลงชื่อ

ผู้เชี่ยวชาญ

(นางสาววารุณี ทองศรีพงษ์)

ประวัติผู้เชี่ยวชาญ

๑. ชื่อ - สกุล นางสาววารุณี ทองศรีพงษ์
ครูชำนาญการพิเศษ
๒. ตำแหน่ง ครูศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) ภาษาไทย
๓. วุฒิการศึกษา ..... วิชาเอก
ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
๔. ปฏิบัติหน้าที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้
โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก
๕. สถานที่ทำงาน

ภาคผนวก ง

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 32 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อความ ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
1.	ด้านรูปเล่ม							
1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.2	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
1.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.	ด้านหน้าปก							
2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.4	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.	ปกใน คำนำ สารบัญ และสารบัญภาพ							
3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
3.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.	คำชี้แจง คำแนะนำการใช้สำหรับครูผู้สอน และคำแนะนำการใช้สำหรับนักเรียน							
4.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
4.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.	ความสอดคล้องกับหลักสูตร							
5.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
5.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.	แบบทดสอบก่อนเรียน							
6.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 32 (ต่อ)

ข้อคำถาม ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
7.	ลักษณะของตัวอักษร							
7.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
7.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8.	การวางโครงเรื่อง							
8.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8.2	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
9.	ความเหมาะสมของเนื้อหา							
9.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
9.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10.	การใช้ภาษา							
10.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
10.3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
11.	กิจกรรมเพื่อใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจ							
11.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
11.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12.	แบบทดสอบหลังเรียน							
12.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
12.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13.	บรรณานุกรม							
13.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
13.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 32 (ต่อ)

ข้อคำถาม ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
14.	เฉลยคำตอบ							
14.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
14.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15.	ตารางสรุปผลการเรียนรู้							
15.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
15.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
16.	หนังสืออนุญาตให้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะในสถานศึกษา							
16.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
16.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
17.	คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ							
17.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
17.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
17.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
17.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง

หมายเหตุ การแปลผลค่า IOC ใช้เกณฑ์ดังนี้

IOC < 0.50 หมายถึง ตัดข้อคำถามนั้นทิ้ง

IOC > 0.50 หมายถึง ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

ตาราง 33 แสดงค่าดัชนีความเหมาะสมของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อคำถาม ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum X$	$\bar{X}$	S.D.
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
1.	ด้านรูปเล่ม							
1.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00

1.2	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45
1.3	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
1.4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
1.5	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
1.6	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
1.7	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
2.	ด้านหน้าปก							
2.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
2.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
2.3	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
2.4	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45
2.5	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
3.	ปกใน คำนำ สารบัญ และสารบัญภาพ							
3.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
3.2	5	5	5	5	4	24	4.80	0.45
3.3	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
3.4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
4.	คำชี้แจง คำแนะนำการใช้สำหรับครูผู้สอน และคำแนะนำการใช้สำหรับนักเรียน							
4.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
4.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
4.3	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
5.	ความสอดคล้องกับหลักสูตร							
5.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
5.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
6.	แบบทดสอบก่อนเรียน							
6.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
6.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อความคำถามที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum X$	$\bar{X}$	S.D.
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
6.	แบบทดสอบก่อนเรียน							
6.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
6.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
7.	ลักษณะของตัวอักษร							
7.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
7.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
7.3	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
8.	การวางโครงเรื่อง							
8.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
8.2	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45
9.	ความเหมาะสมของเนื้อหา							
9.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
9.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
9.3	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
9.4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
10.	การใช้ภาษา							
10.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
10.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
10.3	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45
11.	กิจกรรมเพื่อใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจ							
11.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
11.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
11.3	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
11.4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
11.5	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
12.	แบบทดสอบหลังเรียน							
12.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
12.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
13.	บรรณานุกรม							
13.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
13.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
13.3	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00

ตาราง 33 (ต่อ)

ข้อความ ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum X$	$\bar{X}$	S.D.
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
14.	เฉลยคำตอบ							
14.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
14.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
15.	ตารางสรุปผลการเรียนรู้							
15.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
15.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
15.3	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
16.	หนังสืออนุญาตให้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะในสถานศึกษา							
16.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
16.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
17.	คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ							
17.1	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
17.2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
17.3	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
17.4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
รวมเฉลี่ย							4.98	0.13

ตาราง 34   สรุปการหาค่า IOC ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง จำนวน 40 ข้อ จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อคำถามที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
3.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
4.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
6.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
8.	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.60	สอดคล้อง
9.	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	สอดคล้อง
10.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
11.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
12.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
13.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
14.	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	สอดคล้อง
15.	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60	สอดคล้อง
16.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
18.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
19.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
20.	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	สอดคล้อง
21.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง
22.	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60	สอดคล้อง
23.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
24.	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	สอดคล้อง
25.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
26.	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60	สอดคล้อง
27.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
28.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
29.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
30.	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.60	สอดคล้อง

ตาราง 34 (ต่อ)

ข้อคำถาม ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	แปลผล
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
31.	0	+1	0	+1	+1	3	0.60	สอดคล้อง
32.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	สอดคล้อง
33.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
34.	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	สอดคล้อง
35.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
36.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
37.	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	สอดคล้อง
38.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	สอดคล้อง
39.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	สอดคล้อง
40.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	สอดคล้อง

หมายเหตุ

ข้อสอบมีค่า IOC มากกว่า 0.50 ทั้ง 40 ข้อ ผู้ศึกษาจึงนำข้อสอบทั้งหมดไปหาคุณภาพโดยการหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ

ตาราง 35 แสดงผลการหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ข้อ	ph	pl	p	r	ข้อ	ph	pl	p	r
1.	15	6	0.70	0.60	21.	15	7	0.73	0.53
2.	5	2	0.23	0.20	22.	14	5	0.63	0.60
3.	12	7	0.63	0.33	23.	7	2	0.30	0.33
4.	10	6	0.53	0.27	24.	5	1	0.20	0.27
5.	17	6	0.77	0.73	25.	15	4	0.63	0.73
6.	14	5	0.63	0.60	26.	15	6	0.70	0.60
7.	14	8	0.73	0.40	27.	14	5	0.63	0.60
8.	8	3	0.37	0.33	28.	11	7	0.60	0.27
9.	15	7	0.73	0.53	29.	14	6	0.67	0.53
10.	15	4	0.63	0.73	30.	10	4	0.47	0.40
11.	14	7	0.70	0.47	31.	12	9	0.70	0.20
12.	13	9	0.73	0.27	32.	14	6	0.67	0.53
13.	12	5	0.57	0.47	33.	7	3	0.27	0.60
14.	13	6	0.63	0.47	34.	12	7	0.63	0.33
15.	14	9	0.77	0.33	35.	10	5	0.50	0.33
16.	14	8	0.73	0.40	36.	13	9	0.73	0.27
17.	12	3	0.50	0.60	37.	8	3	0.37	0.33
18.	5	1	0.20	0.27	38.	14	8	0.73	0.40
19.	15	4	0.63	0.73	39.	16	7	0.77	0.60
20.	7	3	0.27	0.60	40.	15	7	0.73	0.53

หมายเหตุ

ข้อสอบทั้ง 40 ข้อ มีคุณภาพตามเกณฑ์ คือ ข้อทดสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผู้ศึกษาจึงนำข้อสอบไปใช้ทั้งหมด ก่อนนำข้อสอบทั้งหมดไปใช้ ผู้ศึกษาได้นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

การคำนวณหาค่าความยากง่าย โดยใช้สูตรดังนี้

สูตร
$$P = \frac{R}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยาก
R แทน จำนวนผู้ตอบถูก
n แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

ตัวอย่างการหาค่าความยากง่าย

ค่าความยากง่าย ข้อ 1
$$P = \frac{21}{30}$$

$$= 0.70$$

การคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตรดังนี้

สูตร
$$r = \frac{P_H - P_L}{n/2}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
 P_H แทน จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มเก่ง
 P_L แทน จำนวนผู้ที่ตอบถูกในกลุ่มอ่อน
n แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

ตัวอย่างการคำนวณหาค่าอำนาจจำแนก

ค่าอำนาจจำแนก ข้อ 1
$$r = \frac{15 - 6}{30/2}$$

$$= 0.60$$

ตาราง 36 แสดงคะแนนการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง และค่า p ค่า q จำนวน 40 ข้อ

ข้อสอบ	X	p	q	pq	ข้อสอบ	X	p	q	pq	
1.	81	0.81	0.19	0.15	21.	82	0.82	0.18	0.15	
2.	67	0.67	0.33	0.22	22.	79	0.79	0.21	0.17	
3.	79	0.79	0.21	0.17	23.	69	0.69	0.31	0.21	
4.	76	0.76	0.24	0.18	24.	66	0.66	0.34	0.22	
5.	83	0.83	0.17	0.14	25.	79	0.79	0.21	0.17	
6.	79	0.79	0.21	0.17	26.	81	0.81	0.19	0.15	
7.	82	0.82	0.18	0.15	27.	79	0.79	0.21	0.17	
8.	71	0.71	0.29	0.21	28.	78	0.78	0.22	0.17	
9.	82	0.82	0.18	0.15	29.	80	0.80	0.20	0.16	
10.	79	0.79	0.21	0.17	30.	74	0.74	0.26	0.19	
11.	81	0.81	0.19	0.15	31.	81	0.81	0.19	0.15	
12.	82	0.82	0.18	0.15	32.	80	0.80	0.20	0.16	
13.	77	0.77	0.23	0.18	33.	70	0.70	0.30	0.21	
14.	79	0.79	0.21	0.17	34.	79	0.79	0.21	0.17	
15.	83	0.83	0.17	0.14	35.	75	0.75	0.25	0.19	
16.	82	0.82	0.18	0.15	36.	82	0.82	0.18	0.15	
17.	75	0.75	0.25	0.19	37.	71	0.71	0.29	0.21	
18.	66	0.66	0.34	0.22	38.	82	0.82	0.18	0.15	
19.	79	0.79	0.21	0.17	39.	83	0.83	0.17	0.14	
20.	70	0.70	0.30	0.21	40.	82	0.82	0.18	0.15	
$\sum \bar{X}$	3105									
$\sum X^2$	102531								$\sum pq$	6.85

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามสูตรของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) มีค่าเท่ากับ 0.92

การคำนวณหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตร

สูตร	$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$															
เมื่อ	<table border="0"> <tr> <td>r_{tt}</td> <td>แทน</td> <td>ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ</td> </tr> <tr> <td>k</td> <td>แทน</td> <td>จำนวนข้อของข้อสอบ</td> </tr> <tr> <td>p</td> <td>แทน</td> <td>สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก</td> </tr> <tr> <td>q</td> <td>แทน</td> <td>สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ = $1 - p$</td> </tr> <tr> <td>S^2</td> <td>แทน</td> <td>ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด</td> </tr> </table>	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ	k	แทน	จำนวนข้อของข้อสอบ	p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก	q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ = $1 - p$	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด
r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ														
k	แทน	จำนวนข้อของข้อสอบ														
p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก														
q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในข้อหนึ่ง ๆ = $1 - p$														
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด														

การหาค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ จากสูตร

สูตร	$S^2 = \frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$									
เมื่อ	<table border="0"> <tr> <td>S^2</td> <td>แทน</td> <td>ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ</td> </tr> <tr> <td>X</td> <td>แทน</td> <td>คะแนนแต่ละคน</td> </tr> <tr> <td>n</td> <td>แทน</td> <td>จำนวนคนกลุ่มตัวอย่าง</td> </tr> </table>	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ	X	แทน	คะแนนแต่ละคน	n	แทน	จำนวนคนกลุ่มตัวอย่าง
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ								
X	แทน	คะแนนแต่ละคน								
n	แทน	จำนวนคนกลุ่มตัวอย่าง								

คำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 S^2 &= \frac{100(102531) - (3105)^2}{100(100-1)} \\
 &= \frac{10253100 - 9641025}{100(99)} \\
 &= \frac{612075}{9900} \\
 &= 61.83
 \end{aligned}$$

คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right] \\
 r_{tt} &= \frac{40}{40-1} \left[1 - \frac{6.85}{61.83} \right] \\
 &= \frac{40}{39} [1 - 0.11] \\
 &= \frac{40}{39} [0.89] \\
 &= 0.92
 \end{aligned}$$

ตาราง 37 แสดงค่าดัชนีความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจหลังการใช้แบบฝึกเสริม

ทักษะ

ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

ข้อคำถาม ที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum X$	$\bar{X}$	S.D.
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
1	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45
2	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
3	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
4	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
5	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45
6	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
7	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
8	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
9	5	5	4	5	5	24	4.80	0.45
10	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
รวมเฉลี่ย							4.94	0.24

หมายเหตุ การแปลผลค่า IOC ใช้เกณฑ์ดังนี้

IOC < 0.50 หมายถึง ตัดข้อคำถามนั้นทิ้ง

IOC > 0.50 หมายถึง ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

ตาราง 38 แสดงผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง โดยคำนวณจากโปรแกรม SPSS

ผลการวิเคราะห์	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10
จำนวนคน	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
คะแนนรวม	132	123	123	119	122	126	120	115	125	122
คะแนนต่ำสุด	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
คะแนนสูงสุด	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ค่าเฉลี่ย	4.40	4.10	4.10	3.97	4.07	4.20	4.00	3.83	4.17	4.07
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.62	0.61	0.80	0.61	0.69	0.66	0.59	0.65	0.75	0.78
C.V. (%)	14.12	14.82	19.59	15.50	17.00	15.82	14.68	16.90	17.92	19.30
วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10
ค่าอำนาจจำแนก	0.69	0.67	0.46	0.43	0.68	0.52	0.51	0.40	0.52	0.77
Sig	0.00	0.00	0.01	0.02	0.00	0.00	0.00	0.03	0.00	0.00
แปลผล	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes	yes
ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ										
0.85										

หมายเหตุ ค่าอำนาจจำแนกแบบ Item Total Correlation

ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตร

$$\text{สูตร} \quad \alpha = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ จากสูตร

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

$$= \frac{10}{10-1} \left\{ 1 - \frac{1.24}{5.28} \right\}$$

$$= \frac{10}{9} \{1 - 0.23\}$$

$$= \frac{10}{9} \{0.77\}$$

$$= 0.85$$

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทดลองครั้งที่ 1 (1 : 1) จำนวน 3 คน

เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ตามเกณฑ์ 60/60

ตาราง 39

แสดงคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่มรวมกัน และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) และคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณศรอนันต์วิทยา ในการทดลองครั้งที่ 1 (1 : 1) จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

ที่	ประสิทธิภาพกระบวนการ				รวม
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกเสริมทักษะ				
	ในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง				
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	
	(70)	(60)	(60)	(120)	(310)
1.	42	39	38	80	199
2.	50	43	45	89	227
3.	35	31	32	68	166
รวม	127	113	115	237	592
เฉลี่ย	42.33	37.67	38.33	79.00	197.33
ร้อยละ	60.48	62.78	63.89	65.83	63.66
ค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) = 63.66					

ตาราง 39 (ต่อ)

ที่	ประสิทธิภาพผลลัพธ์
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
	(40)
1.	25
2.	31
3.	19
รวม	75
เฉลี่ย	25.00
ร้อยละ	62.50
ค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) = 62.50	

การหาประสิทธิภาพ E_1 มีวิธีการแทนค่าดังนี้

$$\begin{aligned} E_1 &= \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100 \\ E_1 &= \frac{592}{\frac{3}{310}} \times 100 \\ &= 0.6366 \times 100 \\ &= 63.66 \end{aligned}$$

การหาประสิทธิภาพ E_2 มีวิธีการแทนค่าดังนี้

$$\begin{aligned} E_2 &= \frac{\sum Y}{\frac{N}{B}} \times 100 \\ E_2 &= \frac{75}{\frac{3}{40}} \times 100 \\ &= 0.6250 \times 100 \\ &= 62.50 \end{aligned}$$

ตาราง 40 แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบ
 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
 ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสวรรคณันต์วิทยา
 ในการทดลองครั้งที่ 1 (1 : 1) จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1
 ปีการศึกษา 2556

ที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	(40)	(40)
1.	10	25
2.	16	31
3.	9	19
รวม	35	75
เฉลี่ย	11.67	25.00
ร้อยละ	29.17	62.50

ภาคผนวก ฉ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทดลองครั้งที่ 2 (1 : 10) จำนวน 9 คน

เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ตามเกณฑ์ 70/70

ตาราง 41 แสดงคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่มรวมกัน และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) และคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณศรอนันต์วิทยา ในการทดลองครั้งที่ 2 (1 : 10) จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

ที่	ประสิทธิภาพกระบวนการ				รวม
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกเสริมทักษะ				
	ในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง				
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	
	(70)	(60)	(60)	(120)	(310)
1.	52	45	52	106	255
2.	55	50	49	102	256
3.	51	42	41	86	220
4.	51	44	42	84	221
5.	53	47	45	78	223
6.	50	42	43	87	222
7.	50	42	41	85	218
8.	56	48	51	100	255
9.	50	42	41	88	221
รวม	468	402	405	816	2091
เฉลี่ย	52.00	44.67	45.00	90.67	232.33
ร้อยละ	74.29	74.44	75.00	75.56	74.95
ค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) = 74.95					

ตาราง 41 (ต่อ)

ที่	ประสิทธิภาพผลลัพธ์
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศวรรษย์คำพ้อง
	(40)
1.	30
2.	32
3.	28
4.	30
5.	31
6.	26
7.	29
8.	30
9.	27
รวม	263
เฉลี่ย	29.22
ร้อยละ	73.06
ค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) = 73.06	

การหาประสิทธิภาพ E_1 มีวิธีการแทนค่าดังนี้

$$\begin{aligned} E_1 &= \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100 \\ E_1 &= \frac{2091}{\frac{9}{310}} \times 100 \\ &= 0.7495 \times 100 \\ &= 74.95 \end{aligned}$$

การหาประสิทธิภาพ E_2 มีวิธีการแทนค่าดังนี้

$$\begin{aligned} E_2 &= \frac{\sum Y}{\frac{N}{B}} \times 100 \\ E_2 &= \frac{263}{\frac{9}{40}} \times 100 \\ &= 0.7306 \times 100 \\ &= 73.06 \end{aligned}$$

ตาราง 42 แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบ
 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
 ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสวรรคณันต์วิทยา
 ในการทดลองครั้งที่ 2 (1 : 10) จำนวน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1
 ปีการศึกษา 2556

ที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	(40)	(40)
1.	12	30
2.	15	32
3.	10	28
4.	13	30
5.	16	31
6.	10	26
7.	14	29
8.	17	30
9.	11	27
รวม	118	263
เฉลี่ย	13.11	29.22
ร้อยละ	32.78	73.06

ภาคผนวก ช

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทดลองครั้งที่ 3 (1 : 100) จำนวน 30 คน

เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ตามเกณฑ์ 80/80

ตาราง 43

แสดงคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่มรวมกัน และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) และคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสุวรรณศรอนันต์วิทยา ในการทดลองครั้งที่ 3 (1 : 100) จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

ที่	ประสิทธิภาพกระบวนการ				รวม
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกเสริมทักษะ				
	ในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง				
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	
	(70)	(60)	(60)	(120)	(310)
1.	57	50	57	117	281
2.	61	56	55	114	286
3.	56	48	48	96	248
4.	57	50	48	96	251
5.	60	54	52	102	268
6.	56	48	48	98	250
7.	56	48	48	96	248
8.	63	54	58	114	289
9.	56	48	48	99	251
10.	57	51	51	103	262
11.	61	53	59	111	284
12.	56	48	48	98	250
13.	58	48	48	96	250
14.	62	54	55	116	287
15.	56	48	48	98	250
16.	58	48	48	96	250
17.	62	54	55	115	286
18.	56	49	48	99	252
19.	58	50	48	96	252
20.	60	53	53	108	274

ตาราง 43 (ต่อ)

ที่	ประสิทธิภาพกระบวนการ (ต่อ)				รวม
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกเสริมทักษะ				
	ในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง				
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	
	(70)	(60)	(60)	(120)	(310)
21.	56	49	48	99	252
22.	56	50	51	101	258
23.	62	54	55	110	281
24.	57	52	48	98	255
25.	56	50	48	96	250
26.	60	52	56	114	282
27.	56	48	48	97	249
28.	56	50	48	104	258
29.	60	51	55	115	281
30.	56	48	48	98	250
รวม	1741	1516	1528	3100	7885
เฉลี่ย	58.03	50.53	50.93	103.33	262.83
ร้อยละ	82.90	84.22	84.89	86.11	84.78
ค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) = 84.78					

ตาราง 43 (ต่อ)

ที่	ประสิทธิภาพผลลัพธ์
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
	(40)
1.	34
2.	35
3.	32
4.	34
5.	36
6.	32
7.	34
8.	35
9.	32
10.	35
11.	36
12.	33
13.	34
14.	35
15.	32
16.	35
17.	36
18.	33
19.	32
20.	34

ตาราง 43 (ต่อ)

ที่	ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (ต่อ)
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศวรรษย์คำพ้อง
	(40)
21.	32
22.	34
23.	35
24.	32
25.	34
26.	32
27.	32
28.	32
29.	33
30.	32
รวม	1007
เฉลี่ย	33.57
ร้อยละ	83.92
ค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) = 83.92	

การหาประสิทธิภาพ E_1 มีวิธีการแทนค่าดังนี้

$$\begin{aligned} E_1 &= \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100 \\ E_1 &= \frac{7885}{\frac{30}{310}} \times 100 \\ &= 0.8478 \times 100 \\ &= 84.78 \end{aligned}$$

การหาประสิทธิภาพ E_2 มีวิธีการแทนค่าดังนี้

$$\begin{aligned} E_2 &= \frac{\sum Y}{\frac{N}{B}} \times 100 \\ E_2 &= \frac{1007}{\frac{30}{40}} \times 100 \\ &= 0.8392 \times 100 \\ &= 83.92 \end{aligned}$$

ตาราง 44 แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบ
 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
 ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา
 ในการทดลองครั้งที่ 3 (1 : 100) จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2
 ปีการศึกษา 2556

ที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	(40)	(40)
1.	13	34
2.	18	35
3.	11	32
4.	13	34
5.	18	36
6.	11	32
7.	13	34
8.	18	35
9.	11	32
10.	13	35
11.	18	36
12.	11	33
13.	13	34
14.	18	35
15.	11	32
16.	13	35
17.	18	36
18.	11	33
19.	14	32
20.	17	34

ตาราง 44 (ต่อ)

ที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศวรรษย์คำพ้อง	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	(40)	(40)
21.	8	32
22.	12	34
23.	15	35
24.	10	32
25.	11	34
26.	16	32
27.	10	32
28.	13	32
29.	17	33
30.	9	32
รวม	404	1007
เฉลี่ย	13.47	33.57
ร้อยละ	33.67	83.92

ภาคผนวก ซ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

ตามเกณฑ์ 80/80

ตาราง 45

แสดงคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่มรวมกัน และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) และคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง และนำมาคิดเป็นร้อยละ เป็นค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณศรอนันต์วิทยา ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

ที่	ประสิทธิภาพกระบวนการ				รวม
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกเสริมทักษะ				
	ในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง				
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	
	(70)	(60)	(60)	(120)	(310)
1.	58	51	58	118	285
2.	62	57	56	115	290
3.	56	48	48	97	249
4.	57	50	48	96	251
5.	60	54	52	102	268
6.	56	48	48	98	250
7.	56	48	48	96	248
8.	63	54	58	114	289
9.	56	48	48	99	251
10.	57	51	51	103	262
11.	61	53	59	111	284
12.	56	48	48	99	251
13.	58	48	48	96	250
14.	62	54	55	116	287
15.	56	48	48	98	250
16.	58	48	48	96	250
17.	62	54	55	117	288
18.	56	49	48	99	252
19.	58	50	48	96	252
20.	60	53	53	108	274
21.	56	49	48	99	252
22.	56	50	51	101	258
23.	62	54	55	111	282
24.	57	52	48	98	255
25.	56	50	48	96	250

ตาราง 45 (ต่อ)

ที่	ประสิทธิภาพกระบวนการ (ต่อ)				รวม
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกเสริมทักษะ				
	ในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศวรรษคำพ้อง				
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	
	(70)	(60)	(60)	(120)	(310)
26.	61	53	58	116	288
27.	56	48	48	97	249
28.	56	50	48	104	258
29.	61	52	56	117	286
30.	56	48	48	99	251
31.	56	48	48	96	248
32.	62	56	58	110	286
33.	56	49	48	96	249
34.	56	48	51	109	264
35.	61	53	59	115	288
36.	56	48	48	96	248
37.	56	49	48	97	250
38.	60	56	55	113	284
39.	56	48	48	96	248
40.	56	51	48	102	257
41.	64	54	54	114	286
42.	56	48	48	99	251
43.	58	48	51	101	258
44.	60	55	54	115	284
45.	56	48	48	96	248
46.	56	48	49	97	250
47.	62	54	53	110	279
48.	56	48	48	99	251
49.	58	50	48	97	253
50.	61	56	58	115	290
รวม	2907	2535	2555	5185	13182
เฉลี่ย	58.14	50.70	51.10	103.70	263.64
ร้อยละ	83.06	84.50	85.17	86.42	85.05
ค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E_1) = 85.05					

ตาราง 45 (ต่อ)

ที่	ประสิทธิภาพผลลัพธ์
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง
	(40)
1.	35
2.	37
3.	33
4.	35
5.	36
6.	32
7.	34
8.	35
9.	32
10.	35
11.	37
12.	33
13.	34
14.	35
15.	32
16.	35
17.	36
18.	33
19.	32
20.	34
21.	32
22.	34
23.	36
24.	32
25.	34

ตาราง 45 (ต่อ)

ที่	ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (ต่อ)
	คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
	(40)
26.	34
27.	33
28.	33
29.	34
30.	32
31.	33
32.	36
33.	32
34.	35
35.	35
36.	32
37.	33
38.	38
39.	32
40.	34
41.	36
42.	32
43.	35
44.	35
45.	33
46.	34
47.	34
48.	32
49.	34
50.	34
รวม	1698
เฉลี่ย	33.96
ร้อยละ	84.90
ค่าประสิทธิภาพตัวที่สอง (E_2) = 84.90	

การหาประสิทธิภาพ E_1 มีวิธีการแทนค่าดังนี้

$$\begin{aligned} E_1 &= \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100 \\ E_1 &= \frac{13182}{\frac{50}{310}} \times 100 \\ &= 0.8505 \times 100 \\ &= 85.05 \end{aligned}$$

การหาประสิทธิภาพ E_2 มีวิธีการแทนค่าดังนี้

$$\begin{aligned} E_2 &= \frac{\sum Y}{\frac{N}{B}} \times 100 \\ E_2 &= \frac{1698}{\frac{50}{40}} \times 100 \\ &= 0.8490 \times 100 \\ &= 84.90 \end{aligned}$$

ตาราง 46 แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง แต่ละเล่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคค่อนันตวิทยา ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

ที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน									
	โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง แต่ละเล่ม									
	เล่มที่ 1		เล่มที่ 2		เล่มที่ 3		เล่มที่ 4		รวม	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(80)	(80)	
1.	8	17	8	17	8	18	9	18	33	70
2.	9	19	10	19	10	20	10	20	39	78
3.	8	16	8	17	8	17	8	17	32	67
4.	8	16	8	16	8	16	9	16	33	64
5.	9	18	9	18	9	18	9	19	36	73
6.	8	16	8	16	8	17	8	18	32	67
7.	9	16	9	16	9	16	9	16	36	64
8.	9	19	9	19	10	19	10	19	38	76
9.	8	16	8	16	8	16	8	16	32	64
10.	8	16	8	16	8	16	8	16	32	64
11.	9	18	10	18	10	18	10	18	39	72
12.	8	16	8	16	8	16	8	18	32	66
13.	8	16	8	16	8	16	8	16	32	64
14.	9	18	9	19	9	19	10	19	37	75
15.	8	16	8	17	8	17	8	17	32	67
16.	9	16	9	17	9	17	9	17	36	67
17.	9	19	9	19	9	19	9	19	36	76
18.	8	16	8	16	8	16	8	17	32	65
19.	8	16	8	16	8	16	8	16	32	64
20.	9	18	9	18	10	19	10	19	38	74
21.	8	16	8	16	8	16	8	16	32	64
22.	8	16	8	16	8	16	8	18	32	66
23.	9	18	9	18	10	18	10	20	38	74
24.	8	16	8	16	8	16	8	16	32	64
25.	8	16	8	16	8	16	8	16	32	64

ตาราง 46 (ต่อ)

ที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศวรรษคำพ้อง แต่ละเล่ม									
	เล่มที่ 1		เล่มที่ 2		เล่มที่ 3		เล่มที่ 4		รวม	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(80)	(80)
26.	9	18	9	19	9	19	10	20	37	76
27.	8	16	8	16	8	17	8	17	32	66
28.	8	16	8	16	8	16	8	16	32	64
29.	9	18	10	18	10	18	10	19	39	73
30.	8	16	8	16	8	16	8	16	32	64
31.	8	16	8	16	10	16	10	17	36	65
32.	9	18	9	20	9	20	9	20	36	78
33.	8	16	8	17	8	17	8	17	32	67
34.	9	16	9	16	9	16	9	16	36	64
35.	9	19	10	19	10	19	10	19	39	76
36.	8	16	8	16	8	16	8	16	32	64
37.	8	16	8	17	8	18	8	19	32	70
38.	9	18	9	20	9	20	9	20	36	78
39.	8	16	8	16	8	17	8	17	32	66
40.	8	16	8	16	8	16	9	16	33	64
41.	9	18	9	18	9	18	9	18	36	72
42.	8	16	8	16	8	16	9	16	33	64
43.	8	16	8	17	8	17	8	17	32	67
44.	9	18	10	18	10	18	10	20	39	74
45.	8	16	8	16	8	17	9	17	33	66
46.	9	16	9	16	10	16	10	16	38	64
47.	9	20	9	20	9	20	10	20	37	80
48.	8	16	8	16	8	16	8	16	32	64
49.	8	16	8	17	8	17	8	17	32	67
50.	9	18	10	18	10	19	10	20	39	75
รวม	421	841	427	854	433	863	441	879	1722	3437
เฉลี่ย	8.42	16.82	8.54	17.08	8.66	17.26	8.82	17.58	34.44	68.74
ร้อยละ	42.10	84.10	42.70	85.40	43.30	86.30	44.10	87.90	43.05	85.93
(D)	420		427		430		438		1715	
(D ²)	3562		3691		3756		3904		59457	

ตาราง 47 แสดงผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบ
 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
 ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคคณันต์วิทยา
 ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

ที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	(40)	(40)
1.	14	35
2.	19	37
3.	12	33
4.	14	35
5.	19	36
6.	12	32
7.	14	34
8.	19	35
9.	12	32
10.	14	35
11.	19	37
12.	12	33
13.	14	34
14.	19	35
15.	12	32
16.	14	35
17.	19	36
18.	12	33
19.	15	32
20.	18	34
21.	9	32
22.	13	34
23.	16	36
24.	11	32
25.	12	34

ตาราง 47 (ต่อ)

ที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	(40)	(40)
26.	17	34
27.	11	33
28.	14	33
29.	18	34
30.	10	32
31.	15	33
32.	19	36
33.	12	32
34.	14	35
35.	15	35
36.	9	32
37.	13	33
38.	18	38
39.	10	32
40.	14	34
41.	19	36
42.	12	32
43.	13	35
44.	16	35
45.	11	33
46.	15	34
47.	17	34
48.	9	32
49.	13	34
50.	16	34
รวม	714	1698
เฉลี่ย	14.28	33.96
ร้อยละ	35.70	84.90
(D)	984	
(D ²)	19568	

ภาคผนวก ฅ

ผลคะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียนและหลังเรียน
โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 48 แสดงผลคะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (40 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)	ผลต่าง (D)	ผลต่างของคู่คะแนน ยกกำลังสอง (D) ²
1.	14	35	21	441
2.	19	37	18	324
3.	12	33	21	441
4.	14	35	21	441
5.	19	36	17	289
6.	12	32	20	400
7.	14	34	20	400
8.	19	35	16	256
9.	12	32	20	400
10.	14	35	21	441
11.	19	37	18	324
12.	12	33	21	441
13.	14	34	20	400
14.	19	35	16	256
15.	12	32	20	400
16.	14	35	21	441
17.	19	36	17	289
18.	12	33	21	441
19.	15	32	17	289
20.	18	34	16	256
21.	9	32	23	529
22.	13	34	21	441
23.	16	36	20	400
24.	11	32	21	441
25.	12	34	22	484

ตาราง 48 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (40 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)	ผลต่าง (D)	ผลต่างของคู่คะแนน ยกกำลังสอง (D) ²
26.	17	34	17	289
27.	11	33	22	484
28.	14	33	19	361
29.	18	34	16	256
30.	10	32	22	484
31.	15	33	18	324
32.	19	36	17	289
33.	12	32	20	400
34.	14	35	21	441
35.	15	35	20	400
36.	9	32	23	529
37.	13	33	20	400
38.	18	38	20	400
39.	10	32	22	484
40.	14	34	20	400
41.	19	36	17	289
42.	12	32	20	400
43.	13	35	22	484
44.	16	35	19	361
45.	11	33	22	484
46.	15	34	19	361
47.	17	34	17	289
48.	9	32	23	529
49.	13	34	21	441
50.	16	34	18	324
รวม	714	1698	984	19568
เฉลี่ย	14.28	33.96		
ร้อยละ	35.70	84.90		
S.D.	3.04	1.56		

ภาคผนวก ญ

ผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียน
หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 49 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา ในการปฏิบัติจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	S.D.
		5	4	3	2	1		
1.	คำชี้แจง คำแนะนำการใช้สำหรับครูผู้สอน คำแนะนำการใช้สำหรับนักเรียน และจุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน	6	44				4.12	0.33
2.	เนื้อหาที่นำมาใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	12	38				4.24	0.43
3.	เนื้อหาเป็นไปตามลำดับการเรียนรู้	18	32				4.36	0.39
4.	แบบฝึกเสริมทักษะมีเพียงพอสำหรับใช้ พัฒนานักเรียน	41	9				4.82	0.39
5.	ภาพประกอบสวยงามสอดคล้องกับเนื้อหา	16	34				4.32	0.47
6.	ภาษาและภาพประกอบที่ใช้เหมาะสมกับวัย	22	28				4.44	0.50
7.	เรียบเรียงเนื้อหาได้เหมาะสมทำให้เรียนรู้ได้เร็ว	37	13				4.74	0.44
8.	รูปเล่มมีขนาดเหมาะสมสะดวกในการนำไปใช้ ทบทวนด้วยตนเอง	34	16				4.68	0.47
9.	เนื้อหามีความยากง่ายพอเหมาะ ช่วยทำให้เกิด ความรู้ ความเข้าใจ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	14	36				4.28	0.45
10.	นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น	9	41				4.18	0.39
รวมเฉลี่ย						4.42	0.43	

ภาคผนวก ฎ

การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนกับหลังเรียน
โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่ละเล่ม
ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง แต่ละเล่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรค่อนันต์วิทยา ในการปฏิบัติจริงกับ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โดยการทดสอบสมมติฐานเลือกใช้สถิติ t - test dependent โดยคำนวณค่าสถิติดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 หน้า 179)

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad df = n$$

- 1

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนคู่
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

โดยการทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานการวิจัย : ผลการเรียนรู้หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง แต่ละเล่ม สูงกว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานทางสถิติ

1. $H_0 : \mu_1 = \mu_0$ (ผลการเรียนรู้หลังเรียนเท่ากับก่อนเรียน)
2. $H_1 : \mu_1 > \mu_0$ (ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน)
3. กำหนดระดับนัยสำคัญ $\alpha = .01$
4. ผลการคำนวณค่าสถิติ t ในแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง แต่ละเล่ม

แสดงผลการคำนวณค่าสถิติ t ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
เล่มที่ 1 เรื่อง คำพ้องรูป

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

$$t = \frac{420}{\sqrt{\frac{50 \times 3562 - (420 \times 420)}{(50-1)}}}$$

$$t = \frac{420}{\sqrt{\frac{178100 - 176400}{49}}}$$

$$t = \frac{420}{\sqrt{34.69}}$$

$$t = \frac{420}{5.89}$$

$$= 71.31$$

ค่าสถิติ t ที่คำนวณได้ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง เล่มที่ 1 เรื่อง คำพ้องรูป
เท่ากับ 71.31

แสดงผลการคำนวณค่าสถิติ t ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
เล่มที่ 2 เรื่อง คำพ้องเสียง

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

$$t = \frac{427}{\sqrt{\frac{50 \times 3691 - (427 \times 427)}{(50-1)}}}$$

$$t = \frac{427}{\sqrt{\frac{184550 - 182329}{49}}}$$

$$t = \frac{427}{\sqrt{45.33}}$$

$$t = \frac{427}{6.73}$$

$$= 63.45$$

ค่าสถิติ t ที่คำนวณได้ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง เล่มที่ 2 เรื่อง คำพ้องเสียง
เท่ากับ 63.45

แสดงผลการคำนวณค่าสถิติ t ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
เล่มที่ 3 เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

$$t = \frac{430}{\sqrt{\frac{50 \times 3756 - (430 \times 430)}{(50-1)}}}$$

$$t = \frac{430}{\sqrt{\frac{187800 - 184900}{49}}}$$

$$t = \frac{430}{\sqrt{59.18}}$$

$$t = \frac{430}{7.69}$$

$$= 55.92$$

ค่าสถิติ t ที่คำนวณได้ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง เล่มที่ 3 เรื่อง คำพ้องรูปพ้อง
เสียง (คำหลายความหมาย) เท่ากับ 55.92

แสดงผลการคำนวณค่าสถิติ t ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
เล่มที่ 4 เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

$$t = \frac{438}{\sqrt{\frac{50 \times 3904 - (438 \times 438)}{(50-1)}}}$$

$$t = \frac{438}{\sqrt{\frac{195200 - 191844}{49}}}$$

$$t = \frac{438}{\sqrt{68.49}}$$

$$t = \frac{438}{8.28}$$

$$= 52.90$$

ค่าสถิติ t ที่คำนวณได้ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง เล่มที่ 4 เรื่อง คำพ้อง
ความหมาย (คำไวพจน์) เท่ากับ 52.90

5. ที่ $\alpha = .01$, $df = n - 1 = 50 - 1 = 49$ ได้ t ตาราง หรือค่าวิกฤติเท่ากับ 2.4049
6. ค่าสถิติ t ที่คำนวณได้ของแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง เล่มที่ 1 เรื่อง คำพ้องรูป เท่ากับ 71.31 เล่มที่ 2 เรื่อง คำพ้องเสียง เท่ากับ 63.45 เล่มที่ 3 เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) เท่ากับ 55.92 และเล่มที่ 4 เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) เท่ากับ 52.90 ซึ่งค่าสถิติ t จากแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง ทั้ง 4 เล่ม อยู่ในบริเวณวิกฤต จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 แสดงว่าผลการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง แต่ละเล่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรค์อนันต์วิทยา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน
โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่ละเล่ม
ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริม
ทักษะ
ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสุวรรณศรอนันต์วิทยา ในการปฏิบัติจริง
กับ

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โดยการทดสอบสมมติฐานเลือกใช้สถิติ
t - test dependent โดยคำนวณค่าสถิติดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 หน้า 179)

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad df = n$$

- 1

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนคู่
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนนทั้งหมด ยกกำลังสอง

โดยดำเนินการทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานการวิจัย : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สมมติฐานทางสถิติ

1. $H_0 : \mu_1 = \mu_0$ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับก่อนเรียน)
2. $H_1 : \mu_1 > \mu_0$ (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน)
3. กำหนดระดับนัยสำคัญ $\alpha = .01$
4. คำนวณค่า t ดังนี้

แทนค่าในสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

$$df = n - 1$$

$$t = \frac{984}{\sqrt{\frac{50 \times 19568 - (984 \times 984)}{(50-1)}}}$$

$$t = \frac{984}{\sqrt{\frac{978400 - 968256}{49}}}$$

$$t = \frac{984}{\sqrt{207.02}}$$

$$t = \frac{984}{14.39}$$

$$= 68.38$$

5. ที่ $\alpha = .01$, $df = n - 1 = 50 - 1 = 49$ ได้ t ตาราง หรือค่าวิกฤติ เท่ากับ 2.4049

6. ค่าสถิติ t ที่คำนวณได้ คือ 68.38 ซึ่งอยู่ภายในบริเวณวิกฤต จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1

ที่ระดับนัยสำคัญ .01 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาคผนวก ฎ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

คำชี้แจง

๑. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับนี้มีทั้งหมด ๔๐ ข้อ ๔๐ คะแนน
๒. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ให้ตรงกับข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ลงในกระดาษคำตอบ
๓. ให้เวลาในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๒๐ นาที

ข้อ ๑ - ๑๐ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำพ้องรูป

๑. คำพ้องรูป หมายถึงอะไร (ประเมินความรู้)
  - ก. คำที่เขียนและอ่านต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน
  - ข. คำที่เขียนต่างกัน อ่านเหมือนกัน และมีความหมายต่างกัน
  - ค. คำที่เขียนและอ่านเหมือนกัน แต่มีความหมายต่างกัน
  - ง. คำที่เขียนเหมือนกัน อ่านต่างกัน และมีความหมายต่างกัน
๒. คำพ้องรูป ปรากฏในประโยคใด (ประเมินความรู้)
  - ก. เขาเดินทางลงวอนไปมาในสวนอุทยาน
  - ข. แว่นตาของตาเฉยหล่นหาย
  - ค. หลวงตาดันอาหารที่แม่ของฉันนำไปถวาย
  - ง. ครูภาคภูมิใจภูมิใจลำเนาอยู่จังหวัดสุโขทัย
๓. ประโยคในข้อใด มี คำพ้องรูป (ประเมินความรู้)
  - ก. พ่อนั่งขัดสมาธิเพื่อทำสมาธิ
  - ข. แม่เก็บดอกโสนไปแกงส้มโสน
  - ค. ชาวสวนสละเงินเพื่อปรับปรุงต้นสละ
  - ง. เจตีย์ปรักแก่มากทำด้วยปรักทั้งองค์
๔. คำอ่านในข้อใด บอกความหมายของคำ ผิด (ประเมินความรู้)
  - ก. เขตฯ อ่าน ชะ - เตฯ มีความหมายว่า ความร้อน
  - ข. กมล อ่าน กะ - มน มีความหมายว่า ดอกบัว
  - ค. ครู อ่าน คะ - รุ มีความหมายว่า ภาชนะสานชนิดหนึ่งยัดด้วยขน
  - ง. มน อ่าน มะ - นะ มีความหมายว่า ใจ

๕. “ปัจจุบันคนแวมหรือชาวเขมร มีความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์” คำที่ขีดเส้นใต้ อ่านว่าอย่างไร (ประเมินกระบวนการ)

- ก. แวม
- ข. ขะ - แม
- ค. ขะ - แหม
- ง. แข - มะ

๖. คำในข้อใด อ่านแตกต่างกัน (ประเมินกระบวนการ)

- ก. ปูแสม ไม้แสม
- ข. ช้างสาร สารบัญ
- ค. สระน้ำ สระผม
- ง. หวงแหน แห่แหน

๗. คำอ่านในข้อใด หมายถึง ชื้อปลา “ปักเป้า” (ประเมินกระบวนการ)

- ก. ปัก - เป้า
- ข. ปัก - เป้า
- ค. ปัก - กะ - เป้า
- ง. ปัก - กะ - เป้า

๘. คุณพ่อตื่นแต่เช้าเพื่อซ่อมเพลารถ คำว่า “เพลา” ในประโยคใด อ่านแตกต่าง จาก คำว่า “เพลา” ในประโยคที่กำหนดให้ (ประเมินกระบวนการ)

- ก. แม่บอกให้ลูกเพลาการเที่ยวเตร่ลงบ้าง
- ข. พระเพลา แปลว่า ตัก
- ค. ไก่ขันเพลาเช้าทุกวัน
- ง. กระจาดเพลาที่มีลักษณะเหนียวคล้ายกระจาดข่อย

๙. คำว่า “สัก” ในข้อใด อ่านต่างจากข้ออื่น (ประเมินกระบวนการ)

- ก. สักซี
- ข. สักกะ
- ค. สักทอง
- ง. สักหลาด

๑๐. คำอ่านในข้อใด บอกความหมายของคำ ได้ถูกต้อง (ประเมินความรู้)

- ก. เขมา อ่าน ขะ - เหมา มีความหมายว่า ความสบาย
- ข. เสลา อ่าน สะ - เหลา มีความหมายว่า สวยงาม
- ค. เสมอ อ่าน สะ - เหมา มีความหมายว่า เครื่องหมายบอกเขตของสงฆ์
- ง. เสนา อ่าน สะ - เหนา มีความหมายว่า ทหารของพระราชา

ข้อ ๑๑ - ๒๐ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำพ้องเสียง

๑๑. "คำพ้องเสียง" หมายความว่าอย่างไร (ประเมินความรู้)
- ก. เสียงต่างกัน - ความหมายเหมือนกัน
  - ข. เสียงเหมือนกัน - ความหมายต่างกัน
  - ค. เสียงเหมือนกัน - ความหมายเหมือนกัน
  - ง. เสียงต่างกัน - ความหมายต่างกัน
๑๒. ข้อใด **มี** คำพ้องเสียง (ประเมินความรู้)
- ก. คุณยายสวดมนต์ทุกวัน
  - ข. แม่ทำกล้วยบัวต๋อให้พระบวชใหม่
  - ค. ป้าบุญมาไปทำบุญที่วัด
  - ง. อากาศเป็นพิษชีวิตจะสั้น
๑๓. ข้อใด **พ้องเสียงกับคำว่า "การณ์"** (ประเมินกระบวนการ)
- ก. กาศ กานต์
  - ข. การ กัณฑ์
  - ค. กราน กาล
  - ง. กาญจน์ กรรณ
๑๔. ข้อใด **ไม่มี** คำพ้องเสียง (ประเมินความรู้)
- ก. เขาใส่ของมีค่าจึงถูกฆ่าตาย
  - ข. คำว่าสระน้ำเวลาเขียนต้องใส่สระอะ
  - ค. พ่อซื้อพันธุ์ไม้มาหนึ่งพันบาท
  - ง. กลิ่นนี้ไม่ใช่กลิ่นเหม็นไหม้
๑๕. คำในข้อใด **มี** ลักษณะของคำพ้องเสียง (ประเมินกระบวนการ)
- ก. เผลา เขมา
  - ข. โสม แข
  - ค. ไพร พนา
  - ง. ชับ ทรัพย์
๑๖. ข้อใด **บอกความหมายของคำ ไม่ถูกต้อง** (ประเมินความรู้)
- ก. พันธุ์ หมายถึง ผูก, มัด
  - ข. พันธุ์ หมายถึง ผู้สืบ, วงศ์ตระกูล
  - ค. พรรค์ หมายถึง พวก, หมู่
  - ง. พรรณ หมายถึง ผิว, สี่

๑๗. ข้อใด เขียนคำที่ออกเสียง “มาด” ผิด (ประเมินกระบวนการ)

- ก. ปริมาต
- ข. เรือมาต
- ค. หมายถึงมาต
- ง. ดอกเบญจมาศ

๑๘. “ผู้อำนวยการไม่อยู่ รองผู้อำนวยการรักษา ..... ในตำแหน่งผู้อำนวยการ
สั่งให้ยามรักษา ..... คอยตรวจดูเหตุ .....” คำที่ควรเติมในช่องว่างคือข้อใด
(ประเมินกระบวนการ)

- ก. การ การ การ
- ข. การณ์ การ การ
- ค. การ การณ์ การณ์
- ง. การณ์ การ การณ์

๑๙. ข้อความในข้อใด มี คำที่เขียนผิด (ประเมินความรู้)

- ก. ลูกอุกกาบาต ตกใกล้ ๆ พระพุทธบาท
- ข. พระอุ้มบาตรออกบิณฑบาตทุกเช้า
- ค. คนอุบาทว์วางปวงบาศไว้หน้าโบสถ์
- ง. พระบาทมีบาดแผลจากของมีคม

๒๐. ข้อความในข้อใด ไม่มี คำพ้องเสียง (ประเมินกระบวนการ)

- ก. ในยุคโลกาภิวัตน์ ต้องรู้จักนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- ข. ถ้ามรงค์วงนี้ สีเหมือนเครื่องเบญจรงค์
- ค. คนธรรมพียงเกาทัณฑ์ไปปักที่ต้นไม้
- ง. เรือนจักรมุกหลังนี้ ประดับด้วยหอยมุกทั้งหลัง

ข้อ ๒๑ - ๓๐ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)

๒๑. “คำที่เขียนเหมือนกัน อ่านเหมือนกัน ความหมายต่างกัน” หมายถึงคำชนิดใด (ประเมินความรู้)

- ก. คำพ้องรูป
- ข. คำพ้องเสียง
- ค. คำพ้องความหมาย
- ง. คำพ้องรูปพ้องเสียง

๒๒. ผมชอบอ่านหนังสือการ์ตูน คำว่า “ผม” มีความหมายตรงกับข้อใด (ประเมินกระบวนการ)
- ก. ผมของตาหงอก
  - ข. พี่ไปตัดผม
  - ค. แม่เป็นช่างทำผม
  - ง. เธอเป็นคู่หมั้นของผม
๒๓. คำว่า “สระ” หมายถึง แอ่งน้ำตามธรรมชาติหรือคนขุด
- คำว่า “สระ” หมายถึง ชำระซักฟอก จากข้อความนี้ ข้อใดกล่าวถูก (ประเมินกระบวนการ)
- ก. อ่านว่า สระ ทั้งสองคำเหมือนกัน
  - ข. อ่านว่า สระ - หาระ ทั้งสองคำเหมือนกัน
  - ค. คำแรก อ่านว่า สระ - หาระ คำหลัง อ่านว่า สระ
  - ง. คำแรก อ่านว่า สระ คำหลัง อ่านว่า สระ - หาระ
๒๔. คำพ้องรูปพ้องเสียง ในข้อใด มีความหมายเดียว (ประเมินกระบวนการ)
- ก. วันนี้ฉันร้อยพวงมาลัยได้หนึ่งร้อยพวง
  - ข. แมวที่บ้านของฉันมันชอบกินมันตัม
  - ค. ชายหนุ่มพูดพริ้งพลอด พลอดรักกับหญิงสาว
  - ง. เขาเดินตกคันทนา จึงคันยุบยิบไปทั้งตัว
๒๕. คำในข้อใด มีหลายความหมาย (ประเมินความรู้)
- ก. ชายทะเล ชายหาด อากาศเย็นสบาย
  - ข. วันนี้ท้องฟ้ามีสีฟ้าสดใส ปราศจากเมฆฝน
  - ค. มะม่วงกวนมีรสหวานอร่อย เพราะกวนจากมะม่วงสุก
  - ง. เรามองเห็นดวงอาทิตย์ตอนกลางวัน มองเห็นดวงจันทร์ตอนกลางคืน
๒๖. คำว่า “กัน” ในข้อใดมีความหมายว่า กีดขวางไม่ให้เข้ามาหรือออกไป (ประเมินความรู้)
- ก. ทุกคนรู้เรื่องนี้กันดี
  - ข. ช่างตัดผมกันผมให้คุณพ่อ
  - ค. ตำรวจกันเขาไม่ให้ถูกทำร้าย
  - ง. ทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยกัน
๒๗. คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใด มีความหมายเหมือนกัน (ประเมินความรู้)
- ก. ชาวสวนใช้น้ำฝน ฝนมีดีให้คมเพื่อตัดกิ่งไม้
  - ข. ตาต้องกินยาทุกครั้งหลังจากยารื้อรั้วของเรือ
  - ค. ยายปลุกกล้วยไว้เพื่อใช้ทำขนมกล้วย
  - ง. มะม่วงพันธุ์ใหม่ของชาวสวรรค์โลกมีเนื้อสีม่วง

๒๘. คำว่า “เพลลา” ข้อใด ความหมาย ต่างจาก ข้ออื่น (ประเมินกระบวนการ)

- ก. เพลามือ
- ข. เปลาเที่ยว
- ค. เพลารถ
- ง. เปลาการเล่น

๒๙. ข้อใด บอกความหมายของคำว่า “แก้ว” ไม่ถูกต้อง (ประเมินความรู้)

- ก. ชื่อทุเรียนพันธุ์หนึ่ง
- ข. ชื่อปลาทะเลชนิดหนึ่ง
- ค. ชื่อนกชนิดหนึ่ง ตัวสีเขียว
- ง. ชื่อตัวหนอนซึ่งเป็นตัวอ่อนของผีเสื้อ

๓๐. “เขาพังทลายเพราะน้ำกัดเซาะ” “เขา” ในข้อความใด มีความหมาย

เหมือนคำที่ขีดเส้นใต้ (ประเมินกระบวนการ)

- ก. เขาสูงปืนปายยาก
- ข. เขาจะมางานเลี้ยงคืนนี้ไหม
- ค. เขามันยาวดูน่ากลัว
- ง. เราพูดเตือนแล้วแต่เขาไม่เชื่อ

ข้อ ๓๑ - ๔๐ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)

๓๑. คำที่มีความหมายเหมือนกัน แต่เขียนและอ่านต่างกัน เรียกว่าอย่างไร (ประเมินความรู้)

- ก. คำซ้ำ
- ข. คำไวพจน์
- ค. คำซ้อน
- ง. คำบริบท

๓๒. คำว่า “ธাত্রี ปรูวี พิภพ” มีความหมายตรงกับข้อใด (ประเมินกระบวนการ)

- ก. ท้องฟ้า
- ข. ท้องทะเล
- ค. แผ่นดิน
- ง. พระเจ้าแผ่นดิน

๓๓. “แม้เนื้อเย็นเป็นห้วงมหรณพ   พี่ขอพบศรีสวัสดิ์เป็นมัจฉา” (ประเมินกระบวนการ)
คำที่ขีดเส้น มีความหมายเหมือนกับคำใด
- ก. มัสยา
  - ข. กัลยา
  - ค. อัจฉรา
  - ง. พสุธา
๓๔. คำในข้อใด มีความหมายเหมือนกัน ทุกคำ (ประเมินความรู้)
- ก. พนม คีรี สิงขร
  - ข. บุชบา บุชบง บุหลัน
  - ค. ศศิธร สุรียา ดาริกา
  - ง. อุทก อุทร ชโลทร
๓๕. คำใดพจน์ในข้อใด ไม่ถูกต้อง (ประเมินความรู้)
- ก. ต้นไม้ - รุกข์ พฤกษ์
  - ข. นก - ปักษิน ทักษิณ
  - ค. ดอกไม้ - ผกา มาลี
  - ง. เมือง - พารา ธานี
๓๖. “เห็นบัวขาวพราวอยู่ในบึงใหญ่” คำว่า “บัว” เป็นความหมายของคำใด (ประเมินกระบวนการ)
- ก. จงกล บุษกร
  - ข. ไสล พเยี่ย
  - ค. ทิชากร รัชดา
  - ง. ชมพูนุท โกสุม
๓๗. “น้ำฟิ่งเรือ เสื่อฟิ่งป่า” ข้อใด เป็นคำไวยากรณ์ของ คำว่า “เสื่อ” ทุกคำ (ประเมินกระบวนการ)
- ก. ศกุนต์ กุมภีล กาสร
  - ข. สุวาน ไกรสร กฤษร
  - ค. วิหาร โกสัย ไอยรา
  - ง. ตะโก ขลา พยัคฆ์
๓๘. ข้อใด มีความหมายเหมือนกัน ทุกคำ (ประเมินความรู้)
- ก. ตริ ตริก ดำริ
  - ข. พลากร ทินกร ประภากร
  - ค. ภูธร อนาทร อุทร
  - ง. มารศรี คีรี มาลี

๓๙. ข้อใด มีความหมายต่างจาก “มรคา” (ประเพณีกระบวนกร)

- ก. มารค
- ข. รัถยา
- ค. วิถี
- ง. พยัคฆา

๔๐. ข้อใด บอกความหมายของคำ ได้ถูกต้อง (ประเมินความรู้)

- ก. ภาคินัย หมายถึง กษัตริย์
- ข. สุบรรณ หมายถึง พญานาค
- ค. ดารณี หมายถึง เรือ
- ง. อังศุมาลิน หมายถึง ดวงจันทร์

เฉลยคำตอบ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรยคำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

---

๑. ง. คำที่เขียนเหมือนกัน อ่านต่างกัน และมีความหมายต่างกัน
๒. ก. เขาเดินหลงทางวนไปมาในวนอุทยาน
๓. ก. พอนั่งขัดสมาธิเพื่อทำสมาธิ
๔. ค. ครู อ่าน คะ - รุ มีความหมายว่า ภาชนะสานชนิดหนึ่งยัดด้วยขน
๕. ข. ชะ - แม
๖. ข. ช้างสาร สารบัญ
๗. ค. ปัก - กะ - เป้า
๘. ค. ไก่ขันเพลาเช้าทุกวัน
๙. ง. สักหลาด
๑๐. ข. เสลา อ่าน สะ - เหลา มีความหมายว่า สวยงาม
๑๑. ข. เสียงเหมือนกัน - ความหมายต่างกัน
๑๒. ข. แม่ทำกล้วยบัวดซีให้พระบวชใหม่
๑๓. ก. กาท กานต์
๑๔. ข. คำว่าสระน้ำเวลาเขียนต้องใส่สระอะ
๑๕. ง. ซับ ทรัพย์สิน
๑๖. ก. พันธุ์ หมายถึง ผูก, มัด
๑๗. ก. ปริมาตร
๑๘. ค. การ การณ์ การณ์
๑๙. ก. ลูกอกกาบาศ ตกใกล้ ๆ พระพุทธรบาท
๒๐. ข. ชำรงค์วงนี้ สีเหมือนเครื่องเบญจรงค์
๒๑. ง. คำพ้องรูปพ้องเสียง
๒๒. ง. เธอเป็นคู่หมั้นของผม
๒๓. ก. อ่านว่า สะ ทั้งสองคำเหมือนกัน
๒๔. ค. ชายหนุ่มพูดพร่ำพลอด พลอดรักกับหญิงสาว
๒๕. ข. วันนี้ท้องฟ้ามีสีฟ้าสดใส ปราศจากเมฆฝน
๒๖. ค. ตำรวจกันเขาไม่ให้ถูกทำร้าย
๒๗. ค. ยายปลุกกล้วยไว้เพื่อใช้ทำขนมกล้วย

๒๘. ค. เพลารถ
๒๙. ก. ชื่อทุเรียนพันธุ์หนึ่ง
๓๐. ก. เขาสูงปิ่นป่ายยาก
๓๑. ข. คำไวพจน์
๓๒. ค. แผ่นดิน
๓๓. ก. มัสยา
๓๔. ก. พนม คีรี สิงขร
๓๕. ข. นก - ปักขิน ทักขิน
๓๖. ก. จงกล บุษกร
๓๗. ง. ตะโก ขลา พยัคฆ์
๓๘. ก. ตริ ตรีก ดำริ
๓๙. ง. พยัคฆา
๔๐. ค. ดารณี หมายถึง เรือ

ภาคผนวก ฐ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรรยคำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

คำชี้แจง

๑. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับนี้มีทั้งหมด ๔๐ ข้อ ๔๐ คะแนน
๒. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ให้ตรงกับข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ลงในกระดาษคำตอบ
๓. ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๒๐ นาที

ข้อ ๑ - ๑๐ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำพ้องรูป

๑. คำที่เขียนเหมือนกัน อ่านต่างกัน และมีความหมายต่างกัน เราเรียกคำที่มีลักษณะแบบนี้ว่าอย่างไร

(ประเมินความรู้)

- ก. คำพ้องรูป
  - ข. คำพ้องเสียง
  - ค. คำพ้องรูปพ้องเสียง
  - ง. คำพ้องความหมาย
๒. ประโยคใด มี คำพ้องรูป (ประเมินความรู้)
- ก. แวนตาของตาแหวนหล่นหาย
  - ข. ครูภาคภูมิมีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดพิษณุโลก
  - ค. พระสงฆ์ฉันอาหารที่แม่ของฉันนำไปถวาย
  - ง. ปีนอนงค์เดินหลงทางวนไปมาในสวนอุทยาน
๓. คำพ้องรูป ปรากฏอยู่ในประโยคใด (ประเมินความรู้)
- ก. พ่อเก็บดอกโสนไปแกงส้มโสน
  - ข. คุณตานั่งขัดสมาธิเพื่อทำสมาธิ
  - ค. เจตีย์ปรีก่่าแก่ทำด้วยปรีก่่าทั้งองค์
  - ง. ชาวสวนสละเงินเพื่อปรับปรุงต้นสละ
๔. คำอ่านในข้อใด บอกความหมายของคำ ฎ (ประเมินความรู้)
- ก. มน อ่าน มะ - นะ มีความหมายว่า ใจ
  - ข. เขตา อ่าน ชะ - เตา มีความหมายว่า ความเย็น
  - ค. กมล อ่าน กะ - มน มีความหมายว่า ดอกกุหลาบ
  - ง. ครุ อ่าน คะ - รุ มีความหมายว่า ภาชนะสานชนิดหนึ่งยาด้วยชัน

๕. “ปัจจุบันคนแวม มีความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์” ข้อใด เป็นความหมาย ของคำที่ขีดเส้นใต้ (ประเมินกระบวนการ)
- ก. คนจีน
  - ข. คนไทย
  - ค. คนลาว
  - ง. คนเขมร
๖. คำในข้อใด อ่านแตกต่าง จากคำอื่น (ประเมินกระบวนการ)
- ก. สระโอ
  - ข. สระบุรี
  - ค. สระน้ำ
  - ง. เสียงสระ
๗. ถ้าคำนี้ อ่านว่า **ปัก - กะ - เป้า** จะมีความหมายว่าอย่างไร (ประเมินกระบวนการ)
- ก. สวิงขนาดเล็กชนิดหนึ่ง สำหรับตักปลา
  - ข. ชื่อว่าวชนิดหนึ่ง มีหางยาว คู่กับว่าวจุฬา
  - ค. ตัวเชื้อโรคชนิดหนึ่งที่อยู่ในร่างกายคนและสัตว์
  - ง. ชื่อปลาทะเล ลำตัวป้อม สามารถพองตัวได้ ผิวหนังมีหนาม มีพิษ ไม่ควรนำมารับประทาน
๘. คุณพ่อตื่นแต่เช้าเพื่อซ่อมเพลารถ คำว่า “เพลา” ในประโยคใด อ่านแตกต่าง จาก คำว่า “เพลา” ในประโยคที่กำหนดให้ (ประเมินกระบวนการ)
- ก. ไก่ขันเพลาเข้าตรู่ทุกวัน
  - ข. พระเพลา เป็นคำราชาศัพท์ แปลว่า ตัก
  - ค. คุณครูบอกให้ลูกศิษย์เพลาการเที่ยวเตร่ลงบ้าง
  - ง. กระจดาษเพลา มีลักษณะเหนียวคล้ายกระจดาษข่อย
๙. คำว่า “**สัก**” ในข้อใด อ่านต่างจากข้ออื่น (ประเมินกระบวนการ)
- ก. สักซี
  - ข. สักกะ
  - ค. สักวา
  - ง. สักการะ
๑๐. คำอ่านในข้อใด บอกความหมายของคำ ไม่ถูกต้อง (ประเมินความรู้)
- ก. เสลา อ่าน สะ - เหลา มีความหมายว่า สวยงาม
  - ข. เขมา อ่าน ขะ - เหมา มีความหมายว่า ความสบาย
  - ค. เสนา อ่าน สะ - เหนา มีความหมายว่า ทหารของพระราชา
  - ง. เสมา อ่าน เส - มา มีความหมายว่า เครื่องหมายบอกเขตของสงฆ์

ข้อ ๑๑ - ๒๐ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำพ้องเสียง

๑๑. เสียงเหมือนกัน - ความหมายต่างกัน เราเรียกคำที่มีลักษณะแบบนี้ว่าอย่างไร (ประเมินความรู้)
- คำไวพจน์
  - คำพ้องรูป
  - คำพ้องเสียง
  - คำหลายความหมาย
๑๒. ข้อใด **ไม่มี** คำพ้องเสียง (ประเมินความรู้)
- อากาศเป็นพิษชีวิตจะสั้น
  - ลุงบุญธรรมไปทำบุญที่วัด
  - คุณยายวิมลสวดมนต์ทุกวัน
  - แม่ทำ กล้วยบวดซีให้พระบวชใหม่
๑๓. ข้อใด **พ้องเสียงกับคำว่า “กาล”** (ประเมินกระบวนการ)
- การ กัณฑ์
  - กัลป์ กานต์
  - กรรม กราน
  - การณ์ กาญจน์
๑๔. ข้อใด **มี** คำพ้องเสียง (ประเมินความรู้)
- พ่อซื้อพันธุ์ไม้มาหนึ่งพันบาท
  - เขาใส่ของมีราคาจึงถูกฆ่าตาย
  - พระสงฆ์นั่งขัดสมาธิเพื่อทำสมาธิ
  - คำว่าสระน้ำเวลาเขียนต้องใส่สระอะ
๑๕. คำในข้อใด **ไม่มี** ลักษณะของคำพ้องเสียง (ประเมินกระบวนการ)
- ศพ สบ
  - พูด ญาติ
  - วายุ วาโย
  - ซับ ทรัพย์
๑๖. ข้อใด **บอกความหมายของคำ ถูกต้อง** (ประเมินความรู้)
- พันธ์ หมายถึง สิ่งของ
  - พันธุ์ หมายถึง พวกพ้อง
  - พรรค หมายถึง ผูก, มัด
  - พรรณ หมายถึง สีของผิว, ชนิด

๑๗. ข้อใด เขียนคำที่ออกเสียง “มาด” ถูกต้อง (ประเมินกระบวนการ)

- ก. ปริมาต
- ข. เรือมาด
- ค. หมายมาตร
- ง. ดอกเบญจมาศ

๑๘. “สุนัขเป็น ..... ที่มีความเชื่อ .....” คำที่ควรเติมในช่องว่างคือข้อใด (ประเมินกระบวนการ)

- ก. สัตย์ - สัตว์
- ข. สัตว์ - สัจ
- ค. สัตย์ - สัตว์
- ง. สัตว์ - สัตย์

๑๙. ข้อความในข้อใด ไม่มี คำที่เขียนผิด (ประเมินความรู้)

- ก. พระบาทมีบาดแผลจากของมีคม
- ข. พระอุ้มบาตอกบิณฑบาตรทุกเช้า
- ค. คนอุบาทว์วางบ่วงบาทไว้หน้าโบสถ์
- ง. ลูกอุกกาบาต ตกใกล้ ๆ พระพุทธรูป

๒๐. ข้อความในข้อใด มี คำพ้องเสียง (ประเมินกระบวนการ)

- ก. คนธรรพ์ยิงเกาทัณฑ์ไปปักที่ต้นไม้
- ข. อามรงค์วงนี้ สีเหมือนเครื่องเบญจรงค์
- ค. เรือนจักรมุกหลังนี้ ประดับด้วยหอยมุกทั้งหลัง
- ง. เพราะเขาได้กำไรจากการขายของ จึงซื้อกำไลมาฝากภรรยา

ข้อ ๒๑ - ๓๐ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย)

๒๑. คำพ้องรูปพ้องเสียง (คำหลายความหมาย) คือคำที่มีลักษณะอย่างไร (ประเมินความรู้)

- ก. คำที่เขียนและอ่านต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน
- ข. คำที่เขียนเหมือนกัน อ่านเหมือนกัน ความหมายต่างกัน
- ค. คำที่เขียนเหมือนกัน อ่านต่างกัน และมีความหมายต่างกัน
- ง. คำที่เขียนต่างกัน อ่านเหมือนกัน และมีความหมายต่างกัน

๒๒. คำว่า “ผม” ในประโยคใด มีความหมายต่างจากประโยคอื่น (ประเมินกระบวนการ)

- ก. พี่ไปตัดผม
- ข. ผมของตาหงอก
- ค. เธอเป็นคู่หมั้นของผม
- ง. คุณยายเป็นช่างทำผม

๒๓. คำว่า “สระ” หมายถึง แอ่งน้ำตามธรรมชาติหรือคนขุด
คำว่า “สระ” หมายถึง ชำระซักฟอก จากข้อความนี้ ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง (ประเมิน
กระบวนการ)

- ก. คำแรก อ่านว่า สระ
- ข. คำหลัง อ่านว่า สระ
- ค. อ่านว่า สระ - หาระ ทั้งสองคำเหมือนกัน
- ง. คำแรก อ่านว่า สระ คำหลัง อ่านว่า สระ - หาระ

๒๔. คำพ้องรูปพ้องเสียง ในข้อใด มีความหมายเดียว (ประเมินกระบวนการ)

- ก. แมวที่บ้านของฉันมันชอบกินมันตัม
- ข. วันนี้ฉันร้อยพวงมาลัยได้หนึ่งร้อยพวง
- ค. เขายกยอจับปลาได้หลายตัว เพื่อน ๆ จึงพากันเียนยอ
- ง. เรามองเห็นดวงอาทิตย์ตอนกลางวัน มองเห็นดวงจันทร์ตอนกลางคืน

๒๕. คำในข้อใด มีหลายความหมาย (ประเมินความรู้)

- ก. ชาวประมงดำน้ำลงไปเก็บหินสีดำ
- ข. ชายทะเล ชายหาด อากาศเย็นสบาย
- ค. ชายหนุ่มพูดพร่ำพลอด พลอดรักกับหญิงสาว
- ง. มะม่วงกวนมีรสหวานอร่อย เพราะกวนจากมะม่วงสุก

๒๖. ปิตักลัวผิงจนขนลุก คำว่า “ขน” ในข้อใด ต่างจาก คำอื่น (ประเมินความรู้)

- ก. ขนอุย
- ข. ขนของ
- ค. ขนสัตว์
- ง. ขนหน้าแข้ง

๒๗. คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใด มีความหมายเหมือนกัน (ประเมินความรู้)

- ก. เขากวางมีราคาแพงกว่าเขาควาย
- ข. เขาเดินตกคันทันนาจึงคันทันยุบยับไปทั้งตัว
- ค. มะกรูดใช้บำรุงผมแห้ง ผมเสีย ใ้นุ่มสลวย
- ง. ใ้แก้กินน้ำในชั้นหลังจากโก่งคอชั้นเสียงดัง

๒๘. คำว่า “เพลลา” ข้อใด ความหมาย ต่างจาก ข้ออื่น (ประเมินกระบวนการ)

- ก. เพลารถ
- ข. เพลามือ
- ค. เพลาทียว
- ง. เพลากาการเล่น

๒๙. ข้อใด บอกความหมายของคำว่า “ลม” ไม่ถูกต้อง (ประเมินความรู้)

- ก. ชื่อปู วึ่งเร็ว อยู่ตามหาดทรายชายทะเล
- ข. ธาตุอย่างหนึ่งในธาตุทั้ง ๔ ของร่างกาย
- ค. ชื่อสัตว์ทะเล รูปร่างคล้ายกุ้ง แต่ตัวเล็กมาก
- ง. ชื่อเห็ด ขึ้นบนขอนไม้ผุ ดอกเห็นรูปปากแตร ด้านบนมีเกล็ดสีน้ำตาลอ่อน ด้านล่างมีครีบน้ำตาลแดง เนื้อเหนียว กินได้

๓๐. “หนู” ในข้อความใด มีความหมาย ต่างจาก ข้ออื่น (ประเมินกระบวนการ)

- ก. หนูชอบกินคุกกี้ราดนมข้น
- ข. ชาวนาจับหนูไปย่างขาย
- ค. ทางกรแพทย์นำหนูตะเภามาใช้ทดลองยา
- ง. หนูหลายตัวถูกแมวจับกินเป็นอาหาร

ข้อ ๓๑ - ๔๐ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์)

๓๑. คำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) คือคำที่มีลักษณะอย่างไร (ประเมินความรู้)

- ก. คำที่เขียนและอ่านต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน
- ข. คำที่เขียนเหมือนกัน อ่านเหมือนกัน ความหมายต่างกัน
- ค. คำที่เขียนเหมือนกัน อ่านต่างกัน และมีความหมายต่างกัน
- ง. คำที่เขียนต่างกัน อ่านเหมือนกัน และมีความหมายต่างกัน

๓๒. คำว่า “คัคณานต์ ฉิมพร โปยม” มีความหมายตรงกับข้อใด (ประเมินกระบวนการ)

- ก. ท้องฟ้า
- ข. แผ่นดิน
- ค. ท้องทะเล
- ง. พระเจ้าแผ่นดิน

๓๓. “แมนเนื้อเย็นเป็นห้วงมหรณพ พ็ขอพบศรีสวัสดิ์เป็นมัจฉา” (ประเมินกระบวนการ)

คำใดมีความหมาย ต่างจาก คำที่ขีดเส้นใต้

- ก. มัสยา
- ข. กัลยา
- ค. อัมพูชา
- ง. วาริชาติ

๓๔. คำในข้อใด มีความหมายเหมือนกัน ทุกคำ (ประเมินความรู้)

- ก. โกลมล บงกช ภมร
- ข. ไอยรา คชา อาชา

- ค. ดารา ดาริกา ทินกร
ง. นิศากร บุหลัน ศศิธร
๓๕. คำไวพจน์ในข้อใด ถูกต้อง (ประเมินความรู้)
ก. ดอกไม้ - ผกา มาลี
ข. นก - รัมภา อัจฉรา
ค. ต้นไม้ - รวีวรรณ สุรียน
ง. เมือง - กาญจน์ จามิกร
๓๖. “เห็นบัวขาวพราวอยู่ในบึงใหญ่” คำว่า “บัว” เป็นความหมายของคำใด (ประเมินกระบวนการ)
ก. ชล วารี สลิล อาโป
ข. เทวี รัมภา อัจฉรา อัปสร
ค. บงกช สโรชา อุบล โกมุต
ง. ภาณุมาศ ภาสกร รวีวรรณ สุรียน
๓๗. “น้ำพื้งเรือ เสื่อพื้งป่า” ข้อใด เป็นคำไวพจน์ของ คำว่า “ป่า” ทุกคำ (ประเมินกระบวนการ)
ก. ชล วารี สลิล อัมพุ อาโป
ข. พงพี พันธ์ ไพรวัน วนาลี อรัญวา
ค. กรรกร ปราชาณ สีลา เสลา อัคนี
ง. ขาล ทวีปี พยัคฆ์ พยัคฆิน ศารทูล
๓๘. “จตุรบุจุดเทียนประนมหัตถ์” คำไวพจน์ของคำที่ขีดเส้น คือข้อใด (ประเมินความรู้)
ก. ประณต ไสยา บรรทม
ข. อัญชลี บทจร สมภพ
ค. จุติ สูติ อัญชลี
ง. วันทา อภิวันท์ ยอกร
๓๙. “ถึงบางพุดพุดดีเป็นศรีศักดิ์” คำใด มีความหมาย ต่างจาก คำว่า “พุด” (ประเมินกระบวนการ)
ก. ปฏิพัทธ์
ข. พจนารถ
ค. จำนรรจา
ง. พาที
๔๐. ข้อใด บอกความหมายของคำ ไม่ถูกต้อง (ประเมินความรู้)
ก. ดารณี หมายถึง เรือ
ข. สุบรรณ หมายถึง พญานาค
ค. อังศุมาลิน หมายถึง ดวงอาทิตย์
ง. นรินทร์ หมายถึง พระเจ้าแผ่นดิน

เฉลยคำตอบ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

---

๑. ก. คำพ้องรูป
๒. ง. ปีนอนงค์เดินหลงทางวนไปมาในวนอุทยาน
๓. ข. คุณตานั่งขัดสมาธิเพื่อทำสมาธิ
๔. ก. มน อ่าน มะ - นะ มีความหมายว่า ใจ
๕. ง. คนเขมร
๖. ค. สระน้ำ
๗. ง. ชื่อปลาทะเล ลำตัวป้อม สามารถพองตัวได้ ผิวหนังมีหนาม มีพิษ ไม่ควรนำมารับประทาน
๘. ก. ไก่ขันเพลาเข้าตรู่ทุกวัน
๙. ค. สักวา
๑๐. ข. เขมา อ่าน ขะ - เหมมา มีความหมายว่า ความสบาย
๑๑. ค. คำพ้องเสียง
๑๒. ก. อากาศเป็นพิษชีวิตจะสิ้น
๑๓. ง. การณ์ กาญจน์
๑๔. ก. พ่อซื้อพันธุ์ไม้มาหนึ่งพันบาท
๑๕. ค. วาโย วาโย
๑๖. ง. พรรณ หมายถึง สีของผิว, ชนิด
๑๗. ข. เรือมาด
๑๘. ง. สัตว์ - สัตย์
๑๙. ก. พระบาทมีบาดแผลจากของมีคม
๒๐. ก. คนธรรพ์ยิงเกาทัณฑ์ไปปักที่ต้นไม้
๒๑. ข. คำที่เขียนเหมือนกัน อ่านเหมือนกัน ความหมายต่างกัน
๒๒. ค. เธอเป็นคู่หมั้นของผม
๒๓. ง. คำแรก อ่านว่า สะ คำหลัง อ่านว่า สะ - หระ
๒๔. ง. เรามองเห็นดวงอาทิตย์ตอนกลางวัน มองเห็นดวงจันทร์ตอนกลางคืน
๒๕. ก. ชาวประมงดำน้ำลงไปเก็บหินสีดำ
๒๖. ข. ขนของ
๒๗. ก. เขากวางมีราคาแพงกว่าเขาควาย

๒๘. ก. เพลาารถ
๒๙. ค. ชื่อสัตว์ทะเล รูปร่างคล้ายกุ้ง แต่ตัวเล็กมาก
๓๐. ก. หนูชอบกินคุกกี้ราดนมข้น
๓๑. ก. คำที่เขียนและอ่านต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน
๓๒. ก. ท้องฟ้า
๓๓. ข. กัลยา
๓๔. ง. นิสากกร บุษลิน ศศิธร
๓๕. ก. ดอกไม้ - ผกา มาลี
๓๖. ค. บงกช สโรชา อุบล โกมุท
๓๗. ข. พงพี พนัส ไพรวัน วนาลี อรัญวา
๓๘. ง. วันทา อภิวันท์ ยอกร
๓๙. ก. ปฏิพัทธ์
๔๐. ข. สุบรรณ หมายถึง พญานาค

ภาคผนวก ๗

รายชื่อโรงเรียนที่ได้รับการเผยแพร่
แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

แสดงรายชื่อโรงเรียนที่ได้รับการเผยแพร่ แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัศจรรย์คำพ้อง

1. โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา 2
2. โรงเรียนบ้านดงไทยวิทยา
3. โรงเรียนบ้านวัดโบสถ์
4. โรงเรียนชัยมงคลพิทยา
5. โรงเรียนเทศบาลสวรรคโลกประชาสรรค์
6. โรงเรียนวัดปากน้ำ
7. โรงเรียนพิชญ์โลกพิทยาคม
8. โรงเรียนลิไทพิทยาคม
9. โรงเรียนวังทองวิทยา
10. โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์
11. โรงเรียนยางซ้ายพิทยาคม
12. โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์
13. โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม
14. โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก
15. โรงเรียนศรีรีมาศพิทยาคม
16. โรงเรียนสากเหล็กวิทยา
17. โรงเรียนสุโขทัยพิทยาคม
18. โรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม
19. โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี
20. โรงเรียนท่าชัยวิทยา
21. โรงเรียนหนองกล้วยพิทยาคม
22. โรงเรียนศรีนคร
23. โรงเรียนเมืองเสลียง
24. โรงเรียนอุดมครุณี
25. โรงเรียนบ้านสวนพิทยาคม

ภาคผนวก ค

สำเนาหนังสือเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา 2

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดงไทยวิทยา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรร์ย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรร์ย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรร์ย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรร์ย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวัดโบสถ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชัยมงคลพิทยา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรร์ย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรร์ย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรร์ย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรร์ย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ๖ ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลสวรรคโลกประชาสรรค์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปากน้ำ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนลิไทพิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวังทองวิทยา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนยางซ้ายพิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยุพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยุพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศิริมาศพิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยุพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตเหล็กวิทยา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยุพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยุพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไร่พิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนท่าชัยวิทยา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองกลับวิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีนคร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยุพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองเสลียง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศจรรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุดมตรุณี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรียคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ที่ ศธ 0๔๒๖๘.๑๓ / ว ๕๗๑

โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

อ.สวรรคโลก จ.สุโขทัย 64110

29 มิถุนายน 2558

เรื่อง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวนวิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ชุด
  2. แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ
ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวสุธามาศ ยูพเยาว์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา อำเภอ
สวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ได้จัดทำผลงานทางวิชาการเป็นแบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ดังนั้นจึงได้จัดส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอน
เป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ จึงขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนกรอกข้อมูลลงใน
แบบประเมินความคิดเห็น แบบฝึกเสริมทักษะ ชุด มหัตศรย์คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ธรรมปรีชา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสวรรคค่อนันต์วิทยา

กลุ่มการบริหารงานวิชาการ

โทร. 0-5564-๒๐๒๘

โทรสาร. 0-5564-3621

ภาคผนวก ณ

สำเนาหนังสือตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

